

ல நூலாசிரியர்:

ஹுஜ்ஜதுல் இஸ்லாம்
இமாம் கஸ்ஸாலி
(ரஹிம ஹுல்லாஹ்) அவர்கள்

மொழிபெயர்ப்பாசிரியர்:
மௌலவி, பாழில் செய்கு அப்துல் காதிர் ஆலிம்
ஸூஃபி. ஸித்தீகி, காஹிரி அவர்கள்

வெளியீடு: ஹிஸ்புல்லாஹ் சபை,
ஸூஃபி மன்ஸில், காயல்பட்டணம் (S. India)

ஞான தீபம்

(மிஷ்காதுல் அன்வார்)

மூல நூலாசிரியர்:

ஹுஜ்ஜதுல் இஸ்லாம் இமாம் கஸ்ஸாலி (ரஹிமஹுல்லாஹ்) அவர்கள்

மொழிபெயர்ப்பாசிரியர்:-

மௌலவி, பாழில் செய்கு அப்துல் காதிர் ஆலிம் ஸூபி, ஸித்தீகி, காஹிரி அவர்கள்

வெளியிடுவோர்:-

ஹிஸ்புல்லாஹ் சபை

ஸூபி மன்ஸில்

காயல்பட்டணம்

S. A. [illegible] [illegible]

இரண்டாம் பதிப்புரை

எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ்வின் திருப்பெயரால் துவக்கம். கருணையும் ஈடேற்றமும் ஈருலக இரட்சகர், இகபர, அகபுற ஒளிச்சுடர், நபிகள் திலகர், முஹம்மது ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்கள், அவர்களது கிளையார்கள், தோழர்கள் அனைவர்களின் மீதும் உரித்தாகுக!

யுக முடிவு வரையும் வழிகாட்டும் உலகப் பொதுமறையாம் திருக்குர்ஆனையும், அதன் தெளியுரையாம் திருநபியின் திவ்விய ஹதீது ஷரீபையும் அகப்புற யதார்த்தமான ஆழிய கருத்துக்களை உள்ளா உள்ளபடி விளங்குவதும், விளக்குவதும் மெஞ்ஞானிகளினால் மட்டுமே அல்லாது சாத்தியமாகாது.

அம்மெஞ்ஞானிகளில் தலை சிறந்தவர்களுள் ஒரு மகான்தான், மக்களால் ''கல்விக்கடல்'' என்று நினைவு கூறப்படும் இமாம் கஸ்ஸாலி (ரஹிமஹுல்லாஹ்) அவர்கள்,

அவர்கள் கரம் தீட்டிய அற்புதமான நூற்களில் ஒன்று ''மிஷ்காத்துல் அன்வார்''

அதன் ஆழிய கருத்துக்களை மிக தெள்ளத் தெளிவாக, கருத்துக்கள் சிதைவு படாமல் அழகு தமிழில் மொழி பெயர்த்து ஞான தேட்டவான்களுக்கு அதிலும் தங்கள் முரீதீன்களுக்கு உயர் பரிசாக ஷெய்கு நாயகம் ஸூபி ஹழ்ரத் (கத்தஸல்லாஹு ஸிர்ரஹுல் அஸீஸ்) அவர்கள் வழங்கிய நூல்தான் ''ஞான தீபம்''

இதன் முதற் பதிப்பை கொழும்பு ஹிஸ்புல்லாஹ் சபையினர்கள் வெளியிட்டார்கள். அது நல்மதிப்பை பெற்று மிக சீக்கிரமாகவே தீர்ந்து விட்டது. சில பிழை திருத்தங்கள் செய்து இரண்டாம் பதிப்பு செய்து வெளியிட வேண்டுமென்று நம் ஷைகுனா அவர்கள் நீண்டகாலம் ஆசித்து வந்திருந்தார்கள்.

அது அவர்களது ஜீவிய காலத்தில் கைகூடாது போய் விட்டது. அவர்கள் திருக்கைப் பட பிழைதிருத்தம் செய்து தந்து வைத்த பிரதியை முன் வைத்து இதோ இரண்டாம் பதிப்பு மிக கவர்ச்சியாக, எழில் மிக்கதாக உங்கள் கரங்களில் தவழ்கிறது (அல்ஹம்து லில்லாஹ்)

இது வெளி வருவதற்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் தந்த அன்பர்கள், முரீதீன்கள், கலீபாக்கள் அதிலும் இலங்கை வாழ் முஹிப்பீன்கள், முரீதீன்கள் அனைவர்களுக்கும் நன்றி உரித்தாகுக! இதை வாங்கி படிக்கும் ஞான தேட்ட முள்ளவர்களுக்கு நூலின் பெயருக்கேற்ப அகமும் புறமும் தெளிவாகி, ஒளிமயமாகி அந்த ஞான தீபம் சுடர்விட்டு மிளிர எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ் அருள் புரிவானாக! ஆமீன்.

இங்ஙனம்
ஹிஸ்புல்லாஹ் ஸபை
ஸூபி மன்ஸில்
காயல்பட்டணம்.

ஜுமாதுல் ஊலா 24
1413
நவம்பர் 20— 1992

பதிப்புரை

ஆலமுல் அர்வாஹில், எம் பெருமானார் முஹம்மது முஸ்தபா (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள், "என்னுடைய சமுதாயத்தினரிலுள்ள அறிஞர்கள் இறைவேலர்களுடைய நபிமார்களைப் போலுள்ளார்கள்" என்ற தங்களது ஹதீதுக்கு அத்தாட்சியாக நபிமூஸா (அலைஹிஸ்ஸலாம்) அவர்களிடம் எடுத்துக் காண்பித்த, ஹுஜ்ஜதுல் இஸ்லாம் ஹஜரத் இமாம் கஸ்ஸாலி (ரஹிமஹுல்லாஹ்) அவர்களது ஒப்புயர்வற்ற நூற்களில் ஒன்று "மிஷ்க்காத்துல் அன்வார்" என்பது.

பேரின்ப வழிநடக்கும் மெய்ஞான தேட்டவான்கள் இஸ்லாமிய நெறிப் பிரகாரம் நடக்கவும், ஷரீஅத், தரீகத், ஹகீகத், மஃரிபத் (சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம்) ஆகியவற்றில் நிலைதடுமாறி, வழிபிசகி, மதிமயங்கி, மோஷம் போய்விடாமல் ஈடேற்றம் பெற்று மெய்ப் பொருள் ஹக்குத்தஆலாவில் வஸ்லு பெற இந்நூல் மெய்வழி காட்டக்கூடியதாக உள்ளது.

இதே நூலைத் தமிழ் மொழியில் மற்றொரு சகோதர அன்பரால் வெளியிடப்பட்டிருப்பது பாராட்டத்தக்கதே. எனினும், ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பிலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் நமது இவ்வெளியீடு அரபி மூல நூலையே ஆதாரமாகக் கொண்டு அன்பர்கள் இலகுவில் விளங்கிக் கொள்ளக்கூடிய தன்மையில், விஷேஷ விரிவுரைக் குறிப்புகளுடன் இனிய தமிழ்மொழியில் மொழிபெயர்த்துத் தரப்பட்டுள்ளது.

மெய்ஞானத் தேட்டமுடையாருக்கு மிகவும் பயன்தர கூடியது இது. கிருபையுள்ள றப்புல் ஆலமீன், இ ஆக்கித்தந்த மெய்ஞான மேதை இமாம் கஸ்ஸா (ரஹிமஹு ல்லாஹ்) அவர்களுக்கும், இனிய தமிழி மொழிபெயர்த்துத் தந்துதவிய எங்கள் குருநாதர் காயல்பட்டணம் ஸூபி ஹஜரத் ஷெய்குனா அல்ஆரி பில்லாஹ் ஷெய்கு அப்துல் காதிர், ஆலிம் ஸூபி ஸித்தீ காதிரி நூரி அவர்களுக்கும், இத்துறையில் ஒத்துழைப் பளித்த அன்பர்களுக்கும் அகத்தாலும், புறத்தாலும் அவனது நூர்— ஒளிகொண்டு பரிணமிக்கச் செய்வானாக! ஆமீன்.

பெருமானார் நூர் முஹம்மது (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள்:— "இறைவா! எங்களுக்கு அகத்திலும் ஜோதி பெறச் செய்; புறத்திலும் ஜோதி பெறச் செய்; எங்கள் இதயத்திலும் ஜோதியாக்கு; எங்கள் கண்ணிலும் ஜோதியாக்கு; எங்கள் எலும்பிலும் ஜோதியாக்கு; எங்கள் காதிலும் ஜோதியாக்கு; எங்கள் தசையிலும் ஜோதியாக்கு; எங்கள் மூளையிலும் ஜோதியாக்கு; எங்கள் கபுறிலும் ஜோதியாக்கு; ஸிறாத்துல் முஸ்தகீமிலும் ஜோதி பெறச் செய்." என்று கேட்டிருப்பது போல் நாமும் அவர்களுடைய துஆபரக்கத்துக் கொண்டு கேட்போமாக; அல்லாஹ் கபூல் செய்வானாக! ஆமீன்.

வஸ்ஸலாம்.

இவ்வண்ணம்

மஷாயிகுமார்களின் தொண்டர்கள்

ஹிஸ்புல்லாஹ் சபை

ஸூபி மன்ஸில்.

கொழும்பு

(இலங்கை)

கண் கண்ட ஜோதி

அளவற்ற அருளாளனும் நிகரற்ற அன்புடையோனு மாகிய ஹக்கு தஆலாவின் திருநாமத்தால்! எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே. அகில உலக ரட்சகர் முஹம்மது றஸூலுல்லாஹி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் மீதும் அவர்களது கிளையார், தோழர்கள் மீதும், அவர்களது வழியினர்களாகிய தாபியீன்கள், தப உத்தாபியீன்கள் எனும் எங்கள் ஷெய்குமார்கள் மீதும் அல்லாஹ்வின் அருள் உண்டாவதாக; அவர்கள் மீது சாந்தியும் சமாதானமும் உண்டாவதாக.

மனித சிருஷ்டியில் அமரர்களுக்கும் எட்டாத மறைவான ஞானத்தை சர்வ வல்லமையும் உள்ள ஹக்கு தஆலாவால் உண்டாக்கப்பட்டிருப்பதென்ற விபரம், இறைவனுக்கும் அவனது அமரர்களுக்குமிடையில் நடைபெற்ற உரையாடலாக வான்மறை விளக்குகிறது. [2: 30-33]

இன்னும் ஹாபீல், காபீல் ஆகியோர்களுக்கிடையில் நடந்த சமாச்சாரத்தை விவரிக்கும் இடத்தில் காகத்தை அனுப்பி மனித உடலைப் புதைக்கும் முறையைக் காண்பித்ததாக போதித்ததானது புத்தகப் படிப்பை விடவும் நேர்முகப் படிப்பு பயனுள்ளதென்பதையே எடுத்து விளக்குகிறது. [5: 27-31]

இன்னும் மூஸா நபி (அலைஹிஸ்ஸலாம்) அவர்கள் தூர்ஸீனா மலையிலே இப்புவியிலேயே இறைவனோடு நேரடியாக உரையாடிய மஹா பாக்கியம் பெற்றவர்

களாவார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் கூட இறைஞான வழிகாட்டியாக ஹழ்ரது ஹிழுறு (அலைஹிஸ்ஸலாம்) அவர்களைப் பின்பற்றும்படி அல்லாஹ்வால் கட்டளையிடப்பட்டார். [18: 65-83]

இன்னும் "நான் ஞானமெனும் நகரமாக இருக்கிறேன். அலி (ரலியல்லாஹு அன்ஹு) அதன் வாயிலாக இருக்கிறார்கள்" என்ற பெருமானார் (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்களின் பொன் மொழியின் மூலம் ஞானவிலாசம் என்ற பெருநகரில் புகவிரும்பும் ஒருவர் ஒரு ஞான வழிகாட்டி மூலமே புகமுடியும் என்பதை சிந்திப்பவர் தெளிவடைவர் என்பதில் ஐயமில்லை. மிகப் பலர் தெரிந்துகொள்ள முடியாத மறைவான ஞானம் ஒரு சில மகான்களுக்கு இறைவனுடைய அருளால் கிடைத்திருப்பதாகும். அத்தகைய ஞானத்தை "எனது சொந்த ஞானம்" என்று இறைவனே பெருமையோடு கூறுகின்றான். அப்படியான ஞானத்தையும் நல்ல ஞானாசிரியர் (காமிலான ஷெய்கு) ஒருவர் மூலமாகவே பெற்றாக வேண்டும் என்பதற்கு திருக்குர்ஆன் சான்றுகள் பல உண்டு. ஞானவழி நூல்கள் மனிதனுக்கு சிறந்த கைகாட்டிகளாகவே அமைந்துள்ளன. ஆனால் ஒரு வழிகாட்டியின்றி அந்தப் பாதையில் சரியாகச் செல்ல முடியாதென்பது எவரும் அறிந்த விஷயமேயாகும். (இது பற்றிப் பல பெரியார்கள் எடுத்து விளக்கியுள்ளார்கள்) காமிலான ஒரு ஷெய்கைக் கரம்பிடிக்கும் பாக்கியம் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் கிட்ட வேண்டும்.

ஆம்! அந்த மகத்தான பாக்கியம் எனக்குக் கிட்டுமா? கண்ணிருந்தும் குருடனாக, வாயிருந்தும் ஊமையாக, காதிருந்தும் செவிடனாக, கை, கால் இருந்தும் முடமாக, உயிரிருந்தும் உணர்வற்றவனாக, இருளினால் மூடப்பெற்றவனாக வாழும் இதயமிருந்தும் எனக்கு அந்தப் பாக்கியத்தை சர்வ வல்லமையும் உள்ள ஹக்கு தஆலா அருளிச் செய்தான். அவனுக்கே சர்வ புகழும்!

உலகம் போற்றினாலென்ன, அது தூற்றினாலென்ன, இறைவனுக்காகவும், இறை நெறிதந்த இறை தூதருக்காகவும் தமது உடல் பொருள் ஆவியனைத்தையும் அர்ப்பணித்து, சன்மார்க்கப் பிரச்சாரம் ஒன்றையே தமது பேச்சாகக் கொண்டு, கருணைக் கடலான ஹக்கு தஆலாவின் திருநாமம் ஒன்றையே கனவிலும், நனவிலும் தமது மூச்சோடு கலக்கச் செய்து பெருமானார் றஸூலுல்லாஹி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்களை தமது இதயத்தில் திகழச் செய்து ஆத்மீகச் சுடரெனும் அகவொளி பெற்றுள்ள எமது சங்கைக்குரிய ஷெய்குனா அவர்களது திருக்கரம் தீட்டிய "ஞானதீபம்" தமிழ் மொழி அறிந்த சகல உள்ளத்திலும் ஞானஜோதி பிரகாசிக்கச் செய்ய எல்லாம் வல்ல ஹக்கு தஆலா அருள்புரிவானாக! ஆமீன்.

இவ்வண்ணம்
இறைநேசர் ஊழியன்,
ஆயுள்: டாக்டர்: ஏ. ஸீ. எம். ஸாலி.

41-4, பதூதா வீதி,
மாத்தறை.

ம கு ட ம்

பிஸ்மில்லாஹிற் றஹ்மானிற் றஹீம்

மெய்ஞானத் தேட்டவான்கள் இரண்டு பார்வையிலும், விழிமருண்டு, மதிமயங்கி, ஒளியிழந்து, அவனை மறந்து இருளறை புகாவண்ணம் ஒளியீந்து, கைதந்து, மெய்ப்பொருள் ஹக்கு தஆலாவில் வஸ்லு பெற மெய் வழிகாட்டி, ஞானத் தந்தை ஹஜரத் இமாம் கஸ்ஸாலி (ரஹிமஹுல்லாஹ்) அவர்களது "மிஷ்க்காத்துல் அன்வார்."

சுவைக்கச் சுவைக்க இனிமை மாறா இன்பத்தேன் அது; படிக்கப் படிக்க இதய இருள்நீங்கி ஒளிபிரகாசிக்கச் செய்யும் ஞானதீபம் அது; சங்கைக்குரிய அரபி மொழி கொண்ட அந்நூலை, முக்கிய குறிப்புகளுடன் இந்நூல்— "ஞானதீபம்" ஆக ஆக்கி எவரும் இலகுவில் புரிந்துணர்ந்து பயன் பெறக்கூடிய தன்மையில் தமிழில் மொழிபெயர்க்க அடியேனுக்கருள் செய்த ஹக்கு தஆலாவுக்கே சர்வ புகழும்.

இதனை மொழி பெயர்த்து, பிரதிபண்ணி, அச்சிட்டு வெளியிடும் வரை எனக்குப் பற்பல துறைகளிலும் ஒத்துழைப்புத் தந்த சகல சகோதர அன்பர்களுக்கும், இதனை அச்சிட்டு வெளியிட முன்வந்த "ஹிஸ்புல்லாஹ் சபை" அங்கத்தவர்களுக்கும், இதனை வாங்கிப் படித்துப் பயன் பெறும் சகல முஸ்லிம்களுக்கும் எமது நெஞ்சுகந்த நன்றியை இத்தால் உரித்தாக்குவதுடன் கிருபையுள்ள றப்புல் ஆலமீனான ஹக்கு தஆலா அவனது நூர்— ஒளிகொண்டு பரிணமிக்கச் செய்வானாக! ஆமீன் யாறப்பல் ஆலமீன் என்று துவா கேள்கிறேன். வஸ்ஸலாம்.

இவ்வண்ணம்.

மௌலவி ஷெய்கு அப்துல் காதிர் ஸூபி, காஹிரி

கொழும்பு,

(இலங்கை).

ஞான தீபம்

எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே! ஒளிகளை வருஷிப்பவனும், பார்வைகளைத் திறந்து வைப்பவனும், இரகசியங்களை வெளியாக்கி வைப்பவனும், திரைகளை அகற்றி உயர்த்துபவனுமான அவனுக்கே சர்வ துதியும் உரித்தாகுக! ஸலவாத்தெனும் கருணையும் ஸலாமெனும் சாந்தியும் ஒளிகளுக்கெல்லாம் ஒளியும், உத்தமர்களுக்கெல்லாம் நாயகரும், ஜப்பாரின் (ஒடிந்த மனதைப் பொருத்திவைக்கும் வல்ல நாயனின்) தோழரும், கப்பாரின் (பாவங்களை யெல்லாம் மன்னித்தருளும் பரம தயாளன் ஆகிய இறைவனின்) நன்மாராயம் கூறுபவரும், கஹ்ஹாரின் (அடக்கி ஆளும் வல்ல நாயனின்) புறத்தால் அச்சமூட்டுபவரும், காபிரீன் (அவிசுவாசி)களை முறியடித்தவரும், துஷ்டர்களை ஒடுக்கித் தலைகுனியச் செய்தவருமான எம் பெருமானார் முஹம்மது முஸ்தபா ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவ ஸல்லம் அவர்கள் மீதும், அவர்களது கிளைஞர்கள் மீதும், பரிசுத்தமுடைய சான்றோர்களான அவர்களது தோழர்கள் மீதும் உண்டாவதாக.

கண்ணியமிக்கச் சகோதரனே,

முக்திபெறும் மாபெரும் சீர்வதித்தனத்தின் தேட்டத்தை அல்லாஹ் உனக்கு அருள்வானாக; உயர் பதவியில் உன்னை உயர்த்தியாக்கிப் பக்குவப்படுத்துவானாக; ஞானப் பிரகாசங் கொண்டு உனது அகக்

கண்ணை ஒளியுறச் செய்வானாக; மெய்ப் பொருளா ஹக்கல்லாத்ததை விட்டும் உனது உள்ளத்தைப் பரிசுத்தப் படுத்துவானாக.

தெய்வப் பிரகாசங்களின் அகமியங்களையும், அல்லாஹ் வானங்களுடையவும், பூமியுடையவும் ஜோதிப் பிரகாசமாய் இருக்கிறான். அவனது ஜோதிப் பிரகாசத்திற்கு உவமை, ஒரு மாடக் குழியாகும்; அதில் ஒரு விளக்கு; அது ஒரு பளிங்குக் கண்ணாடிக்குள்ளிருக்கிறது; அந்தக் கண்ணாடி, முத்துப் போன்ற நட்சத்திரத்தைப் போல இருக்கிறது; பாக்கியம் பெற்ற ஒரு மரத்திலிருந்து, கிழக்கையோ, மேற்கையோ சேராத ஒரு ஸைத்தூன் மரத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட எண்ணெய்யால் அது எரிகிறது; அந்த எண்ணெய்யில் நெருப்புப்படாமலே வெளிச்சம் தருகிறது. வெளிச்சத்திற்கு மேல் வெளிச்சம் உண்டாகிறது. (திருக்குர்ஆன் 24: 35) என்பன போன்ற திருமறை வசனங்களின் அந்தரங்கங்களையும், மேற் சொன்ன வாக்கியத்தில் வந்துள்ள வெளிச்சம், மாடக்குழி, கண்ணாடி, விளக்கு, எண்ணெய், மரம் ஆகியவைகளைக் கொண்டு உவமை காட்டியதன் கருத்து யாது என்பதனையும், ஹதீது ஷரீபில்; — ''அல்லாஹ்வுக்கு ஒளிவாலும், இருளாலுமான எழுபதுனாயிரம் திரைகள் உண்டு. அத்திரைகளை அவன் அகற்றுவானாயின் அவனது வஜ்ஹின் (சன்னிதானத்தின்) ஜாஜ்வல்யம் தம் கண்ணால் அவனைத் தரிசிக்கும் யாவரையும் எரித்துப் போகக்கி விடும்.'' என்று நாயகம் (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் சொல்லியிருப்பதன் விளக்கமென்ன தென்றும் என்னிடம் வினவுகிறாய்.

ஆனால் நீ இவ்விதம் கேட்பதன் மூலம் பார்க்கிறவர்களின் கண்பார்வை என்னும் அம்புகளும் கூட அதன் உச்சியை எட்டிப் பார்க்க இயலாது கீழே திரும்பிவிடக் கூடிய வருத்தமான மிகவும் உன்னதமான உயர்

சொரூபத்தையே எட்டிப் பிடிக்க முயலுகிறாய்; ஞானத்தில் ஸ்திரமான பெரும் அறிவாளிகளுக்கே யல்லாது வேறெவருக்கும் திறக்கப்படாத— பூட்டப்பட்ட ஒரு கதவையே தட்டுகிறாய். பின்னர் எல்லா இரகசியங்களும் வெளிப்படுவதற்குமில்லை; எல்லா அந்தரங்கங்களும் எடுத்தியம்புவதற்குமில்லை. எனினும், சான்றோர்களின் இதயங்கள் அகமியங்களை அடக்கம் செய்யப்படும் புதைக் குழியாகும்.

ஞானிகளிலொருவர் கூறுகிறார்— ''தெய்வீகத்தின் இரகசியத்தை வெளியாக்குவது குப்ராகும்— நன்றிக்கு மாறு செய்வதாகும்'' என்று.

முன்னோர், பின்னோர் யாவருக்கும் நாயகமான எம் பெருமானார் (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அருள் செய்துள்ளார்கள்— ''மறைமுகமாகவே இருக்கக்கூடிய அம்ச அடக்கமான பொருளைப் போன்ற சில ஞானங்களுமுண்டு. அத்தகையதை அல்லாஹ்வை அறிந்த மெஞ்ஞானிகளைத் தவிர்த்து வேறெவரும் அறிய மாட்டார். அத்தகையதை அவர்கள் சொல்லிக் காட்டுவார்களேயானால், அதைப்பற்றி அல்லாஹ்வை அறியாமல் மருண்டு கிடக்கக்கூடிய ஜனங்களேயல்லாது மற்றப்படி யாரும் ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள்.''

அல்லாஹ்வை அறியாத மருட்சியாளர்கள் அதிகமாக ஆகிவிட்ட வேளையில் அந்தத் தீயவர்களின் முகத்தை விட்டும் இரகசியங்களைப் பேணிப் பாதுகாத்தல் கடமையாகி விட்டது.

ஆனால் அன்பனே! ஜோதிப் பிரகாசத்தால் உனது அகம் விகாசமடைந்ததாகவும், மருட்சியெனும் இருளை விட்டும் நீ பரிசுத்தம் அடைந்தவனாகவும், உன்னைக் காணுகிறேன். ஆகையால், ஞான ஒளியைப் பற்றி சுட்டிக்காட்டி சயிக்கினை செய்து அகமியங்களைப் பற்றிச்

உனக்கு விளக்கம் செய்வதில் நான் கஞ்சத்தனம் செய்ய மாட்டேன். ஏனென்றால், தகுதியற்றவர்களிடம் ஞானத்தை வெளிப்படுத்துவது சின்ன அநியாயம் என்றால், தகுதியுடையவர்களுக்கு ஞானத்தை எடுத்துக் கூறாமல் விலகிக் கொள்வது அதை விடப் பெரிய அநியாயமாகும்.

கவிராயர் ஒருவர் கூறுகிறார்:— "அறிவிலிகளிடம் அருமந்த ஞானத்தை அள்ளிக் கொடுப்பவன் அதைப் பாழ்படுத்தி விட்டான்; உற்ற தகுதியாளர்களுக்கு உயர் ஞானத்தை உரைக்காமல் மறுப்பவன் உண்மையில் (அதற்கு) அநியாயமே செய்து விட்டான்."

நான் சுருக்கமாக சயிக்கினை செய்து எடுத்துரைப்பதைக் கொண்டு நீ திருப்தியடைந்து கொள்வாயாக. பூரணமாக இது பற்றித் தெளிவுபடுத்திச் சொல்வதென்றால் ஏராளமான மூல அத்தாட்சிகளையும், பீடிகைகளையும், பற்பல அத்தியாயங்களையும் சொல்ல வேண்டும். அதற்கு எனக்கு இப்போது அவகாசம் போதாது. என் கவனமும், கருத்தும் வேறு திசையில் ஈடுபட்டிருப்பதனால் இப்போது அதன் பக்கம் செல்லவும் செய்யாது.

எல்லா இதயங்களின் திறவுகோல்களும் ஏகவல்ல அல்லாஹ்விடமே உள்ளன. அவ்விதயங்களை அவன், தான் விரும்பிய நேரத்தில், தான் விரும்பியதுபோல், தான் நாடியதைக் கொண்டு திறந்தருள்வான். இது சமயம் (இவ்விசயம் பற்றி) மூன்றே மூன்று அத்தியாயங்களில் தான் திறவுபடியாகியுள்ளது.

முதல் அத்தியாயம்

எதார்த்தமான ஒளியாகிறது அல்லாஹுத ஆலாவே யாகும்; அவனல்லாதனவற்றிற்கு ஒளியென்று பெயர் சொல்வதெல்லாம் வெறும் இரவல் கற்பனையாகச் சொல்வதே யல்லாமல் அவற்றிற்கு எதார்த்தமில்லை யென்பதை விவரிப்பதாகும்.

"ஒளி" யென்ற பதத்திற்கு முதலில் அவாமுகள் (சாதாரண ஜனங்கள்) என்ன கருத்து வைத்துள்ளார்கள் என்பதனையும், இரண்டாவதாக கவாஸ்ஸுகள் (விஷேஷ மான ஜனங்கள்) என்ன அர்த்தம் கொண்டுள்ளார்கள் என்பதனையும், மூன்றாவதாக கவாஸ்ஸுல் கவாஸ்ஸுகள் (குறிப்பிடத்தக்க விசேஷமான ஜனங்கள்) என்ன கருத்து வைத்துள்ளனர் என்பதனையும் நீ அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

பின்னர், விசேஷமானவர்களிடத்தில் சொல்லப் படுகிற ஒளியின் தரங்களையும், அந்தரங்கங்களையும் நீ அறிய வேண்டும். அதன் தரங்கள் உனக்கு வெளியாகும் போது அல்லாஹ் த ஆலாவே மேலான, முடிவான ஒளியாகும் என்பதும், ஒளியின் அந்தரங்கம் வெளியாகும் போது அவன் ஒருவனே உண்மையான, எதார்த்தமான ஒளியாக இருக்கும். அதில் அவனுக்கு கூட்டு எதுவும் இல்லை என்பதும் வெளியாகும்.

முதல் சாரார், சாதாரண மக்கள் ஒளி பற்றி வைத்துள்ள (கருத்தை நோட்டமிடுவோம். அவர்கள் கொண்டுள்ள) கருத்தாவது, ஒளி என்பது ஒரு பொருள் வெளியாவதற்கு— தோன்றுவதற்கு சொல்லப்படும். வெளியாவது என்பதோ ஒன்றோடு கவனித்துப் பார்ப்பதனால் ஆகக் கூடியதாகும். ஏனென்றால், ஒரு பொருள் ஒருவருக்குக் கண்டிப்பாக வெளியாகியும், மற்றவருக்கு வெளியாகாமல் மறைந்தும் இருக்கும். அப்போது அந்தப் பொருள் ஒருவரைக் கவனிக்கும் போது வெளியானதாகவும், மற்றவரை கவனித்தால் மறைந்ததாகவுமே யாகும். புலன்களில் சக்தி வாய்ந்ததும் உயர்வானதும் சாதாரண மக்களிடத்தில் வெளிப் புலன்களேயாகும். அதிலொன்று தான் பார்வை (பார்த்தறிவது) பொருட்களெல்லாம் இந்தப் பார்வையெனும் புலனோடு சேர்த்துப் பார்த்தால் மூன்று வகைகளாகும்.

1. அதைப் பார்க்க முடியாது, இருளான வஸ்துக்களைப் போல்.

2. அதைப் பார்க்க முடியும், அதைக் கொண்டு பிறிதொன்றைப் பார்க்க முடியாது; பிரகாசமான வஸ்துக்களைப் போல். உதாரணமாக :— நட்சத்திரங்கள், ஜுவாலையற்ற எரியாத நெருப்புக் கங்குகளைப் போல்.

3. அதைப் பார்க்கவும் முடியும். அதைக் கொண்டு மற்றதையும் காணவும் முடியும். உதாரணமாக :— சூரியன், சந்திரன், பிரகாசிக்கக் கூடிய தீபங்களைப் போல். நூர் (ஒளி) என்று இந்த மூன்றாவது வகைக்குத்தான் சொல்லப்படும். சில சமயம் இந்தப் பிரகாசிக்கும்படியான வஸ்துக்களிலிருந்து ஜொலித்துக் கண்டிப்பான பொருளின் பேரில் விழக்கூடிய பிரகாசத்திற்கும் ஒளியென்று சொல்லப் படும்.

பூமி வெளிச்சமாகி விட்டது, சூரியனின் பிரகாசம் பூமியில் விழுந்து விட்டது, தீபத்தின் பிரகாசம் சுவரின்

மீது வஸ்திரத்தின் மீது விழுந்தது என்று சொல்வார்கள். வேறு சமயம் அந்தப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் அந்த வஸ்துவுக்கே சொல்வார்கள். ஏன் எனில், அது தன்னிலே பிரகாசித்துக் கொண்டே இருப்பதனால்.

பொதுவாக, ஒளி என்றால் எது பார்க்கப்படக் கூடிய தாகவும் அதைக் கொண்டு மற்ற பொருளையும் பார்க்கப் படுமோ அதற்கே சொல்லப்படும். இதுதான் ஒளி யென்பதற்கு முதலாம் வகுப்பாரிடத்தில் பொருளாம்.

நுட்பம்

ஒளியின் தத்துவமும், அந்தரங்கமும் எட்டிக் கொள்வ தற்கு வெளியாகுவதேயாகும். எட்டிக் கொள்வதோ ஒளியின் பேரில் தரிபட்டதாக இருப்பது போல் கண் பார்வையின் பேரிலும் தரிபட்டதாகவே இருக்கிறது. ஏனென்றால், ஒளி என்பது தானும வெளியாகி பிற பொருளையும், வெளியாக்கக் கூடியதேயாகும்— சூரியன், சந்திரன், தீபங்களைப் போல்.

இந்த ஒளிகளில் ஒன்றுமே குருடர்களுக்கு வெளியான தாகவோ, வெளியாக்கக் கூடியதாகவோ இல்லை. எனவே, எட்டிக் கொள்வதற்கு இன்றியமையாத, அவசியமான, அம்சம் என்பதில் ஒளியோடு கண் பார்வையும் சமமாகி விட்டது (இதுவும் அவசிய அம்சமாகி விட்டது). மேலும், கண் பார்வை அதை விடவும் மேலே முக்கியத்துவம் பெற்று விட்டது. ஏனென்றால், கண் பார்வை தான் எட்டக் கூடியதும் அதைக் கொண்டே தான் எட்டிக் கொள்ளவும் படுகிறது. ஒளியோ! அது, தான் எட்டக் கொள்ளவும் கூடியதுமில்லை, அதைக் கொண்டு எட்டிக் கொள்ளவும்

படாது. ஆனால், அது இருக்குமிடத்தில் எட்டிக் கொள்வது உண்டாகும். எனவே, பிரகாசித்து ஜொலிக்கும் பொருளுக்கு ஒளியென்று சொல்வதைப் பார்க்கிலும் கண் பார்வைக்குத் தான் ஒளி என்ற பெயர் தகுதியாகும்.

ஆகவே பார்க்கக்கூடிய கண்ணொளிக்கே நூர்—ஒளி யென்று வைத்து வௌவாலைப் பற்றி அதன் கண்ணொளி பலஹீனமானது என்றும், கூசிக் கண்ணனைப் பற்றி இவன் கண்ணொளி குறைந்தவன் என்றும், கபோதியைப் பற்றி இவன் கண்ணொளியை இழந்தவன் என்றும் சொல்கிறார்கள்.

மேலும், கறுப்பு நிறம் கண்ணொளியை ஒன்று சேர்த்து அதைக் கெட்டிப்படுத்துகிறது. கண் இமைகளில் உரோமங்களை கருநிறமாக கண்ணைச் சுற்றி வைத்ததும் ஹிக்மதே இலாஹி (தெய்வீக உபாயம்) ஆகும். வெண்மையோ கண்ணொளியைப் பிரித்து சிதறவைத்து ஒளியைப் பலஹீனப்படுத்துகிறது.

பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் ஒரு வெள்ளையான பொருளையோ, சூரியனையோ கூர்ந்து பார்த்துக் கொண்டு இருப்பதனால் கண் பார்வை மழுங்கிப் போகிறது; பலசாலியிடத்தில் பலஹீனன் மடிவதுபோல் என்றும் சொல்கிறார்கள்.

இப்போது கூறி வந்ததிலிருந்து கண் பார்வைக்குத் தான் ஒளி என்று சொல்லப்படும் என்பதையும், இப்படிப் பேர் சொல்லப்படுவதற்கு அது ஏன் தகுமானது என்பதையும் நீ நன்கு அறிந்திருப்பாய். இதுவேதான் நூர்— ஒளி என்பதற்கு இரண்டாவது பொருள். இதுதான் கவாஸ்ஸுகளிடத்தில் சொல்லப்படுவது.

எதார்த்தம்

அறிந்துகொள்! கண் பார்வை பல வகையான குறைபாடுகளையும் உடையதாகும் :—

1. அது பிற வஸ்துவைப் பார்க்கும்; ஆனால் தன்னைப் பார்க்காது.

2. அது அதிக தூரமானதையும், மிகச் சமீபமானதையும் பார்க்காது.

3. அது திரைக்கு அப்பாலுள்ளதைப் பார்க்காது.

4. அது பொருட்களின் வெளிப்பகுதியையே பார்க்கும், அதன் உட்பகுதியைப் பார்க்காது.

5. அது மவ்ஜூதாத்தில் (சிருஷ்டிப் பொருளில் சிலவற்றையே (நிற, கோலத்தையே) பார்க்கும்.

6. அது ஒரு எல்லைக்குட்பட்டதையே பார்க்குமேயல்லாது எல்லைக்குட்படாததைப் பார்க்காது.

7. அது பார்ப்பதிலும் அனேக வேளைகளில் பிழையாகி விடுகிறது; பெரிதைச் சிறிதாகவும், தூரத்திலுள்ளதைச் சமீபமாகவும், நிலையிலுள்ளதை அசைவதாகவும், அசைவதை நிலையிலுள்ளதாகவும் பார்க்கிறது.

இந்த ஏழு குறைபாடுகளும் கண்பார்வையை விட்டகலா.

எனவே, கண்களில் இந்த ஏழு குறைபாடுகளை விட்டுப் பரிசுத்தமானது ஒன்றிருக்குமேயானால் அதுவல்லவா நூர்— ஒளி என்று பெயர் சொல்லப் படுவதற்குத் தகுமானதாகும்?

ஆகவே மனிதனுடைய இருதயத்தில் இத்தகைய குறைபாடுகளொண்டுமில்லாது சம்பூரண இலட்சணத்தை யுடைய ஒரு கண் இருக்கிறது என விளங்கப்படுகிறது. அதற்குத்தான் ஒரு சமயம் அக்லு (புத்தி) என்றும், ஒரு சமயம் றூஹ் (உயிர்) என்றும், ஒரு சமயம் நப்ஸு இன்ஸானீ (மனிதாத்துமா) என்றும் சொல்லப்படுகிறது. நீ இந்தப் பற்பல பதப்பிரயோகங்களையும் விட்டுவிடு. ஏனென்றால், பல பதங்களைச் சொல்வதனால் பொருட்களும் பலவாக இருக்கலாமோ எனப் பலவீனமான அறிவுடையவனைச் சந்தேகத்தில் ஆக்கிவிடவும் கூடும். எனவே, நாம் இந்தப் பதங்களைக் கொண்டு எதனால் புத்திமான், சிறு மதலை, பயித்தியக்காரன், மிருகம் முதலானவற்றை விட்டும் பிரத்தியேகமாகப் பிரிகிறானோ அந்த ஒரு பொருளையே கருதுகிறோம். அதற்குப் பெரும்பாலானோர் சொல்வதைப் போல நாமும் அக்லு என்று பெயர் சொல்கிறோம். ஆகவே, இந்த அக்லே, மேற் சொன்ன ஏழு குறைபாடுகளை விட்டும் பரிசுத்த மானதாக இருப்பதனால் அதுவே வெளிக்கண்ணை விடவும் நூர்— ஒளி என்று பெயர் சொல்லப்பட மிகவும் தகுமானது என்கிறோம். அதற்குச் சில அத்தாட்சிகள்:—

1. வெளிக்கண் தன்னையே பார்க்காது, அக்லோ தன்னல்லாதவற்றையும் பார்க்கிறது; தன்னையும் பார்க்கிறது. இன்னமும் அது தன்னை அறிவுடைய தாகவும், சக்தியுடையதாகவும் அறிகிறது. மேலும் அது, தன்னை அறிந்ததையும் தன்னை அறிந்ததை அறிந்ததை யும், இப்படியே எல்லையில்லாமல் அறிகிறது. அது இதற்கே சொந்தமானதாகும். ஸ்தூலக் கருவிகளைக்

கொண்டு உள்ள (புரகரணங்களால்) இப்படி அறிவது சாத்தியமாகாது. மேலும், இதற்கப்பாலும் அநேக இரகசியங்கள் உள்ளன. அவற்றை விபரிக்கப்புகின் நீண்டு விடும்.

2. கண் தனக்கு அதிக சமீபமானதையும், அதிக தூரமானதையும் அறியாது. அக்லோ அதனிடத்தில் சமீபம் என்பதும், தூரம் என்பதும் சமமானதேயாம். ஒரு நொடியில் ஒரே ஏற்றமாக சகல வானங்களுக்கும் மேலாக ஏறிவிடும். மறுகணத்தில் ஒரே இறக்கமாகப் பூமியின் அதல பாதாளத்துக்குக் கீழும் இறங்கி விடும். மேலும் எதார்த்தத்தை நோக்கில், சடப் பொருள்களுக்கு இடையிலுண்டாகும் தூரம், சமீபம் என்பது அக்லின் உயரிய தன்மைக்குப் பக்கத்தில் கூட வருகிறதை விட்டுமே அது பரிசுத்தமானதாக இருப்பது விளங்க வரும். அதுவோ அல்லாஹ்வின் ஞான சமுத்திரத்தின் ஒரு மாதிரி நமூனாவாகும். நமூனா அசலோடு— பூரணமாக ஒப்பாகிற உச்சத்திற்கு ஏற முடியாதிருந்தாலும் அசலோடு ஓரளவாவது ஒப்பாகுவதை விட்டும் நீங்காது. இந்த வார்த்தை, "அல்லாஹ் ஆதமை தனது ஸூறத்தில் படைத்தான்" என்ற நாயக வாக்கியத்தின் இரகசியத்தை அறிய வேண்டுமென உன்னை எழுப்பிவிடக் கூடும். ஆனால், இது சமயம் அந்த விஷயத்தில் மூழ்கி விவரிக்கிறதை நான் விரும்பவில்லை.

3. திரைக்கப்பால் உள்ளதை வெளிக்கண் பார்க்காது. அக்லோ தனக்குச் சொந்தமான ஆலத்திலும், தனக்குச் சமீபமான தனது ஆட்சிக்குட்பட்டதிலும் ஆட்சி செய்வது போல் அர்ஷிலும், குர்ஷிலும், வானங்களின் திரைகளுக்கப்பாலும், மேலுலகத்திலும், மலக்கூத்துடைய ஆலத்திலும் ஆட்சி செய்கிறது. மேலும், ஹகாயிகுகள் (பொருட்களின் அகமியங்கள்) எதையுமே அக்லை விட்டும் மறைக்கப்படுவதில்லை. அகலுக்குத் திரை வந்ததெல்லாம், அது தன்னைப் பார்க்க முடியாது, அதை மறைக்கக்கூடிய

அதோடு வந்து சேர்ந்து கொண்ட லட்சணங்களாகே யாம்; கண் இமைகளை மூடும்போது கண்ணுக் அதனிடத்திலிருந்தே திரை உண்டாவது போல். இ பற்றிய மேல் விளக்கத்தை இந்நூலின் மூன்றாவ அத்தியாயத்தில் அறிந்து கொள்வாய்.

4. கண் பொருட்களின் வெளிப் பாகத்தையும், மே பாகத்தையும், அதன் தூலத்தையும், உருவத்தையுமே தா எற்றிக் கொள்ளுமே யல்லாது அவற்றின் உள்ரங்கத்தை யும், எதார்த்தத் தத்துவங்களையும் நோட்டமிடாது. அக்லோ, பொருட்களின் அந்தரங்கம்— இரகசியங்களுக் குள்ளாலெல்லாம் ஊடுருவிச் சென்று பார்க்கும். அவற்றின் எதார்த்தங்களையும், தத்துவங்களையும் விளங்கிக் கொள்ளும். அவைகளின் காரணங்களையும், அவைகளைப் பற்றிய மார்க்கத் தீர்ப்புகளையும், அவை எதிலிருந்து உண்டானவை, எப்படிப் படைக்கப்பட்டவை, அவை களில் அமைக்கப்பட்ட கருத்துக்களென்ன, சிருஷ்டிப் பொருள்களில் அவற்றின் தரம் என்ன, அவைகளுக்கும் மற்ற பொருள்களுக்குமிடையில் என்ன சம்பந்தம் என்ற இவ்விஷயங்களையும் வேறு பல விஷயங்களையும் அறிந்து கொள்கிறது. அவைகளை விவரித்துச் சொல்வதென்றால் நீண்டு விடும். ஆகவே, சுருக்கிக் கொள்வதையே உசித மாகக் காண்கிறோம்.

5. சிருஷ்டிப் பொருள்களிலும் சிலவற்றையே கண் பார்க்கிறது. அந்த கரணங்களால் அறியப்படுபவைகள் அத்தனையை விட்டும், வெளிப்புலன்களால் கிரகிக்கப் படுபவைகளிலும் அநேகமானவற்றையும் எட்டிக் கொள்வதை விட்டும், கண், மாட்டாங்கியாகிக் கிடக் கிறது. அது சப்தங்களை ஏற்காது; வாடை, சுவை, சூடு, குளிர்ச்சி, உணர்ச்சி ஆகியவற்றையும், எட்டிக் கொள்ளும் புலன்களையும், அதாவது கேள்க்கும் சக்தி, நுகரும் சக்தி, ருசி பார்க்கும் சக்தி ஆகியவைகளையும் அறியாது. சுக துக்கம், இன்ப துன்பம், ஆசை, காமம், தத்துவம்

...டம். அறிவு போன்ற நபுஸின் அந்தரங்க லட்சணங்...ளிலும், இவையல்லாத மட்டிலடங்காத சிருஷ்டிகளிலும் ...ளுக்குச் செல்ல வழியில்லை. அங்கு அதன் ஓட்டம் ...கப்பட்டிருக்கிறது. நிற, கோல உலகை விட்டும் ...ால் செல்ல அதற்கு இயலாது. இவ்விரண்டுமோ ...ஷ்டிகளிலெல்லாம் மிகவும் அற்பமானதாகும். ...ன்றால் சட உலகமே சர்வ சிருஷ்டிகளின் வகைகளி லெல்லாம் தாழ்ந்ததாகும். நிறங்களும், கோலங்களும் ...த்தின் ஆதேயப் பொருள்களில் மிகக் கேவலமான தாகும்.

அக்லுக்கோ, சர்வ சிருஷ்டிகளிலும், நாம் எடுத்துக் காட்டியவற்றிலும், எடுத்துக் காட்டாதவை அநேகமிருக் கின்றன, அவற்றிலும் அதிகாரமிருக்கிறது. அவையனைத் திலும் அது ஆட்சி செய்கிறது. அவையனைத்திலும் உண்மை எதார்த்தமான தீர்ப்பாகத் தீர்ப்பு கூறுகிறது. மறைந்த இரகசியங்களெல்லாம் அதனிடத்தில் வெளியான தாகும். ஆழ்ந்த கருத்துக்களெல்லாம் அதனிடத்தில் தெளிவாகப் பிரஸ்தாபமானவையாகும்.

ஆகவே, நூர்— ஒளி என்ற பெயருக்குப் பாத்தியதை கொண்டாடுவதில் கண்ணுக்கு அக்லோடு சம அந்தஸ்து எங்கேயிருக்கிறது? ஒரு வகையாலும் இல்லவே இல்லை.

முகக் கண் மற்றதோடு சேர்த்துப் பார்க்க ஒளிதான். ஆனாலும், இத்தோடு (அக்லோடு) கவனித்துப் பார்த்தால் இருளேதான். மேலும், அது அக்லின் உளவாளிகளில் ஒரு உளவாளியேயாகும். அதை, அக்லு தனது கஜானாக்களில் நின்றும் நிறம், கோலங்களான தாழ்ந்த கஜானாவில் தனக்குத் தகவல்கள் எடுத்துக் கொடுப்பதற்காகச் சாட்டி வைத்திருக்கிறது. அதில் தனது நேர்மையான யோசனை, செல்லுபடியான தீர்ப்பு தேடுவதே போல் கட்டளை யிடுகிறது.

இன்னமும், அக்லுக்கு இதுவல்லாமல் கியால், வஹ்மு பிக்று, திக்று, ஹிப்ழு (கற்பனை, சந்தேகம், சிந்தனை ஞாபகம், மனனம்)களாகிய மற்றப் புலன்களும் அதன் உளவாளிகளேயாகும். இவற்றிற்கப்பாலும் அவைகளுக்கு ஊழியர்களும் பட்டாளங்களும் உள்ளன. அவைகளும் அதற்குப் பிரசன்னமான உலகத்தில் வசப்படுத்தப் பட்டவைகளாகும். அரசன் தனது அடிமைகளை வசப்படுத்துவதுபோல் அவற்றை அது வசப்படுத்திக் கொண்டுள்ளது. அதைவிடக் கடுமையாகவும் வசப்படுத்தியுள்ளது. இது பற்றி இன்னமும் விபரித்தால் நீளும். ''இஹ்யா உலூமுத்தீன் அஜாயிபுல் கல்பு'' (உள்ளத்தின் விந்தைகள்) என்ற பாடத்தில் அது பற்றி விபரித்துள்ளோம்.

6. கண் எல்லையில்லாதவற்றைப் பார்க்காது. அது அறியப்பட்ட சடங்களின் லட்சணங்களையே பார்க்கும். சடங்களோ எல்லைக்குள்ளானதாகவேயல்லாது காண முடியாது. அக்லோ, மஃகூலாத்து (அக்லால் அறியப் பட்டவை)களையும் எட்டிக் கொள்ளும். உள்புலன் களிலான அக்லால் அறியப்படுபவை ஒரு எல்லைக்குள் கட்டுப்பட்டவைகளாக இருப்பது அசாத்தியமாகும். மெய் தான் அக்லால் அறியப்பட்டவைகளைக் கவனித்தால் அதனிடம் தற்போதுண்டான அறிவு, அதனால், அறியப் பட்டவைகள் வரம்புக்குள்ளானவையாகவேயல்லாமல் இருக்காது. ஆனாலும், அதற்குள் (அக்லுக்குள்) எல்லை யற்றவைகளையெல்லாம் அறியக் கூடிய சக்தி மறைந்து கிடக்கிறது. அதை விவரிக்கப் புகின் விரிவாகும். அதற்கு ஒரு உவமானம் வேண்டுமானால் கணிதத்தை எடுத்துக் கொள்.

அக்லு எண்களையெல்லாம் எட்டிக்கொள்ளும். எண் களுக்கோ எல்லையில்லை. மேலும், இரண்டு, மூன்று இன்னமும் மற்ற எண்களுடைய இரட்டிப்புகளையும்

அறியும். அவைகளுக்கோ ஒரு முடிவுமில்லை. மேலும், அது (அக்லு) தான் ஒரு பொருளை அறிந்ததையும் அறியும். அந்தப் பொருளை அறிந்ததை அறிந்ததையும், அறிந்ததை அறிந்ததையறிந்ததையும் இந்த வகையிலும் அதன் சக்தி ஒரு எல்லையில் கட்டுப்பட்டுப் போய் நிற்காது.

7. கண் பெரியதைச் சிறிதாகக் காண்கிறது. சூரியனை ஒரு சிறு கல்லின் அளவிலும், நட்சத்திரங்களை நீல நிறமுடைய ஒரு சமுக்காளத்தில் சிந்திச் சிதறிக் கிடக்கும் வெள்ளி நாணயத்தின் ரூபத்திலும் பார்க்கிறது. ஆனால், அக்லோ, சூரியனும், நட்சத்திரங்களும் பூமியை விடப் பன்மடங்கு பெரியது என்று அறிகிறது.

கண், நட்சத்திரங்களை அசைவற்று நிற்பதாகவும், நிழலைக்கூடத் தனக்கு முன்னால் அசைவற்று நிற்பதாகவும், சிறுவன் அவனது அளவிலேயே நிலையாக இருக்கிறான் என்றும் பார்க்கிறது. ஆனால், அக்லோ, சிறுவன் எப்போதும் வளர்ச்சியிலும், விருத்தியிலும் இயங்கிக் கொண்டே இருக்கிறான். நிழல் சதாவும் அசைந்து கொண்டே இருக்கிறது. நட்சத்திரங்கள் எல்லாம் ஒவ்வொரு க்ஷணத்திற்கும் எத்தனையோ மைல் தூரம் அசைந்து ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றனவென்றும் அறிகிறது.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் ஜிபுரீல் (அலைஹிஸ்ஸலாம்) இடம் "சூரியன் (நடு உச்சியை விட்டு) அகன்று விட்டதா?" என்று வினவினார்கள் அப்போது ஜிபுரீல் (அலைஹிஸ்ஸலாம்) அவர்கள்— "இல்லை, ஆம்" என்று பதிலளித்தார்கள். அப்போது, நாயகம் (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள், "அது எப்படி?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு ஜிபுரீல் (அலைஹிஸ்ஸலாம்) அவர்கள், "நான் இல்லையென்று சொல்லி அடுத்து ஆம் என்று சொல்வதற்குள் சூரியன் ஐநூறு வருஷ தொலை தூரத்தைக் கடந்து விட்டதே"

என்று சொன்னார்கள். எனவே, கண் பார்வையி பிழைகள் பல. அக்லு அவற்றை விட்டும் பரிசுத்த பட்டதாகும்.

புத்திமான்களும் கூட அவர்களது ஆராய்ச்சியி தவறிவிடுகிறார்களே என்று ஒருக்கால் நீ கேட்கக் கூடும் அறிந்து கொள்! அவர்களுக்கு அவர்களது கற்பனைகளும் பேத புத்தியும் சில கொள்கைகளைக் கற்பித்துக் கொடுத்தன. அதை அவர்கள் அக்லு கொடுத்த முடி எனக் கருதிக் கொண்டார்கள். ஆகவே, தவறு அவர்களது பேத புத்தியைச் சேர்ந்ததேயாகும். இது பற்றி நமது ''மிஃயாருல் இல்மி'', ''மிஹக்குன்னள்ர்'' என்னும் நூற் களில் விவரித்துக் கூறியுள்ளோம்.

ஆகவே, அக்லை விட்டுப் பிரேமை, கற்பனையின் முக மூடியை அகற்றிவிட்டால் அக்லு தவறு இழைப்பது சாத்தியமாகாது. என்கிலும், அது எல்லா வஸ்துக்களை யும் அததன் சுயவடிவிலேயே பார்க்கும். ஆனால், அதை விட்டு அந்தத் திரையை நீக்குவதில் பெரும் சிரமமுண்டு. இத்தகைய திரைகளை விட்டும் பூரணமாக நீங்கிக் கொள்வது மரணத்திற்கு அப்பாலேயாகும். அப்போது திரைகளெல்லாம் நீங்கி விடும். இரகசியங்களெல்லாம் வெளியாகிவிடும். ஒவ்வொருவரும் தான் தேடிக் கொண்ட நன்மையையோ தீமையையோ பிரசன்னமாகப் பார்ப்பார்கள். அற்பமானதோ, பெரியதோ எது வொன்றையும் கூட விட்டு வைக்காமல் எடுத்துக் காட்டக் கூடிய ஏட்டைக் கண்டு கொள்வார்கள்.

அந்நேரத்தில், ''உன்னை விட்டும் உன் திரையை நீக்கி விட்டோம். இன்று உனது பார்வை மிகக் கூர்மையாக இருக்கிறது.'' (திருமறை 50 : 22) என்று அவனுக்குச் சொல்லப்படும்.

மறைப்பு என்பதெல்லாம் வஹ்மு (பிரேமை) கியால் (கற்பனை) என்னும் திரையேயாகும். அந்நேரத்தில் தங்களது கெட்ட கொள்கை, வீண் கற்பனைகளைக் கொண்டு மருண்டவர்கள், ''எங்கள் இரட்சகா! நாங்கள் பார்த்துக் கொண்டோம், கேட்டுக் கொண்டோம். எங்களைத் திரும்ப (உலகத்திற்கு) அனுப்பிவை. (இனி) நாங்கள் நல்ல அமல்களை செய்கிறோம். நிச்சயமாக நாங்கள் (இப்போது) உறுதிப்பாடு (எகீன்) உடையவர்களாக ஆகிவிட்டோம்.'' (திருமறை, 32 : 12) என்று சொல்வார்கள்.

இதுவரை கூறிவந்ததிலிருந்து புலனால் அறியப்பட்ட ஒளியை (பிரகாசிக்கும் பொருளை) விடவும், கண்ணே ''நூர்'' என்ற பெயருக்கு அருகதையுடையதென்றும், பின்னர் கண்ணைவிட அக்லுதான் ''நூர்'' என்ற பெயருக்குத் தகுதியுடையது என்றும் மேலும், இவை இரண்டுக்குமுள்ள ஏற்றத் தாழ்வை கவனிக்கின்றபோது கண்ணைவிடவும் அக்லுக்கேதான் ''நூர்'' என்று பெயர் சொல்வது சரியாகும் என்றும், மேலும் எதார்த்தத்தில் மற்றவைகளன்றி அதுவேதான் ''நூர்'' என்ற பெயருக்குப் பாத்தியப்பட்டது என்றும் அறிந்து கொண்டிருப்பாய்.

நுட்பம்

அறிந்து கொள்! அக்லுகள் பார்க்கக்கூடியனவாகவே இருந்தபோதிலும், பார்க்கப்படக் கூடியவைகளெல்லாம் அதனிடத்தில் ஒரே தரத்தையுடையதன்று. என்கிலும் சில அதனிடத்தில் இப்போதே பிரசன்னமாகவே இருக்கிறது போன்றுமிருக்கிறது; உலூமளரூரிய்யாவை (சிந்திக்காமலே வரக்கூடிய ஞானங்களைப்) போல்.

உவமையில் ஒரு பொருள் பூர்வீகமானதாகவும், புதிதானதாகவும், உளதாகவும், இல்லாததாகவும், ஒரு வார்த்தை உண்மையாகவும், பொய்யாகவும் இருக்காது என்றும், ஒரு வஸ்துவுக்கு ஒரு ஹுக்மு (தீர்ப்பு) ஏற்படுமானால், அது போன்ற வஸ்துவுக்கும் அதே தீர்ப்பேயாகுமென்றும், ஒரு குறிப்பான பொருள் மவ்ஜூதாக (உளதாக) இருக்குமேயானால் பொதுவான பொருளும் உளதாகவே இருக்கும். ஆகவே, கறுப்பு (எனும் குறிப்பான நிறம்) உளதாக இருக்குமேயானால் கண்டிப்பாக நிறம் (எனும் குறிப்பில்லாதது) உளதாகவே இருக்குமென்றும் அக்லு அறியும்.

இன்ஸான் (மனிதன்) மவ்ஜூதாக இருந்தால் கண்டிப்பாக ஹயவான் (உயிருள்ளது) மவ்ஜூதாகவே இருக்கும். இதற்கு நேர் மாற்றம் அக்லிடத்தில் கண்டிப்பாக உண்டாகவே மாட்டாது. ஏன்? நிறம் உளதாக இருப்பதனால் கறுப்பு இருப்பது அவசியமில்லை. உயிருள்ளது உளதாக இருப்பதனால் மனிதன் உளதாக இருப்பது அவசியமில்லையே. (ஏன்? கறுப்பல்லாத பச்சை, சிகப்பு போன்றதிருந்தாலும் நிறம் இருக்கிறதென்பதும், ஆடு மாடு போன்றதிருந்தாலும் உயிரினம் இருக்கிறதென்றும் வருமல்லவா?)

இன்னும் வாஜிபாத்து (இருப்பது அவசியமானவை), ஜாயிஸாத்து (உண்மையும் இன்மையும் அவசியமில்லாதவை), முஸ்தஹீலாத்து (இன்மை அவசியமானவை)களில் நின்றும் சிந்திப்பின்றி சுலபமாக விளங்கக் கூடிய ஞானங்களையும் போல்.

இன்னும் சில அவைகளை அக்லிடம் எடுத்துக் காட்டப்பட்டதே அவைகளைப் பற்றிய ஞானம் அதற்கு வராமல் அதை உசுப்பி விடவும், அதில் மறைந்த கனலை மூட்டி அதற்கு உணர்த்தி வைப்பதுவும் தேவைப்படும்

படியானதுகளும் உண்டு. நள்ரிய்யாத்து (சிந்தித்துத் தெரிய வேண்டிய ஞானம்) களைப்போல். அதை உணர்த்தி வைக்கக்கூடியது தத்துவ ஞானிகளின் வார்த்தைகளேயாம். அவர்களின் (தத்துவ ஞானிகளின்) தத்து வார்த்த ஜோதி பிரகாசித்ததும் மனிதன் அமைப்பில் பார்க்கக்கூடியவனாக இருந்தவன் இப்போதே பார்க்கக்கூடியவனாகி விடுகிறான்.

தத்துவ ஞானங்களிலெல்லாம் மிக்க வலுப்பமுடையது அல்லாஹ்வின் திருவசனங்களாகும். அத் திருவசனங்களின் தொகுப்பில் குறிப்பானதுவே திருக்குர்ஆன். ஆகவே, அக்லுடைய கண்ணினிடத்தில் திருக்குர்ஆன் ஷரீபின் ஆயத்துகளின் ஸ்தானம் வெளிக் கண்ணினிடத்தில் சூரியனுடைய ஒளியைப் போன்றாகும். ஏனென்றால், அதைக் கொண்டு தானே வெளிக்கண் பார்வை பூரணமாகிறது. எனவே, சூரிய பிரகாசத்திற்கு நூர்—ஒளி என்று சொல்வதுபோல குர்ஆன் ஷரீபும் நூர்— ஒளியென்று பெயர் சொல்லப்பட மிக்கத் தகுமானதாகும்.

குர்ஆனுக்கு உவமானம், சூரியப் பிரகாசமாகும். அக்லுக்கு உவமானம், கண்ணின் ஒளியாகும். இதனால் பின்வரும் இறை வசனங்களின் கருத்தும் வெளியாகும்.

''அல்லாஹ்வைக் கொண்டும், அவனுடைய தூதரைக் கொண்டும், நாம் இறக்கிய ஒளியை (நூரை)க் கொண்டும் ஈமான் கொள்ளுங்கள்'' (64: 8)

''உங்கள் நாயனிடமிருந்து நிச்சயமாக அத்தாட்சி வந்து விட்டது. தெளிவான வெளிச்சத்தை (நூருல் முபீனை) நாம் இறக்கியருளியுள்ளோம்'' (4: 175)

நுட்பத்தைப் பற்றிய தொடர்ச்சி

இதுவரை கூறியவற்றிலிருந்து, கண்கள், புறக்கண், அகக்கண் ஆகிய இருவகைகள் உண்டு என்பதனையும், புறக்கண் புலனுலகைச் சேர்ந்தது. அகக்கண் மற்றொரு உலகமான ஆலமுல் மலகூத்தைச் சேர்ந்தது என்பதனையும், இவ்விருவகைக் கண்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் சூரியனும் பிரகாசமும் உண்டு; அதனிடத்தில் தான் அவை சம்பூரணப் பார்வையுடையனவாகின்றன; ஒன்று வெளியானது, மற்றொன்று மறைவானது; வெளியானது ஆலமுஷ்ஷஹாதத்து (சாக்கிர) உலகைச் சேர்ந்தது. அது கட்புலனால் அறியப்பட்ட சூரியன். மறைவானது ஆலமுல் மலகூத்து (தெய்வீக) உலகைச் சேர்ந்தது; அது குர்ஆன் ஷரீபு, மற்றும் அல்லாஹ்வின் வேதங்களுமாகும் என்று விளங்கிக் கொண்டாயானால்— இது உனக்கு நன்கு தெளிவுபட சம்பூரணமாக வெளியாகி விடுமேயானால், உனக்கு ஆலமுல் மலகூத்துடைய வாசல் திறக்கப்பட்டு விட்டது என்றே அர்த்தம்.

அவ்வுலகிலோ, அபூர்வ, ஆச்சரியகரமானவைகளெல்லாம் உள்ளன. அதனளவில் இவ்வுலகைச் சேர்த்துப் பார்த்தால் இவ்வுலகை ஒரு துச்சமாகவே மதிக்கப்படும். எவனொருவன் அந்த உலகுக்கு யாத்திரை போகாமல் திறமைக் குறைவு அவனை இந்த ஆலமுஷ்ஷஹாதத்து எனும் கீழ்ப் பாகத்தில் அமரச் செய்து விட்டதோ அவன் மிருகத்தைப் போன்றவனாவான்; மனிதத் தத்துவத்தை விட்டும் பேறு (அதிஷ்டம்) கெட்டவனாவான்; மேலும் அவன் மிருகத்தை விடவும் வழிகெட்டவன், ஏன்? மிருகத்திற்கு அவ்வுலகத்தில் பறப்பதற்கு இறகுகள் கொடுக்கப் படவில்லையே! இதனாலே தான் இறைவன், தனது திருமறையில், ''அவர்கள் மிருகங்களைப் போன்றவர்கள்;-

...னமும் அவர்கள் மிகவும் வழிகெட்டவர்கள்,'' என்று (7: 179) குறிப்பிட்டுள்ளான்.

அறிந்து கொள்! (வெளிப்புலன்களால் கிரகிக்கக் கூடிய தூல உலகாகிய) ஆலமுஷ்ஷஹாதத்தை (அந்தகாரணம், ஞானேந்திரியங்களால் அறியக்கூடிய சூழ்ச்சுமம், ஆன்ம உலகாகிய) ஆலமுல் மலகூத்துடன் கவனித்துப் பார்க்கும் போது பருப்போடு பார்க்க தோட்டைப் போலும், ஆன்மாவோடு பார்க்க தூலமும் உருவமும் போலும், ஒளியோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்க இருளைப் போலும், உயர்வோடு பார்க்க தாழ்வைப் போலுமாகும். இதனாலேயே ஆலமுல் மலகூத்துக்கு உயர்ந்த உலகம், ஆன்ம உலகம், ஒளியுலகம் என்றும் அதற்கு எதிரிடையான ஆலமுஷ்ஷஹாதத்திற்கு தாழ்ந்த உலகம், தூல உலகம், இருளுலகம் என்றும் சொல்லப் படுகிறது.

நாம் மேலுலகம் என்று சொன்னதைக் கொண்டு வானங்களைக் கருதினோம் என்று நினைக்காதே. அவை தூல உலகில் சிலவற்றிற்கு மேலாகவே தான் இருந்த போதிலும் அதை எட்டிக் கொள்வதில் மனிதனோடு மிருகங்களும் ஒத்திருக்கின்றன. மனிதனோ அவன் விஷயத்தில் பூமி. இந்த பூமியும் வானங்களுமல்லாத வேறொன்றாக (அதாவது புலனுணர்வுக்கும், கற்பனைக்கு முட்பட்டவைகளெல்லாம் பூமியாகவும், அதன் தொகுப்பில் பட்டதுவே தான் வானங்கள். இன்னும் புலனுணர்வுக்கு அப்பாலுள்ளவைகள் அவனுக்கு வானமாகவும்) ஆகிற வரையிலும் அவனுக்கு மேலுலகின் வாசல் திறக்கப்பட மாட்டாது. அவன் மேலுலகைச் சேர்ந்தவனாயும் ஆகமாட்டான்.

இதுதான் தெய்வீகச் சமுகத்தளவில் வழிநடக்கும் ஒவ்வொருவனுக்கும் முதலாவது ஏற்றம் (மிஃறாஜ்) ஆகும்.

ஆகவே, மனிதன் தாழ்ந்தவைகளிலெல்லாம் மிகத் தாழ்ந்தது அளவில் தள்ளப்பட்டுக் கிடக்கிறான். இங்கிருந்து தான் மேலுலகத்திற்கு ஏற வேண்டும். ஆனால், மலா இக்கத்துகளோ அவர்கள் மேலுலகத்தின் தொகுப்பில் பட்டவர்கள். பரிசுத்தச் சமூகத்தைப் பற்றிப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கிருந்துதான் இந்தத் தாழ்ந்த உலகை எறிட்டுப் பார்க்கிறார்கள். இதனால் தான், "அல்லாஹு தஆலா சிருஷ்டிகளை இருளில் படைத்து அவர்கள் மீது தனது ஒளியில் நின்றும் ஒளிபடச் செய்தான்," என்றும், "அல்லாஹு தஆலா வுக்கு சிலமலக்குகள் இருக்கிறார்கள் அவர்கள் ஜனங்கள் செய்யும் வேலைகளை அவர்களை விடவும் மிக அறிவார்கள்" என்றும் றஸூலுல்லாஹி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் திருவுளமானார்கள்.

நபிமார்கள் மலகூத்துடைய ஆலத்தளவில் அவர்களின் மிஃறாஜ் (ஏற்றம்) ஏற்பட்டால், அவர்கள் மிகவும் உயர்ந்த ஏற்றத்திற்கும் போய்ச் சேர்ந்து மறைவான உலகத்தில் ஒரு பெரும் தொகுதியை எட்டிப் பார்ப்பார்கள். ஏனென்றால், மலகூத்துடைய ஆலத்திலிருப்பவர்கள் அல்லாஹுவிடத்திலேயே இருக்கிறார்கள். அவனிடத்திலேயேதான் மறைவான விஷயங்களின் திறவுகோல்களிருக்கின்றன. அதாவது, அவனிடத்திலிருந்தேதான் ஆலமுஷ்ஷஹாதத்திலுள்ள சிருஷ்டிகளின் காரணங்கள் ஆலமுல் மலகூத்துகள் இறங்குகின்றன ஏன்?

ஆலமுஷ்ஷஹாதத்து அந்த (ஆலமுல் மலகூத்து) உலகின் குணபாடுகளின் ஒரு குணபாடேயாகும். இது (ஆலமுஷ்ஷஹாதத்து) அவ்வுலகினுடன் ஒரு பொருளின் நிழலைப் போலும், மரத்தின் கனியைப் போலும், காரணத்திற்குக் காரியத்தைப் போலுமாகும். காரியாதிகளைப் பற்றிய அறிவின் திறவுகோல்களைக் காரணங்களிலிருந்தே தான் எடுக்கப்படும். இதனாலேயே

முஷ்ஷஹாதத்து ஆலமுல் மலகூத்துக்கு ஒருமிதால் (உவமானா) ஆக ஆகிறது. இது பற்றிய விவரம் பின்னால் மாடக்குழி, பந்தம், மரம் இவைகளைப் பற்றி விளக்கம் சொல்லுமிடத்தில் வரும். ஏனென்றால், உவமானம் எதைக் கொண்டு ஒப்பிட்டுக் காட்டப்படுகிறதோ அது) உவமேயத்தோடு (எதற்கு ஒப்பிடப்படுகிறதோ அத்தோடு) தூரமாகவோ, சமீபமாகவோ ஆகிய ஒருவகையான ஒப்புவமையை விட்டும் ஒளியாது. இதில் இப்போது மிகவும் ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதன் எதார்த்த சுயவடிவத்தை எவன் தெரிந்து கொண்டானோ அவனுக்கு குர்ஆனில் காட்டக்கூடிய உவமானங்களின் எதார்த்த சுயரூபம் மிக்க எளிதாக விளங்க வரும்.

ஒளியின் எதார்த்தம் பற்றிய ஒரு நுட்பம்

தன்னையும், தானல்லாததையும் பார்க்கக் கூடியதே 'நூர்' என்ற பெயருக்கு மிகவும் அருகதையானது என்று நாம் சொல்லி வந்திருக்கிறோம். அம்மாதிரியான கூட்டத்தில் தன்னையும், தன்னல்லாததையும் பார்ப்பதோடு, அதைக் கொண்டு (பிறரால்) வேறொன்றைப் பார்க்கப்படக் கூடிய விதத்தில் பிரகாசம் கொடுக்கக் கூடியதாக ஒன்று இருக்குமேயானால், மற்ற வஸ்துவில் குணபாடு செய்யாததைப் பார்க்கிலும் அதுவேதான் "நூர்" என்ற பெயருக்கு மிகவும் அருகதையானதாகும். மேலும், அதன் ஒளி மற்றதில் ஜொலித்து ஒளிப்பதனால் (பிரகாசிப்பதனால்) அதற்கு "ஸிறாஜன் முனீறா" (பிரகாசிக்கும் தீபம்) என்று சொல்லவும் தகுமானதாகும். இந்தத் தன்மையானது பரிசுத்த நபித்துவ ஆன்மாக்களில் தான் கண்டு கொள்ள முடியும். ஏனென்றால், அதன்

(அவ்வான்மாக்களின்) பொருட்டினால்தான் ஞானவொளி களெல்லாம் சிருஷ்டிகளில் படுகின்றன. இதனால் நாயகம் (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்களுக்கு அல்லாஹு தஆலா ஸிராஜன் முனீறன் என்று பெயர் வைத்திருப்பதன் இரகசியம் விளங்க வருகிறது. ஏனைய எல்லா நபிமார்களும், அது போலவே உலமாக்களும் தீபங் களாகவே யிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும், அவர்களுக் கிடையில் அளவிட முடியாத ஏற்றத்தாழ்வுகளுண்டு.

ஒரு நுட்பம்

கண்பார்வை எதைக் கொண்டு பிரயோசனம் அடைகிறதோ (எதன் பொருட்டால் வஸ்துக்களைப் பார்க்கிறதோ) அதற்கு "ஸிராஜன் முனீறன்" (பிரகாசிக்கும் தீபம்) என்று சொல்லத் தகும் என்றிருந் தால், தீபத்தை எதனால் பொருத்தப்படுகிறதோ அதற்கு நெருப்பு என்று சொல்வதும் தகுமாகும். இப்பூவுலகிலுள்ள தீபங்களெல்லாம் (ஆன்மாக்களெல்லாம்) அதன் எதார்த் தத்தில் மேலுலகிலுள்ள ஒளிகளாலேயே தான் பொருத்தப் படுகின்றன. பரிசுத்த நபித்துவ ஆன்மாவே எண்ணெய்யை நெருப்புத் தொடாது போனாலுங்கூட பிரகாசிக்கிறதாகவே இருக்கிறது. ஆனாலும், அவை ஒளிவுக்குமேல் ஒளிவாக ஆகிறதோ நெருப்பு அதைத் தொடும்போதேயாம். ஆகவே, பூவுலகத்தில் ஆன்மாக்கள் பொருத்தப்படுவது மேலுலகத்தின் தெய்வீக ஆன்மாக்களா லேயே என்பது பொருந்தும். இதுபற்றி ஸெய்யிதுனா அலி (ரலியல்லாஹு அன்ஹு) ஸெய்யிதுனா இபுனு அப்பாஸ் (ரலியல்லாஹு அன்ஹு) இருவரும் விளக்கிச் சொன்னார்கள்:

''அல்லாஹ்வுக்கு ஒரு மலக்கு இருக்கிறார். அவருக்கு எழுபதினாயிரம் முகங்களுண்டு. ஒவ்வொரு முகத்திலும் எழுபதினாயிரம் வாய்களுண்டு. அவை அத்தனைகளைக் கொண்டும் அல்லாஹ்வைத் துதி செய்கிறார்.

அவருக்கு எதிரே நேராகத்தான் எல்லா மலக்குகளையும் நிற்பாட்டப்படும். அதைப்பற்றித் தான் அந்நாளில் ரூஹு (எனும் மலக்கு)ம், மற்றும் ஏனைய மலா இகத்துகளும் அணிவகுத்து நிற்பார்கள்,'' என்று (78: 38) ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

ஆகவே, அதைக் கொண்டு பூலோகத் தீபங்களெல்லாம் (பூலோகத்தின் ஆன்மாக்களெல்லாம்) பொருத்தப்படுகிறதைக் கவனிக்கும்போது அதற்குச் சரியான உவமானம் நெருப்பே யல்லாது இல்லை. அதுவோ, தூர்ஸீனா மலையிலிருந்தே யல்லாது (அல்லாஹ்வின் பரிசுத்த சமூகத்திலிருந்தே யல்லாது) மருகுதலாகாது (சிந்திக்காது).

நுட்பம்

பூவுலகிலுள்ள ஒளிகளை யெல்லாம் பொருத்தப்படக் கூடிய வானுலகின் ஒளிகளாகிறது அவை ஒன்றிலிருந்து ஒன்றும், அதிலிருந்து மற்றொன்றுமாக பொருத்தப்பட்டதாக வரிசைக் கிரமமாக இருக்கிறது. எது ஆதிமூல ஒளிக்கு மிகச் சமீபமாக உள்ளதோ, அதுவே நூர்— ஒளி என்ற பெயருக்குத் தகுமானதாகும். ஏன்? அதுதானே உயர்ந்த பதவியிலிருக்கிறது. அவை இப்படி வரிசைக் கிரமமாக இருப்பதற்கு உவமானமாக இந்த ஆலமுஷ்ஷஹாதத்தில் (ஜாக்கிர உலகில்) மனிதன், ஒரு வீட்டின் ஜன்னல் வழியாக

சந்திரனின் ஒளி, வீட்டுச் சுவரில் மாட்டப்பட கண்ணாடி யில் பட்டு அதன் பிரதிபிம்பம் அதற்கு எதிரிலிருந்த சுவரில் விழுந்து அதிலிருந்து ஒளி பூமியில் பட்டு பூமி வெளிச்சமாக இருக்கிறது என்று வைத்துப் பார்ப்பது கொண்டே யல்லாது உணர்ந்து கொள்ளமாட்டான்.

பூமியிலிருக்கிற பிரகாசம் சுவரிலிருப்பதைத் துயர்ந்தது சுவரில் உள்ளது கண்ணாடியில் உள்ளதையும், கண்ணாடியிலுள்ளது சந்திரனிலுள்ளதையும், சந்திரனி லுள்ளது சூரியனிலுள்ளதையும் துயர்ந்தது என்பதை அறிவாய்.

ஏன் சூரியனிலிருந்து தானே பிரகாசம் சந்திரனில் ஜொலிக்கிறது. இந்நான்கு பிரகாசங்களும் வரிசைக் கிரம மாக இருக்கின்றன. ஒன்று மற்றொன்றைவிட மேலாகவும், பூரணமாகவும் இருக்கிறது. ஒவ்வொன்றுக்கும் குறிப்பிட்ட, அறியப்பட்ட இடமும், குறிப்பான அந்தஸ்தும் பதவியும் இருக்கின்றன; அவற்றை விட்டு அது கடக்கமாட்டாது. (இது இப்படியிருக்கும்போது) அறிந்து கொள்;

அகக்கண் திறந்த ஞானிகளுக்கு விளங்கும்; மலகூத் துடைய (ஆன்ம லோகத்துடைய) பிரகாசங்களும் இப்படியேதான் வரிசைக் கிரமமாக உள்ளன. அவர்களில் யார் ஆதிமூலமான ஒளிவினிடத்தில் மிகவும் நெருங்கி யுள்ளனரோ அவர்களே முடுகுதலானவர்கள். ஆகவே, இஸ்றாபீல் (அலைஹிஸ்ஸலாம்) அவர்களது பதவி ஜிபுரீல் (அலைஹிஸ்ஸலாம்) அவர்களது பதவிக்கு மேம்பட்டதாக இருப்பது தூரமில்லை. இன்னும், அவர்களில் எல்லா ஒளிகளுக்கும் மூல காரணமான தெய்வீக சமுகமான ஆண்டவனின் சமுகத்தில் மிக நெருங்கிய பதவியை யுடையவரும், ஆகக் குறைந்த பதவியையுடைவர்களும், இவ்விரு சாராருக்குமிடையில் மட்டிலடங்கா படித்தரங் களை உடையவர்களும் இருக்கிறார்கள் என்றும்

...றிவார்கள். அவர்கள் (மலாயிகத்துகள்) தங்களைப் பற்றி தாங்களே, ''எங்களில் ஒவ்வொருவரும் அவருக்கு குறியப்பட்ட ஸ்தானம் இருந்தேயல்லாதில்லை. நாங்கள் வரிசைக் கிரமமாக அணிவகுத்தவர்களாகவும், (ஆண்டவனை சதாவும்) துதி செய்தவர்களாகவுமே இருக்கிறோம்'' என்று (37: 164, 264, 265)ல் சொன்னது போல அவர்கள் அனந்தம் கோடிகளிருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் அணியணியாக வரிசையாக இருக்கிறார்கள் என்பது மட்டுமே விளங்கும்.

இன்னொரு நுட்பம்

ஒளிகள் ஒன்றிலிருந்து ஒன்றாக வரிசைக் கிரமமாக இருக்கின்றன என்பதை அறிந்த பின்பு அவைகள் ஓர் எல்லையில்லாது இப்படியே மேலே போய்க் கொண்டுமிருக்காது; என்கிலும், ஓர் ஆதிமூல பிரகாசமான உற்பத்தியிடத்திலேயே போய் முடிவடையும் என்பதையும் அறிந்து கொள். அதுவே தான் தனக்குத் தானாய் தன்னாலேயே தன்னைக் கொண்டே ஒளியாக இருக்கிறது. அதற்குமேலால் வேறொன்றிலிருந்து அதற்கொளி வருவதில்லை. எல்லா வொளிகளும் அதிலிருந்தே வரிசைக் கிரமமாக தகுதிக்குத் தக்கவாறு பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

இப்போது நீ கவனித்துப் பார்! தன்னில் நின்று மல்லாது பிறரில் நின்றும் ஒளியை இரவல் வாங்கி பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறதே அது நூர்— ஒளி என்ற பெயருக்கு அருகதையும், பாத்தியதையுமானதா? அல்லது எது தனக்குத் தானே பிரகாசித்துக் கொண்டும், தானல்லாத மற்றவையடங்கலையும் பிரகாசிக்க வைத்துக் கொண்டு மிருக்கிறதோ அதுதான் பாத்தியதையானதா?

இதில் உண்மை உனக்குத் தெரியாமல் மறைந்துவிடும் என்று நானறியேன். இதனால் நூர் என்ற பெயருக்குப் பொருத்தமானதும், தகுதியானதும் எது தனக்கு மேலான் வேறொரு ஒளியுமில்லையோ மற்றெல்லாவற்றிற்கும் அதிலிருந்தே ஒளி வந்து கொண்டிருக்கிறதோ அத்தகைய மேலான முடிவான ஒளிதான் என்று நீ ஐயமறத் தெரிந்து கொள்வாய்.

ஓர் உண்மை

எனினும், நான் துணிந்து சொல்வேன். நிச்சயமாகவே, அந்த ஆதி ஒளியல்லாத மற்ற யொளிகளுக்கு நூர்— ஒளி என்ற பேர் மஜாஸீமஹ்ளு (சுத்தமான கற்பனை) தானாகும். ஏனென்றால், அந்த ஆதி ஒளியல்லாதவை யடங்கலும் அவை தன்னிலே கவனித்துப் பார்த்தால் அவை ஒளியேயில்லை. என்கிலும் அவைகளிலுள்ள ஒளிப் பிரகாசங்கள் வேறொருவனில் நின்றும் இரவலாக வாங்கப்பட்டதே யாகும். மேலும், அந்த இரவலாக வாங்கப்பட்ட பிரகாசத்திற்கு தன்னில் நிலையுமில்லை. அது தன்னை இரவலாக கொடுத்தவனைக் கொண்டே தான் நிலைத்திருக்கிறது. இரவலாகக் கிடைத்த (பிரகாசத்)தை அவைகளோடு சேர்த்து (அவைகளின் பிரகாசம் என்றும், அவை பிரகாசிக்கின்றன என்றும்) சொல்வது வெறும் கற்பனையே யாகும்.

ஒருவன் உடை, வாகனம், குதிரை, சேணங்களை குறிப்பிட்ட காலம் வரையும், குறிப்பிட்ட எல்லை வரையும் சவாரி செய்வதற்காக இரவலாய் வாங்கினானே யானால் அவன் உண்மையான சீமானா? அல்லது கற்பனை

யான சீமானா? அல்லது அவற்றை இரவல் கொடுத்தானே அவன்தான் உண்மையான சீமானா? சொல் பார்ப்போம்!

மெய்யாகவே இரவல் வாங்கியவன் அவன் இருந்தது போல அவன் தன்னிலே ஏழையே தான். சீமானோ இரவல் கொடுத்தவனே யாவான். அவனிடமிருந்தே இரவலாக வாங்கப்பட்டது, அவனிடமே திரும்ப ஒப்படைக்கப்படும்.

ஆகவே, உண்மையான ஒளியாகிறது எவன் கை வசம் கல்கும், அம்ரும் (மாற்றப்படக்கூடிய சிருஷ்டியும் மாற்றப் படாதிருக்கக்கூடிய சிருஷ்டிகளும்) இருக்கின்றனவோ, எவனிலிருந்து முதலாவது பிரகாசம் உண்டாகியும் இரண்டாவது அவனைக் கொண்டே அந்தப் பிரகாசம் நேமமாக நிலைத்துக் கொண்டுமிருக்கிறதோ அந்த நாயன் ஹக்கு தஆலாவே யாகும். இந்த (நூர்— ஒளி யென்ற) பெயரில் அவனோடு யாரும் கூட்டில்லை. என்கிலும், அரசன் தன்னடிமைக்குச் சில பொருட்களைக் கொடுத்து அடிமையை அப்பொருளுக்கு எஜமான்— சொந்தக்காரன் என்று அவனே பெயர் சொல்வது போல, அவனே இந்தப் பெயரைச் சூட்டி உபகாரம் செய்கிறான் என்ற தோரணையாலேயே யல்லாது வேறு விதத்தில் இப்பேருக்கு பாத்தியதையில் எவரும் கூட்டில்லை. இவ்வுண்மை அடியானுக்கு வெளியாகுமானால் அவன் தானும் அவனுடைய சகல பொருள்களும் அரசன் ஒருவனுக்கே சொந்தமாகும். அதில் அவனோடு அறவே யாரும் கூட்டில்லை என்றும் தெரிந்து கொள்வாய்.

அகமியம்

ஒளி என்பது வெளியாகுதல், வெளியாகுதல் அளவிலும் அதன்படித் தரங்களிலும் போய்ச் சேர்கிறது என்று அறியும்போது நிச்சயமாக அதமை (இல்லாமையை) விடவும் கடுமையான இருள் வேறொன்றுமில்லை என்பதாகவும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால் அது இருண்டதாகும் இருண்ட பொருளுக்கு இருண்டது என்று சொல்வதெல்லாம் அதைப் பார்ப்பதற்கு அது வெளியாகாத்தனாலேயேயாம். ஏன்? அது (இருண்ட பொருள்) தன்னிலே மவ்ஜூதாக (உளதாக)வே இருந்த போதிலும் கண் பார்வையினிடத்தில் உளதாக இல்லையே— வெளியாகிறதில்லையே.

எனவே, எந்தப் பொருள் அதுதானல்லாதவற்றிடமும் உளதாக இல்லாமலும் அது தன்னிலேயும் உளதாக இல்லாமலுமிருக்கிறதோ அது, ஏன், இருளிலேயே மிகத் தீர்மானமானதாகத் தகுமல்லாதிருக்கும்! இதற்கு நேர் எதுகையாகவேயிருக்கிறது வுஜூது (உள்ளமை) எனவே, அதுவேதான் ஒளியாகும். ஏன், ஒரு பொருள் தனக்குத் தானே வெளியாகாதது பிறருக்கும் வெளியாகவே மாட்டாது. மவுஜூது (உண்டானவை) களோ அதற்கு வுஜூது (உள்ளமை) அதன் தாத்திலிருந்தே தன்னில் தானாகவே உண்டானது என்றும் பிறரால் உண்டானது என்றும் இரு வகைப்படும். பிறரால் உண்டானது தனக்குத் தன் வுஜூதை இரவலாகப் பெற்றதுவே யாகும். அதற்குத் தன்புறத்தில் நிலையுமில்லை. மேலும், அதைத் தன் புறத்தில் கவனித்தால் அது சுத்த அதம் (சூனியம்) ஆகவே இருக்கும். அதன் வுஜூது எல்லாம் அதைப் பிற வஸ்துவோடு கவனித்துப் பார்ப்பதனாலேயே யாகும்.

அது தனக்கு எதார்த்தமான வுஜூது இல்லவேயில்லை. (எனினும், அதற்கு மஜாஸிய்யான வுஜூது அதாவது, பிறவொன்றைக் கவனிப்பதனால்— அதனால் கிடைத்த தனால் உள்ளதுவே யாகும்) ஆடையை இரவல் வாங்கியவன் சீமான் என்று பெயர் பெற்ற உவமானத்தில் தெரிந்து கொண்டது போல.

ஆகவே, ஹக்கு ஸுபுஹானஹுவ தஆலாவே மெய்யான ஒளியாக இருப்பதேபோல் அவனே மெய்யான மவுஜூது (உண்மைப் பொருள்) ஆகவுமிருக்கும்.

அகமியத்தின் அகமியம்

இங்கிருந்தே தான் ஆரிபீன்கள் (மெய்ஞ்ஞானிகள்) மஜாஸியின் (ஒட்டு சாடடு, அதாவது, கற்பனையான சிருஷ்டி எனும்) கீழ்த்தட்டிலிருந்து ஹகீகத்தின் (எதார்த் தத்தின்) உச்சந் தட்டுக்கு ஏறுகிறார்கள். அவர்களில் ஏற்றம் சம்பூர்ணமாகி அல்லாஹ் ஒருவனே யன்றி மவுஜூது (உண்மைப் பொருள்) இல்லை என்றும், அவனுடைய வஜ்ஹை (அம்சத்தை) யன்றி மற்றெல்லாப் பொருட்களும் அழிந்தவை என்றும் அவர்கள் கண்காட்சி யாகக் கண்டு கொள்கிறார்கள்; ஏன்? அவை ஒரு நேரத்தில் அழியக்கூடியவை தானே! இல்லை, அவை, ஆதியிலும் அந்தத்திலும் அழிந்தவைகளே. ஏன் அப்படி யல்லாமல் இருக்கவே முடியாது? ஏன் ஹக்கல்லாதவை களை அவைகளின் தாத்து (சுயம்) தன்னில், கவனித்துப் பார்த்தால் அவை சுத்தச் சூன்யமேயாகும். இன்னும், உண்மையான ஆதி மெய்ப் பொருளில் நின்றும் அவை யளவில் வுஜூது (உண்மை) பாய்ந்து விழக்கூடிய வஜ்ஹை

(புறத்தை) கவனித்தால் அவைகளும் மவ்ஜூதா (உள்ளமையான) பொருட்களாகப் பார்க்கப்படுகின்றன அவை தாத்திலில்லை. என்கிலும், அவற்றை யுண்டாக்கிய ஹக்கு தஆலாவை யடுத்த வஜ்ஹினால் (புறத்தினால்). ஆகவே மவ்ஜூதாக இருப்பது அல்லாஹ்வின் வஜ்ஹு மட்டுமேயாகும்.

ஒவ்வொரு வஸ்துவுக்கும் இரண்டு வஜ்ஹுகள் (புறங்கள்) உண்டு. தன்னளவில் ஒரு புறமும், தன் நாயனளவில் ஒரு புறமுமாகும். அது, தன் புறத்தைக் கவனிக்கிறபோது அதம் (இன்மை— சூன்யம்) ஆகும். தன் நாயனாகிய அல்லாஹ்வின் புறத்தைக் கவனிக்கிற போது வுஜூது (உள்ளமை) ஆகும். ஆகவே, அல்லாஹு தஆலாவையும். அவனின் வஜ்ஹையுமல்லாது மவுஜூது வேறில்லை. எனவே, எல்லா வஸ்துக்களும் ஆதியிலும், அந்தத்திலும் அழிந்தனவேயாகும், ஹக்கு தஆலாவின் வஜ்ஹைத் தவிர்த்து.

இவர்களுக்கு (இந்த மெய்ஞ்ஞானிகளுக்கு), "இன்று யாருக்கு ஆட்சி? (சகலவற்றையும்) அடக்கியாளும் ஏக வல்லவனாகிய அல்லாஹ்வுக்கே உடையது" என்ற (40: 16) ஆண்டவனது அழைப்பைக் கேட்பதற்கு கியாமத்து நாள் வரவேண்டுமென்று தேவையில்லை. எங்கிலும், இந்த அழைப்பு எப்பொழுதும் அவர்களின் கேள்வியை விட்டகலாது. (சதாவும் அவர்களது காதுகளில் ஒலித்தவண்ணமாகவே இருக்கும்.

மேலும், அல்லாஹு அக்பர் (அல்லாஹ் மிகப் பெரியவன்) என்ற வாக்கியத்திற்கு, அல்லாஹ் அவனல்லாத எல்லாவற்றையும் விட மிகப் பெரியவன் என்று கருத மாட்டார் அல்லாஹ் அதை (அத்தகைய கருத்தை) விட்டும் மிகத் தூய்மையானவன். ஏனென்றால்' அவனல்லாததை விட அவன் பெரியவன் என்று ஆவதற்கு

(எதார்த்தத்தில்) அவனுடன் வேற்றுப் பொருள் எதுவு மில்லையே!

மேலும், அவனல்லாததற்கு (எதார்த்தத்தில்) அவனோடு ஒரு பொருளாக இருப்பதற்கான அந்தஸ்தும், மேலும் அவனை துயர்ந்த ஒரு பொருளாக இருப்பதற்கான அந்தஸ்தும் கூட இல்லையே. மேலும் அவனல்லாதவை களுக்கு அவனையடுத்த வஜ்ஹின் (புறத்தின்) விதத்தினா லேயே அல்லாது வுஜூதே கிடையாது. எனவே, மவுஜூ தாக இருப்பது அவனின் வஜ்ஹு மட்டுமே யாகும். அவன் அவனின் வஜ்ஹை விடவும் பெரியவனாக இருப்பது அசாத்தியமானதாகும். எனினும், அதன் (அல்லாஹு அக்பரின்) பொருளாவது:— "அல்லாஹ், மற்றொன்றுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தோ, ஒழுங்கிட்டுப் பார்த்தோ பெரியவன் என்று சொல்வதை விட்டும் மிகமிகப் பெரியவன்— தூயவன். இன்னும், அவனது மகத்துவத்தின் குன்ஹை (சுயரூபத்தை) நபியாகட்டும், மலக்காகட்டும் எவராலும் எட்டிக் கொள்வதை விட்டும் மஹா பெரியவன். மேலும், அல்லாஹ்வை அறியவேண்டிய விதமாக அவனே யல்லாது எவரும் அறியார்," என்பதாகும்.

ஏன்? அறியப்பட்டவையடங்கலும், அறிபவனின் அதிகாரத்திற்குள்பட்டவையே. அ(ப்படி ஒன்றின் ஆதிக்கத்திற்குள் அமைவதாகிற)து அல்லாஹ்வின் வலுப்பத்திற்கும், அதிகாரத்திற்கும் முரணானதாகும். அதுபற்றி விரிவான விளக்கத்தை நமது, "அல்மக்ஸதுல் அஸ்னாபீமஆனி அஸ்மாயில்லாஹில் ஹுஸ்னா" எனும் நூலில் கூறியுள்ளோம்.

சயிக்கினை

ஆரிபீன்கள், ஹகீகத்து (எதார்த்தம்) எனும் வானத் தளவில் ஏறிய பின்னர் உலகில் மெய்ப் பொருளான ஒரே நாயனைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை. என்று காணுவதில் அவர்கள் எல்லோர்களும் ஏகோபித்தவர்களே யாவர். ஆனாலும், அவர்களில் சிலர், இந்த நிலை தங்களுக்கு அறிவு ஆராய்ச்சியினால் உண்டானவர்களாகவும், இன்னும் சிலர் அவர்களுக்கு இது அனுபவ நிலைமையாக உள்ளவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். அவர்களை விட்டும் பன்மை அடியோடு நீங்கி அவர்கள் கலப்பற்ற ஓர்மையிலேயே மூழ்கி தங்கள் சுய புத்தியையும் இழந்து தட்டழிந்தவர்களைப் போலாகுவார்கள். அல்லாஹ் அல்லாதவைகளை, ஏன், தங்களையும் கூட நினைத்துப் பார்க்க அவர்களில் எதுவும் எஞ்சியிராது. அவர்களிடத்தில் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை. அவர்களது அறிவின் ஆதிக்கமெல்லாம் போகி ஒரேயடியாக போதையாகிக் கிடக்கிறார்கள்.

அவர்களில் ஒருவர் அனல்ஹக்கு (நான் ஹக்கு) என்று சொல்கிறார்; ''ஸுப்ஹானீ மா அஃளம ஷஃனீ'' (நான் தூயவன்; என் மகிமை எவ்வளவு மகத்தானது!'') என்கிறார் மற்றொருவர்.

''மாபில் ஜுப்பத்தி இல்லல்லாஹ்'' (இந்த ஜுப்பாச் சட்டைக்குள் அல்லாஹ்வே யல்லாது வேறில்லை.) என்கிறார் இன்னொருவர்.

ஆஷிகீன்கள் பேரின்பப் போதையில் சொன்ன வார்த்தைகளையெல்லாம் சுருட்டி மறைக்கவே வேண்டும். (வெளியில்) எடுத்துரைக்கக் கூடாது இவர்களை விட்டும் இவர்களின் போதை தணிந்து பூலோகத்தில் அல்லாஹ்வின்

..ராசு (துலாம் கோல்) ஆக இருக்கும் புத்தியின் ..சிக்கத்திற்குத் திருப்பப்படுவார்களே யானால் அது இப்போது நடந்தது) உண்மையில் (ஹக்கோடு) ஒன்று ..ர்ந்தது அல்ல; எனினும், ஒன்று சேர்ந்ததற்கு ஒப்பான ..ாகும் என்று அறிவார்கள்.

ஆஷிகீன்களில் ஒருவர் பேரின்ப ஆசை மேலீட்டால் சொல்கிறார்:—

"ஆசித்தவனும் நானே, ஆசிக்கப்பட்டவனும் நானே இரு ஆன்மாக்கள் நாங்கள் ஒரே சடலத்தில் இறங்கி யிருக்கிறோம்"

(கண்ணாடியைக் கண்டிராத) மனிதன், திடும்பிரவேச மாக கண்ணாடியின் முன்வர நேரும்போது கண்ணாடியில் கண்ட பிம்பத்தை கண்ணாடியோடு ஒன்றாகவே சேர்ந் திருப்பதாக நினைப்பதுவும், பளிங்கு கிளாஸில் மதுவைப் பார்த்து மதுவை கிளாஸின் நிறமே என நினைப்பதுவும் நடவாத விஷயமல்ல. (அப்படி நினைப்பதுமுண்டு). அது அவனிடம் பழக்கப்பட்டுப்போய் அதில் மூழ்கி ஸ்திரமாகி விட்டதும் சொல்கிறான்.

"பளிங்குக் கண்ணாடி மிகவும் மெதுவாகி, மதுபானமும் தெளிவாகி இரண்டும் ஒன்றோடொன்று ஒப்பாகி விஷயம் குழப்பமாகி விட்டது. பளிங்கு கிளாஸ் இல்லை, மது மட்டும்தான் போலும்; மது இல்லை, பளிங்கி கிளாஸ் மட்டும்தான் போலும் என்றிருக்கிறது."

மது, கிளாஸ் என்பதற்கும் மது, கிளாஸைப் போலிருக் கிறது என்பதற்குமிடையில் வித்தியாசமிருக்கிறது. இந்நிலை மிகைத்து விட்டால் நிலையை உடையானை கவனித்து பனா (அழிவு), மேலும் பனாவுல் பனா (அழிவும் அழிவு) என்று சொல்லப்படும். ஏன்? அவர் தன்னை விட்டும் அழிந்தார்; தான் அழிந்திருப்பதை

விட்டும் அழிந்தார். அவர் இந்த நிலையில் தன்னை உணருகிறாரில்லை. தன்னுணர்வு இல்லை என்பதை உணருகிறாரில்லை. தன்னை உணர்கிறாரில்லை என்பதை உணர்ந்தால் தன்னை உணர்ந்தவராகி விடுவார். இந் நிலைக்கு இதில் மூழ்கியவரைக் கவனித்து, மஜாஸாக (வலிந்துரையாக) இத்திஹாது (ஐக்கியம்) என்றும், ஹகீகத்தாக (எதார்த்தமாக) தௌஹீது (ஏகத்துவம்) என்றும் சொல்லப்படும். இந்த அகமியங்களுக்கப்பால் அநேக இரகசியங்களுண்டு. அதில் மூழ்குவது கூடாது.

இறுதியான பேச்சு

அல்லாஹு தஆலாவின் நூரை வானம், பூமிகளுடன் சேர்த்து ('அல்லாஹ் வானம், பூமிகளின் ஒளியாக இருக்கிறான்' என்று) சொன்னதற்குக் காரணத்தையும், அவன் தன் தாத்திலேயே (தன்னிலேயே) வானம் பூமிகளின் ஒளிவாக இருக்கின்ற காரணத்தையும் நீ அறிய ஆர்வம் கொள்ளக் கூடும்.

அல்லாஹு தஆலா, அவனே ஒளி, அவனையன்றி ஒளியில்லை. அவனே எல்லா ஒளிகளுமாவான். அவனே சகலவற்றிற்கும் பூரண ஒளியென்று நீ அறிந்த பின்னர் உனக்கு இது மறைந்ததல்ல. ஏனென்றால், எதைக் கொண்டு மற்ற வஸ்துக்கள் வெளியாகுமோ அதற்கே ஒளியென்று சொல்லப்படுகிறது. அதை விடவும் மேலானதாகிறது, எது மற்றவர்களுக்கு வெளியாவதோடு தனக்கும் வெளியாகுமோ அதுவேயாகும். அதை விடவும் மேலானதாகிறது, எது பிறருக்கும் வெளியாகி தனக்கும் வெளியாவதோடு அதில் நின்றுமே (மற்றது வெளியாக) ஒளியும் கிடைக்குமோ அதுவேயாகும். இந்த ஒளிகளில் எதார்த்தமானதாகிறது, பிறருக்கு வெளியாகி, தனக்கும் வெளி

..வதோடு அதில் நின்றுமே ஒளிவருகிறதோ இன்னும் ..தற்கு மேலால் தான் பொருந்தி எடுக்க வேறு ஒரு ஒளி ..ல்லையோ, பிறிதொன்றினிடம் இருந்தல்லாமல் தனக்குத் ..ன்னிலிருந்தே ஒளியாக இருக்கிறதோ அதுவேயாகும்.

பின்னர், இம் மாதிரியான இலட்சணத்தை ஆதி ..லாதார ஒளியேயன்றி பூணவில்லை. வேறொன்றிலும் ..து சாத்தியப்பட மாட்டாது. மேலும், பூமியும், வானங் ..ளும் இரண்டு இயற்கையான ஒளிகளினால், அதாவது— ..கண்பார்வை, அகப்பார்வை— புலன் புத்தி, இவ் ..இரண்டோடும் சம்பந்தமான ஒளிகளால் நிரம்பிக் கிடக்கிறது என்றும் நீ அறிந்திருக்கிறாய்.

(1) நிச்சயமாக, கண் பார்வைக்குத் தெரியக்கூடிய ஒளிகளாகின்றது, நாம் வானத்தில் பார்க்கக்கூடிய நட்சத்திரங்களும், சூரிய சந்திரனும், இன்னும் பூமியிலுள்ளவைகளில் எல்லாம் பரந்து கிடக்கும் சுடரொளியும், அதனால்தான் பற்பல வகையான நிறங்களெல்லாம் தென்படுகின்றன. குறிப்பாக மழை காலத்தில் (தென்படுகிறது) இன்னும் ஜீவ வர்க்கம், தாவரம், உலோகம் மற்றும் பல வகையான சிருஷ்டிகளிலும் படிந்து கிடக்கும் சுடரொளிகளும், இது இல்லையானால் எந்தவிதமான வர்ணங்களும் தென்படாது. அது உண்டாகவும் மாட்டாது. பின்னர், வர்ணங்களைத் தொடர்ந்து புலன்களுக்குத் தென்படக் கூடிய கோலங்களும், அளவுகளும் இவைகளும் அதைக்கொண்டேயல்லாது தென்பட முடியாது.

(2) புத்திக்குத் தென்படக் கூடிய அந்தரங்கமான ஒளிகளாகின்றது. மேலுலகமோ அவற்றால் நிறைந்து கிடக்கின்றது. அவை மலாயிக்கத்துகளாகும். இன்னும், கீழுலகமோ அதுவும் நிரம்பிக் கிடக்கிறது. அவை, ஜீவ வர்க்க ஆன்மாக்களும், மனித வர்க்க ஆன்மாக்களுமாகும்.

மேலுலகத்தின் பரிபாலனம் மலக்குகளின் ஒளியினால் செல்வனே நடப்பதுபோல் கீழுலகத்தின் பரிபாலனம் கீழுலக மனித ஆன்ம ஒளியினால் செல்வனே நடக்கிறது. இதுவே, பின்வரும் இறை வசனங்களின் கருத்தாகும்.

''அவனே உங்களைப் பூமியில் நின்றும் படைத்து அதில் உங்களைப் பரிபாலனம் செய்ய வைத்தான்'' (11 : 61)

''அவர்களை (மனிதர்களை) பூமியில் பிரதிநிதிகளாக ஆக்குவதற்காக'' (24 : 55) ''உங்களை பூமியில் பிரதிநிதிகளாக்குவான்'' (7 : 29)

''நிச்சயமாக நான் பூமியில் ஒரு பிரதிநிதியை ஆக்குவேன்'' (2 : 30)

நீ இவ்வளவையும் தெரிந்து கொண்டாயானால் உலகம் பூராவும் கண் பார்வைகளால் அறியக்கூடிய வெளிரங்கமான ஒளிகளாலும், புத்தியால் அறியக்கூடிய மறைவான ஒளிகளாலும் நிரம்பிக் கிடப்பதாகவும் தெரிந்து கொள்வாய். பின்னர் (புத்தியால் அறியக்கூடிய ஒளிகளில் நின்றும்) இந்த தாழ்ந்த உலகைச் சேர்ந்ததானது, தீபத்திலிருந்து ஒளி ஒளித்து வருவது போல் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று ஒளித்து வருவதாகவும், அதற்குத் தீபம், பரிசுத்த நபித்துவ ஒளியாகும் என்றும் அறிவாய். நபித்துவ பரிசுத்த ஆன்மாக்களோ நெருப்பிலிருந்து விளக்குகள் பொருத்தப்படுவது போல் மேலுலகிலுள்ள ஆன்மாக்களிலிருந்து பொருத்தப்படுகிறது. (ஒளியை பெற்றுக் கொள்கிறது) மேலுலகிலுள்ள ஆன்மாக்களோ ஒருவர் ஒருவரிலிருந்து ஒளியை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வரிசைக் கிரமமாக இருப்பது அவர்களின் (மகாமாத்து) படித்தரங்களுக்குத் தக்கவாறாகும் (இப்படியே ஒருவர் தனக்கு மேலுள்ளவர், அவர், அவருக்கு மேலுள்ளவரில் நின்றும் எடுத்து) கடைசியாக எல்லோர்

களும் சகல ஒளிகளுக்கும் ஒளியான ஆதிமூல உற்பத்தி இடமான ஓர் ஒளியளவில் ஏறுவார்கள். (போய் முடிவடைவார்கள்.) அந்த ஆதி ஒளிதான் அல்லாஹுத்ஆலாவாகும். அவன் தனித்தவன். அவனுக்கு இணையில்லை. மேலும், சர்வ ஒளிகளும் அவனில் நின்றும் இரவலாகப் பெற்றவைகளேயாகும். எதார்த்த ஒளி அவனுடைய ஒளி மட்டுமேயாகும். மற்றவைகளெல்லாம் அவனது ஒளியில் நின்றுமேயாகும்.

மேலும் (எல்லாம்) அவனே, அவனல்லாததுக்கு ஹுவிய்யத்தும் (அது என்று சுட்டிக் காட்டுவதும்) கற்பனையாகவே அல்லாது இல்லை. (ஏன், வஸ்துவாகவே இல்லாததை எப்படி அது எனச் சுட்டிக் காட்டுவது?) ஆகவே, ஒளி அவனேயல்லாது இல்லை. சகல ஒளிகளும் அவனை அடுக்கக் கூடிய வஜ்ஹினாலேயே (புறத்தினாலேயே) தான் ஒளிகளாகும். எனவே, எல்லாவற்றின் முகமும் அவன் பக்கமே முகம் நோக்கி அவன் திசையிலேயே திரும்பிக் கொண்டிருக்கிறது.

"நீங்கள் எங்கு முகம் நோக்கினாலும் அங்கு அல்லாஹ்வின் வஜ்ஹு (புறம்) இருக்கிறது" (2: 115).

ஆகவே அவனையன்றி நாயனில்லை. ஏனென்றால், எவனளவில் தேவையாகித் தாழ்மைத்தனத்தை வெளியாக்குவது கொண்டு முகங்களெல்லாம், இருதயங்களின் முகங்களெல்லாம்— ஒளிகளும் ஆன்மாக்களும் திரும்பிக் கிடக்கின்றதோ அவனேதான் (இலாஹு) நாயன் ஆவான். மேலும், அவனேயன்றி ஹுவும் (சுட்டிக் காட்டப்படுவதும்) இல்லை.

ஏனென்றால், எதைப் பற்றி சயிக்கினியாகச் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறதோ அதற்கே தான் ஹுவ (அது) என்று சொல்லப்படும். எப்படியானாலும், சயிக்கினை அவனளவிலேயே அல்லாது இல்லை. மேலும், நீ சயிக்கினை

செய்யும்போதெல்லாம் எதார்த்தத்தில் சயிக்கினை அவனளவிலேயேயாகும். நாம் சொல்லி வந்த எல்லா எதார்த்தப் பொருளுக்கும் எதார்த்தப் பொருளை (ஹக்கை) விட்டு நீ மறதியாக இருந்ததனால் நீ இந்த விஷயத்தைப் புரிந்து கொள்ளாது போனாலும் சரியே, சயிக்கினை சூரியனின் பிரகாசத்தளவில் இல்லை, ஆனால், சூரியன் அளவிலேயேதான். எனவே தெள்ளிய உவமானத்தில் உலகில் உள்ளது அத்தனையையும் அவனளவில் சேர்த்துப் பார்க்கும் போது சூரியனளவில் அதன் பிரகாசத்தைப் போலவேயாகும்.

எனவே, "லா இலாஹ இல்லல்லாஹு" (வணக்கத்துக்குரிய நாயன் யாருமில்லை அல்லாஹ்வைத் தவிர) என்பது சாமானிய மக்களுடைய தௌஹீதாகும்.

"லாஹு வ இல்லாஹு" (சுட்டிக் காட்டப்படும் உள்ள பொருளான அது அவனே யல்லாது இல்லை) என்பது கவாஸ்ஸுகளான விசேஷ மக்களின் தௌஹீதாகும். ஏனென்றால், அது (சாமானிய மக்களுடைய தௌஹீது) பொதுவானதாகும். இதுவோ, (விசேஷமானவர்களின் தௌஹீதுவோ) மிகவும் குறிப்பானதாகும். (யாவற்றையும்) பொதிந்ததாகும். உண்மையானதும், நுணுக்கமானதும், அதை உடையானை கலப்பற்ற தனித்துவத்திலும், சுத்தமான ஏகத்துவத்திலும் சேர்க்கக் கூடியதுமாகும்.

சிருஷ்டிகளின் ஏற்றத்தின் முடிவான இடம் தனித்துவ ஆட்சிபீடமாக இருக்கும். அதற்குமேல் ஏற்றமில்லை. ஏன்? ஏற்றம் பன்மையைக் கொண்டே யல்லாது ரூபகரமாகாது. ஏன்? அது ஒருவகைக் கவனிப்பும் சேர்த்துப் பார்ப்பதுவுமேயாகும். எங்கிருந்து ஏறப்படுமோ அதையும், எதனளவில் ஏறப்படுமோ அதையும் தேடும்.

பன்மை நீங்கி, ஒருமை தரிபட்டு, ஒட்டுசாட்டு, சேர்மானம், சயிக்கினையெல்லாம் பறந்து போய்

...டதேயானால் மேலுமில்லை; கீழுமில்லை; இறங்குறை ...றுமில்லை; ஏறுகிறவனுமில்லை. இவ்வாறானால் ஏற்ற ...ன்பதுவும், ஏறுவது என்பதுவும் அசாத்திய ...கிப்போகும்.

ஆக உச்சாணிக்கு மேல் உயரமுமில்லை. ஒருமையுடன் ...மையுமில்லை. பன்மை நீங்கியதும் ஏற்றமும் நீங்கி ...ட்டது. இனி, அதற்குமேல் நிலைமை மாறுவதென்றால் ...யாவுடைய வானத்தளவில் இறங்குவது கொண்டே ...கும். அதாவது உயரத்திலிருந்து கீழே எட்டிப் ...ர்ப்பதேயாகும். ஏனென்றால், ஆக உச்சிக்கு மேல் ...யரமில்லையானால் அதற்குக் கீழ் என்பது இருக்கவே ...க்கிறது. இதுதான் தீர்மானத்திற்கெல்லாம் தீர்மான ...கும். தேட்டத்திலெல்லாம் முடிவானதாகும். இதை ...றிந்தவன் அறிவான்; அறியாதவன் மறுதளிப்பான். இது ...ல்லாஹ்வை அறிந்த ஞானிகளேயல்லாது வேறெவரும் ...றியாத, அதன் எதார்த்தத்தை மறைக்கப்படும்படியான ...றிவில் நின்றுமுள்ளதாகும். இதைப் பற்றி அவர்கள் ...பசினால் அல்லாஹ்வைக் கொண்டு மருண்டவனே ...ல்லாது மறுதளிக்க மாட்டான்.

(அல்லாஹு தஆலா) முதல் வானத்தளவில் இறங்குவது என்பதன் கருத்து மலக்கு இறங்குவதாகும் ...ன்று உலமாக்கள் சொல்வது தூரமில்லை. ஏன், ஆரிபீன் ...களில் ஒருவர் இதை விடவும் தூரமான கருத்தொன்றை ...ந்தேகப்படுகிறார். பர்தானிய்யத்தில் (ஓர்மையில்) ...மூழ்கிய அவர் தனக்கும் முதல் வானத்தளவில் இறங்குதலுண்டு. அதாகிறது, அவர் தன் புலன்களை ...உபயோகிப்பதில் இறங்குவதுவாம், அல்லது உறுப்புகளை அசைப்பதளவில் இறங்குவதாம் என்றும் சொல்கிறார்.

"அவன் கேட்கும் கேள்வியாகவும், பார்க்கும் பார்வை ...யாகவும், மொழியும் நாவாகவும் நானாகி விட்டேன்"

என்ற நாயகம் (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்களது திருவாக்கியத்தைக் கொண்டு இதனளவில் தான் சயிக்கினையாகும்.

அவன், இவனுடைய (நாயன் அடியானுடைய) கேள்வி, பார்வை, நாவாக ஆகிவிட்டால் அவனே தான் கேட்கிறவனும், பார்க்கிறவனும், பேசுகிறவனுமாகும். அப்போது அவனல்லாது வேறில்லை!

இன்னமும், அல்லாஹ் (ஹதீது குத்ஸியில்) நபி மூஸா (அலைஹிஸ்ஸலாம்) அவர்களைப் பார்த்து, "நான் வியாதியஸ்தனாக இருந்தேன்; நீர் என்னை நசல் விசாரிக்க வில்லை" என்று சொன்னது கொண்டு சயிக்கினையும் இதனளவிலேயேயாகும்.

ஆகவே, இந்த முவஹ்ஹிதின் (அத்துவைதியின்) உசும்புதல் முதல் வானத்தைச் சேர்ந்ததாகும். இவரின் புலன்கள் அதற்கு மேற்பட்ட வானத்தில் நின்றுமுள்ள தாகும். அவரின் புத்தி அதற்கு மேல் உள்ள வானத்தில் நின்றுமுள்ளது. அவரோ, புத்தியின் வானிலிருந்து சிருஷ்டிகளின் ஏற்றத்தில் ஆகக் கடைசி தீர்மானத்தளவி லும், பர்தானிய்யத்தின் (ஓர்மையின்) ஆட்சி பீடத்தளவி லும், அதன் ஏழுபடித்தரங்கள் அளவிலும் ஏறுகிறார். பின்னர், வஹ்தானிய்யத்தின் (ஏகத்துவத்தின்) அர்ஷின் (சிம்மாசனத்தின்) மேல் சரிஒத்து இருக்கிறார். அங்கிருந்து அவருடைய வானங்களின் ஏழு தட்டங்களிலும் ஆட்சி பரிபாலனம் செய்கிறார்.

சில வேளை, அவரைப் பார்த்தவன், "அல்லாஹ் ஆதமை (மனிதனை) றஹ்மான் உடைய ஸூறத்தில் (சாயலில்) படைத்திருக்கிறான்" என்ற அரும் வசனத்தைச் சொல்லத் தொடுக்கிறான். பின்னர் அவரில் நன்றாகக் கூர்ந்து பார்த்ததும் "நான் ஹக்காக இருக்கும்; நான் தூயவன்; நான் வியாதியஸ்தனாக இருந்தேன், நீர்

என்னை நசல் விசாரிக்கவில்லை; நான் அவனுடைய கேள்வியாகவும், பார்வையாகவும் நாவாகவும் ஆகிவிட்டேன்'' என்ற இவை போன்ற நாயக வாக்கியங்களுக்கெல்லாம் வலிந்துரைகள் (தஃவீல்கள்) இருப்பது போல் இவ்வசனத்திற்கும் வலிந்துரையுண்டு (நேர்பதப் பொருள் வைக்கலாகாது) என்பதாகவும் அறிந்து கொள்கிறான்.

இந்தக் துறையில் இதற்கு மேல் நீ சக்தி பெறுவாய் என்று நான் காணவில்லையாதலால் இத்தகைய வியாக்கியானக் (குதிரையின்) கடிவாளத்தை இழுத்து நிறுத்துவதே உசிதமாதலால் அதை இத்துடன் நிறுத்துகிறேன்.

(அந்தப் பேச்சுக்கு விளக்க) உதவி

ஒருக்கால் நீ உனது ஊக்கத்தைக் கொண்டு இந்த வார்த்தைகள் அளவில் ஏறி பார்க்காதிருப்பாய். உனது ஊக்கமும், இப் பேச்சின் உச்சாணியைப் போய் எட்டிப் பார்க்க முடியாமல் போகவும் கூடும். ஆகையால் உன் விளக்கத்திற்கும், உன் பலவீனத்திற்கும் ஏற்ப ஒரு வார்த்தை சொல்கிறேன், கேள்!

அறிந்து கொள்! அல்லாஹுதஆலா வானம், பூமியினுடைய ஒளியாக இருக்கிறான் என்பதன் கருத்தை கண் பார்வைக்குடைய வெளிரங்கமான ஒளியோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் தெரிந்து கொள்வாய். உதாரணமாக,

நீ மழை காலத்தில் பகலின் வெளிச்சத்தில் பல வர்ணங்களையும் பச்சை பசேலென்று இருப்பதையும் பார்த்தாயானால் நீ வர்ணங்களைப் பார்ப்பதில் சந்தேகம் கொள்ள மாட்டாய். சில வேளை, வர்ணங்களோடு

வேறொன்றையும் பார்க்கவில்லை என்று கூட நினைப்பாய்; நான் இந்தப் பசுமையுடன் வேறொன்றையும் பார்க்கவில்லை என்றும் கூடச் சொல்வாய். இப்படியே தான் சில சாரார் பிடிவாதமாக இருந்தார்கள். அவர்கள், ஒளியென்று ஒன்றிருக்கிறது என்ற பேச்சுக்கு அர்த்தமே கிடையாது என்றும், நிறங்களோடு நிறங்களல்லாமல் வேறொன்றுமில்லை யென்றும் நம்பி ஒளியை, அதுவோ எல்லா வஸ்துக்களையும் விட ரொம்பவும் வெளியானதாக இருக்க, ஏன் அப்படியிருக்காது, அதைக் கொண்டுதானே எல்லா வஸ்துக்களும் வெளியாகின்றன. அதுவோ தன்னைப் பார்க்கப்படக் கூடியதாகவும், அதைக் கொண்டே மற்றவைகளையும் பார்க்கப்படக் கூடியதாகவும் இருக்கிறது. முன் சொல்லி வந்தது போல், அப்படி இருந்துங்கூட அது உண்டென்பதையே மறுக்கிறார்கள்.

ஆனால், சூரியன் அஸ்தமித்து விளக்கும் இல்லாமல் இருந்து, நிழல் விழுகிற போது நிழலின் இடத்திற்கும், வெளிச்சத்தின் இடத்திற்கும் இடையில் வித்தியாசத்தை கண்டிப்பாக தெரிந்து கொள்கிறார்கள். அப்போது, அவர்களே சொல்கிறார்கள்:— ஒளியென்பது நிறங்களுக் கப்பாலுள்ள ஒரு பொருள்; அதை நிறங்களோடு ஒன்றாக எட்டிக் கொள்ளப்படுகிறது.

அது அவைகளோடு (நிறங்களோடு) கடுமையாக ஐக்கியப்பட்டிருப்பதனால் அதை உணரப்படுகிறதில்லை. அது ரொம்பவும் கடுமையாக வெளியாகியிருப்பதனால் அது மறைந்து கொள்கிறது. ஒருக்கால் அதன் (வஸ்துவின்) வெளிப்பாட்டின் கடூரமே அது மறைவதற்குக் காரண மாகவும் ஆகிறது. ஒரு பொருள் அதன் உச்ச வரம்பைத் தாண்டி விட்டால் அதற்கு நேர் விரோதமளவிலேயே பின்னடிக்கும். நீ இவ்விஷயங்களைத் தெரிந்து கொண்டா யானால் அறிந்து கொள்! அகப் பார்வையுடையவர்கள் ஒரு வஸ்துவையும் பார்க்கிறார்களில்லை; அத்தோடு

அல்லாஹ்வைப் பார்த்தேயல்லாமல், அவர்களில் சிலர் இன்னமும் மேலே போய்ச் சொல்வார்கள், நான் ஒவ்வொரு வஸ்துவையும் பார்க்கவில்லை, அதற்கு முன்னால் அல்லாஹ்வைப் பார்த்தேயல்லாமல் என்று. ஏன், அவர்களில் வஸ்துக்களை எல்லாம் அவனை (அல்லாஹ்வை) கொண்டே பார்க்கிறவர்களுமுண்டு. வஸ்துக்களைக் கொண்டு அல்லாஹ்வைப் பார்க்கிற வர்களுமுண்டு. முந்தியவர்கள் அளவில்தான்,

''உம்முடைய நாயன், அவன் எல்லா வஸ்துக்களின் பேரிலும் சாட்சியாக (அறிவிக்கக் கூடியவனாக) இருப்பது போதாதா?'' (41:53) என்ற திருமறை வசனம் சயிக்கினை செய்கிறது.

பிந்தியவர்களின் பேரில், ''நம்முடைய திருஷ்டாந்தங் களை கோணங்களிலும், அவர்கள் ஆன்மாக்களிலும் நாம் காட்டுவோம்'' (41:53) என்ற திருமறை வசனம் சயிக்கினை செய்கிறது.

முந்தியவர்கள் காட்சியுடையவர்கள். இரண்டா மவர்கள் திருஷ்டாந்தங்களைக் கொண்டு ஆராய்பவர்கள். முந்தியது ஸித்தீகீன்களுடைய பதவி. இரண்டாவது ஸ்திரமான அறிவாளர்களின் பதவி. இவையிரண்டிற்கும் பின்னால் திரையிடப்பட்ட மருட்சியாளர்களுடைய படித்தரமேயல்லாது இல்லை. இதையும் தெரிந்து கொண்டால், இன்னும் அறிந்து கொள்!

கண் பார்வைக்கு எல்லா வஸ்துக்களும் வெளிரங்க மான ஒளியைக் கொண்டு வெளியாவது போல் மறைவான அகக் கண்ணுக்கும் எல்லா வஸ்துக்களும் அல்லாஹ்வைக் கொண்டு வெளியாகிறது. அவன் எல்லா வஸ்துக்களோடும் இருக்கிறான். அவைகளை விட்டும் பிரியவே மாட்டான். அவனைக் கொண்டே எல்லா வஸ்துக்களும் வெளியா

கின்றன. ஆனால், இவ்விடத்தில் ஒரு வித்தியாசம் இருக்கிறது. அதாவது:—

வெளி ஒளியாகிறது, சூரியன் அஸ்தமிப்பது கொண்டு அது மறைவது புலனாகும். அது மறைந்ததும் நிழலும் வந்துவிடும். ஆனால், எல்லா வஸ்துக்களும் எதனால் வெளியாகிறதோ அத்தகைய தெய்வீக ஒளி (அல்லாஹ்வின் ஒளி)யோ அது மறையவே முடியாது. மறைவது அசம்பாவிதமாகும். அது எல்லா வஸ்துக்களோடும் சதாவுமிருக்கும். ஆகவே, வித்தியாசம் பார்த்து (அதாவது நிழலின் இடத்திற்கும், வெளிச்சத்தின் இடத்திற்கும் இடையில் வித்தியாசம் பார்த்து) ஆதாரம் தேடும் வழியும் தறிகொண்டு விட்டது. அது மறைவது உண்டானால், வானம் பூமிகளெல்லாம் இடிந்து நொறுங்கி இல்லாமலாகி விடும். அப்போது வஸ்துக்களெல்லாம் எதனால் வெளியானதோ அதை (தெய்வீக ஒளியை)த் தெரிந்து கொள்வதற்கு அவசியமான வித்தியாசத்தையும் (இருள் வருவதையும்) எட்டிக் கொள்ளப்படும். (இதுவோ இந்த உலகமெல்லாம் அழிந்து கியாமத்து நாள் வரும்போதுதான், அல்லது மெய்வழி நடப்பவருக்கு— ஸாலிக்கிற்கு இந்த வானம் பூமியெல்லாம் அழிந்து வேறொன்றாக காட்சியாகும் போதுதான்)— ஆனால், வஸ்துக்கள், அவைகளைப் படைத்தவன் ஒருவன் என்பதைப் பற்றி சாட்சியாக இருப்பதில் எல்லாம் ஒன்றுபோல் ஒரே விதமாகவே இருப்பதனால், ஏன், அவைகளில் சில மட்டுமல்ல, எல்லாமுமே, சில நேரத்தில் மட்டுமல்ல, எல்லா வேளைகளிலுமே அவனை (படைத்தவனை) துதி செய்து கொண்டு தானே இருக்கின்றன. அதனால் வித்தியாசம் கண்டுபிடிப்பதும் எடுபட்டு விட்டது. அப்படித் தெரிந்து கொள்ளக் கூடிய வழியும் மறைந்து விட்டது. ஏனென்றால், துலாம்பரமான வழியாகிறது. ஒரு

வஸ்துவை அறிவது அதற்கு நேர் முரணான வஸ்துவைக் கொண்டேயாம். எதற்கு நேர் முரணான— மாற்றமானது இல்லையோ, அதைத் தெரிந்து கொள்வதில் நிலைமை கஷ்டமாகத்தான் ஆகும். ஆகவே, அது மறைந்திருப்பது தூரமானதல்ல. (புத்தியில் புரியாததல்ல). அது மறைந்திருப்பது, அது கடுமையாக வெளியானதாலும், அதை விட்டும் மறந்திருப்பது அதன் ஒளி பிரகாசித்துக் கொண்டிருப்பதினாலுமேயாகும். ஆகவே, தனது கடுமையான வெளிப்பாட்டைக் கொண்டே தனது சிருஷ்டிகளை விட்டு மறைந்தும், தனது ஒளிப்பிரகாசத்தைக் கொண்டே அவர்களை விட்டும் திரை போட்டும் கொண்ட (நாயன் அவனுக்கு தஆலா) அவன் மகா தூய்மையானவன்.

ஒருக்கால், சில மந்த புத்தியாளர்கள் இந்தப் பேச்சை விளங்கிக் கொள்ளாமல் ''ஒளி எல்லா வஸ்துக்களோடும் இருப்பது போல் அல்லாஹ் எல்லா வஸ்துக்களோடும் இருக்கிறான்'' என்று நாம் சொன்னதைக் கொண்டு அவன் எல்லாத் தலத்திலும் இருக்கிறான் என்று விளங்கவும் கூடும். அவன் தலங்களோடு சேருவதை விட்டும் தூய்மையானவன், பரிசுத்தமானவன். ஆகையால், இப்படியான விபரீத எண்ணத்தைக் கிளரி விடுவதை விட்டு ரொம்ப தூரமான வார்த்தை, ''அல்லாஹ் எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் முன்பே இருக்கிறான். அவன் எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் மேலாலே இருக்கிறான். அவனோ, எல்லா வஸ்துக்களையும் வெளியாக்கினவன். அகப் பார்வையுடையவரிடத்தில் வெளியாக்கியவன். வெளியாக்கப்பட்ட பொருளை விட்டுப் பிரியவே மாட்டான்,'' என்று சொல்வதாகும். இதுவே தான், ''அல்லாஹ் எல்லா வஸ்துக்களுடனும் இருக்கிறான்'' என்று நாம் சொன்னதன் கருத்துமாகும்.

பின்னர், வெளியாக்கியவன் வெளியாக்கப்பட்ட பொருளோடு ஒன்றாகவே இருப்பது போல அதற்கு முன்னாலும் இருக்கிறான், அதற்கு மேலாலுமிருக்கிறான்

என்பதுவும் உனக்கு மறையாது. என்கிலும், ஒரு விதத்தில் அத்துடனும், இன்னுமொரு விதத்தில் அதற்கு மேலாக மானவன். இது ஒன்றுக்கொன்று நேர்முரணான விஷயமே என்று நினைத்துக் கொள்ளாதே. அறிவில் உனது அந்தஸ்துக்குத் தக்கதாகிய புலனுணர்வால் அறியப்பட்டதைக் கொண்டு உறுதி பெறு. இதோ, கை அசைவு கை நிழலின் அசைவோடுமிருப்பதையும் அதற்கு முன்னாடியும் இருப்பதையும் பார். இதை விளங்கிக் கொள்ளவும். எவனுக்கு நெஞ்சு விசாலமில்லையோ அவன் இம்மாதிரியான அறிவுப் பாதையை விட்டு விடவும். ஒவ்வொரு கல்விக்கும் (அதற்குத் தகுதியான) ஆட்கள் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவரும் எதற்காக அவரைப் படைக்கப்பட்டதோ அதுவே அவருக்கு எளிதாகும்.

—

இரண்டாவது அத்தியாயம்

மாடக்குழி, விளக்கு, மரம், எண்ணெய், நெருப்பு ஆகியவற்றை விளக்கித்தருவது

இதுபற்றி விவரிப்பதற்கு எல்லை வரம்பில்லாது பேச்சை விரிவாக ஒட்டிக் கொண்டு போக வேண்டிய இரண்டு அச்சாணி (போன்ற அடிப்படை)யை ஏற்படுத்த வேண்டியதாயிருக்கிறது. ஆனால், நான் அவ்விரண்டளவிலும் சமிக்கையாகவும், சுருக்கமாகவுமே சுட்டிக்காட்டுகிறேன்.

அவற்றிலொன்று:— உவமானத்தின் இரகசியத்தைப் பற்றியும், அதன் வழி வகையையும் பொருள் என்னும் ஆன்மாவுக்கு உவமானமெனும் உடலோடுள்ள தொடர்பையும், அவையிரண்டிற்கும் இடையிலான சம்பந்தத் தொடர்பின்வகை விவரத்தையும், இன்னமும் உவமானமாகிய உடல் வார்ப்படத்திற்கான மண்ணெடுக்கப்பட்ட ஆலமுஷ் ஷஹாதத்து (காட்சி உலகு)க்கும், கருத்தாகிய ஆன்மா எங்கிருந்து (உவமான உடலுக்கு) இறங்கினதோ அந்த ஆலமுல் மலகூத்து (தெய்வீக உலகு)க்குமுள்ள நேர்பாட்டின் அகமியத்தைப் பற்றியும் விபரிப்பதாகும்.

இரண்டாவது அச்சாணி:— மனித வார்ப்பட (உவமான உடலில் இறங்கிய) ஆன்மாக்களின் படித்தரங்களையும், அவற்றின் ஒளிகளின் அந்தஸ்துகளையும் பற்றி விபரிப்பதாகும். இவ்வுவமானம் அந்த உவமானத்தை விபரிப்பதற்காகவே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

இபுனு மஸ்வூது (ரலியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் (அல்லாஹ்வினது) "முஃமினுடைய கல்பில் அவனது

ஒளிக்கு உவமானம் ஒரு மாடக் குழியைப் போல...'' என்று ஓதி இருக்கிறார்கள்.

உபையிபுனு கஃபு (ரலியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள்:—

''ஈமான் கொண்டவனது கல்பின் ஒளிக்கு உவமானம் ஒரு மாடக்குழியைப் போல்...'' என்று ஓதியிருக்கிறார்கள்.

முதல் அச்சாணி உவமான இரகசியமும், அதன் வழிகளும்

அறிந்துகொள்! உலகமாகிறது ஆன்ம உலகம், ஸ்தூல உலகம் என இரு வகைப்படும். விரும்பினால் புலனுலகம், புத்தியுலகம் என்றோ, மேலுலகம் கீழுலகமென்றோ சொல்லிக் கொள். (எப்படிச் சொன்னாலும்) எல்லாம் (கருத்தில்) நெருங்கியவைகளே. விதர்ப்பமெல்லாம் வாசகத்திலேயேயாகும்.

அவ்விரண்டையும் அவை தன்னைப் பொறுத்துக் கவனித்தாயானால் தூல உலகம், ஆன்ம உலகம் என்றும் அவைகளை எட்டிக்கொள்ளும் கண்களைப் பொறுத்துப் பார்த்தால், புலனுலகம், புத்தியுலகமென்றும், அவ்விரண்டையும் ஒன்றோடொன்று கவனித்தால் மேலுலகம், கீழுலகம் என்றும் சொல்வாய் சில சமயம் ஒன்றுக்கு காட்சியுலகம் என்றும், மற்றதற்கு மறைவான உலகம், தெய்வீக உலகம் என்றும் சொல்வாய்.

பதங்களைப் பார்த்து கருத்தை எடுக்கிறவன் ஒருக்கால் பதங்கள் அதிகமாக இருப்பதைக் கொண்டு பொருள்களும் அதிகம்தானோ என்று சந்தேகிக்கவும் கூடும். எதார்த்தம் வெளியானவன் பொருளை அசலாகவும், பதங்களை அதைத் தொடர்ந்ததாகவும் ஆக்கிக் கொள்வான்.

த்தி பலஹீனமானவனோ, இதற்கு மாற்றமானவான். ங்களிலிருந்து பொருளைத் தேடுவான். இவ்விருசாரார் ளவிலும்தான், ''தலை குனிந்துகொண்டு முகங் குப்புற டப்பவனோ நேரான வழியிலானவன்? அல்லது, நேரான ாதையில் சீராக நடப்பவனா?'' (67 : 22) என்று இறை சனத்தில் சயிக்கினை செய்யப்பட்டுள்ளது.

நீ இவ்விரு உலகுகளின் கருத்தைத் தெரிந்து கொண்ட ின்னர், அறிந்துகொள்! மேலுலகான தெய்வீக உலக ானது அது மறைந்த உலகமாகும். ஏனென்றால், அது ந்நேகருக்கு மறைவாகவே இருக்கிறது. புலனுலகமாகிறது து காட்சியான உலகம். அதை எல்லாருமே காணு றார்கள்.

புலனுலகம் புத்தியுலகிற்கு ஏறிச்செல்லும் ஏணிப்படி யாகும். இவ்விரண்டிற்குமிடையில் தொடர்பு, சம்பந்தம் இல்லை என்றிருந்தால் அதனளவில் ஏறும்வழி அடைபட்டேயிருக்கும். அது முடியாதிருந்தால் ஆண்டவ ின் சந்நிதானத்திற்கு யாத்திரை போவதும், அவன் சமுகத்திற்கு முடுகுதலாவதும் முடியாததாகவே ஆகிவிடும். அந்தப் பரிசுத்த சந்நிதானத்தின் மத்தியில் போய் மிதிக்காத வரையில் யாரும் அல்லாஹ்விடத்தில் முடுகுத ாகவே முடியாது.

நாம் ஆலமுல் குத்ஸி (பரிசுத்த உலகம்) என்று சொல்வ தெல்லாம் புலன், கற்பனை— கியால் எட்டிக் கொள்வதை விட்டும் அப்பாற்பட்டதையேதான். அந்தப் பரிசுத்த உலகம் (ஆலமுல் குத்ஸி) அதிலிருந்து ஒன்றும் வெளியே போகாமலும், அதற்கு அன்னியமானதொன்றும் அதில் சேராமலும், அது முழுவதையும் கவனிக்கிறபோது அதற்கு ஹளீரதுல்குத்ஸி (பரிசுத்தச் சந்நிதானம்) என்று சொல் கிறோம்.

அந்தப் பரிசுத்த சந்நிதானத்தில் நின்றும் லவாயி ஹுல் குத்ஸி (பரிசுத்த ஜொலிப்புகள்) வரும் இடமான

மனித ஆன்மாவுக்கு சில சமயம் வாதில் முகத்தஸ் (பரிசுத்த ஓடை) என்றும் சொல்வோம். பின்னர் அந்தப் பரிசுத்த சந்நிதானங்களில் பரிசுத்தாம் சத்தில் சில, சில்வற்றை விடவும் கடுமையான பரிசுத்தமுடையதான பல்வேறு சந்நிதானங்களுமுண்டு. ஆனால், ஹளீரதுல்குத்ஸி என்ற பதம் அதன் எல்லாப் படித்தரங்களையுமே சூழ்ந்ததாகும். இந்த வார்த்தைகளெல்லாம் அகக் கண்ணுடையவர்களிடத்தில் புரிந்து கொள்ள முடியாத மூடலான பதங்களென்று எண்ண வேண்டாம். நான் இப்போது ஒவ்வொரு பதங்களாகச் சொல்லி அதை விபரித்துக் கொண்டே போவதானது விஷயத்திற்குப் போகவிடாது என்னைத் தடுத்து விடுமாதலால் பதங்களைப் பற்றி விளங்கிக் கொள்ள நீயே முயற்சி செய்து கொள்வாயாக. விஷயத்தளவில் நான் மீண்டு செல்கிறேன்.

காட்சி உலகம் தெய்வீக உலகுக்கு ஏறுபடியாகும். செவ்வையான வழி நடப்பதென்பது இந்த ஏற்றத்திற்கே சொல்வதுண்டு. சில வேளை இதற்கே தீன் (மார்க்கம்) என்றும், மனாஸிலுல் ஹுதா (நேர் வழியின் தங்குமிடம்) என்றும் சொல்லப்படும். இவை (இவ்வுலகங்கள்) இரண்டிற்குமிடையில் சம்பந்தமும் தொடர்ச்சியுமில்லை. என்றால் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றிற்கு ஏறுவதும் சாத்தியமானதாகவுமாகாது. ஆகையினால் தெய்வ கிருபை (ஆண்டவனது கிருபை)யானது காட்சி உலகத்தைத் தெய்வீக உலகுக்கு நேர்பாடாகவே ஆக்கியிருக்கிறது.

எனவே, இந்த உலகிலுள்ள ஒவ்வொரு வஸ்துவும், அந்த உலகிலுள்ள ஒரு வஸ்துவுக்கு உவமானமாகவேயல்லாதில்லை. சில சமயத்தில் ஒரு வஸ்துவே மலகூத்துடைய (அந்த) ஆலத்தின் பல வஸ்துக்களுக்கு உவமானமாகவுமிருக்கும். இன்னும் சில வேளையில் தெய்வீக உலகிலுள்ள ஒவ்வொரு வஸ்துவுக்கும் காட்சி உலகில் பல்வேறு உவமானங்களுமிருக்கும். இஃது உவமானமாக ஆவதெல்லாம் ஏதோ ஒரு வகையில் அதற்கு ஒத்திருப்பதி

...லேயேயாகும். இந்த உவமானங்களையெல்லாம் ...ந்து மட்டிட்டு அறிந்து கொள்வதற்கு இரு உலகிலு ...ள்ள சிருஷ்டிகள் பூராவையும் ஆழ்ந்து அறிய வேண்டும். ...தற்கு மனித சக்தி போதாது. அதை விளங்கிக் கொள்ள ...னித விளக்கமும் இடம் கொடாது இதை விவரிக்க ...ந்தக் குறுகிய வயதும் போதாது. ஆகையால் ...என்னுடைய முடிவான எண்ணம் அதிலிருந்து ஒரு ...மாதிரியை கொஞ்சம் உனக்கு அறிவிக்க வேண்டுமென்பதே ...யாகும். நீ அந்தக் கொஞ்சத்தைக் கொண்டு மிகுந்ததை ...ஆராய்ந்தறிவதற்காகவும், உனக்கு இந்தப் போக்கினால் இரகசியங்களை உணரும் வாசல் கதவு திறவுபடியாவதற் ...காகவும் இதோ சொல்கிறேன.

கவனித்துக் கேள்! ஆலமுல் மலகூத்தில் உயர்வான, சிறப்பான, ஒளிகளாலான சில ஆதார பொருள்களிருக் கின்றன. அவர்களுக்கு மலாயிக்கத்துகள் என்று சொல்லப் படுகிறது. அவர்களிலிருந்து மனித ஆத்மாக்களுக்கு ஒளிகள் ஒளித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இதனாலேயே (இப்படி அவர்களிலிருந்து ஒளிப்பிரகாசம் மனித ஆன்மாக்களுக்கு ஒளித்து பாய்ந்து கொண்டிருப்பதனாலேயே) அவர்களுக்கு அர்பாபு (மனித ஆன்மாக்களை வளர்க்கக் கூடியவர்கள்) என்று சொல்லப்படும். எனவே, இதனாலேயேதான் (அந்த மலாயிகத்தகளுக்கு ஒளிப்பிரகாசம் அல்லாஹ்வில் நின்றும் வருவதனாலேயேதான்) அல்லாஹ் றப்புல் அர்பாபு (வளர்க்கிறவர்களையும் வளர்ப்பவன்) ஆக ஆகிறான். அந்த மலாயிகத்துகளுக்கு அவர்களின் ஒளிப்பிரகாசத்தில் பல விதற்பமான பதவிகளுண்டு. ஆகவே, அவர்களுக்குக் காட்சியுலகில் சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரங்கள் உவமானமாக இருப்பதற்கு மிகப் பொருத்தம். இறைவழி நடப்பவன் முதலாவது நட்சத்திரங்களின் பதவிக்கு உபமேயமான பதவியையுடையவர் (மலக்கு) அளவில் ஏற்றம் பெறுவான். இவனுக்கு அவரது ஒளிப்பிரகாசம் தெளிவாக வெளிச்சமாகி கீழ் உலகம் பூராவும் அவரின் ஒளிப்பிரகாசத்தின் கீழாலும், அவரின் ஆட்சிக்குள்ளாலும்

இருப்பதாகவும் தென்படும். அவரின் உயர் பதவியையும் அழகையும் பார்த்துவிட்டு ஹாதா றப்பீ (இவர் தான் என்னை வளர்ப்பவர்) என்று சொல்லி அழைப்பான். பின்னர் இவனுக்கு, அவருக்கும் மேலால் சந்திரனுடைய பதவிக்கொத்த உபமேயமானவராகியவர் (மலக்கு) வெளியானதும் இவரளவில் சேர்த்துப் பார்க்கும்போது இவரின் ஒளிச் சுடரில் முந்தியவர் மறைந்து போவதாக பார்த்ததும் நான் மறைந்து போகிறவர்களை நேசிக்க மாட்டேன் என்பார். இப்படியே மேலே ஏறிக்கொண்டே போய் கடைசியாக சூரிய உபமானத்திற்கு உபமேயமாக இருக்கக்கூடிய மலக்களவில் போய் அவரை மிகப் பெரியவராகவும், உயர்ந்தவராகவும் தன்னோடு அவருக் குள்ள ஒருவித சம்பந்தத்தைக் கொண்டு இவரையே உபமானத்துக்குடையவராகவும் பார்ப்பான். ஏன்? குறைந்தவர்களோடு சம்பந்தம் குறைவுதானே! மேலும் நான் சொல்கிறேன், இங்கிருந்து "நான், வானம் பூமியைப் படைத்தானே அத்தகைய அவன் பக்கம் என் முகத்தைத் திருப்பி விட்டேன். நான் இணை வைக்கிறவர் களுடன் சேர்ந்தவனல்லன்—" (6 : 77, 80) என்று சொல்கிறவர்களுமுண்டு.

மேற்கண்ட இறை மறை வாக்கில் "அல்லதீ" (அத்தகைய அவன்) என்று சொன்னதன் கருத்தாவது: ஒப்பு, உவமானம் மூடலான (இல்லாத) ஒருவனைப் பற்றிய சயிக்கினையாகும். ஏனென்றால் "அல்லதீ" என்றதால் கருதப்பட்டதற்கு உவமானம் என்னவென்று கேள்க்கிறவன் கேட்டால் அதற்கு பதில் சொல்ல முடியாது. ஆகவே எவ்விதமான ஒப்பு, உவமை சம்பந்தங்களை விட்டும் பரிசுத்தமானவன் மெய்ப் பொருளான அல்லாஹ் தஆலாவே யாகும். இதனாலேயே, ஒரு சமயம் றஸூலுல்லாஹி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்களிடம் ஒரு கிராமத்துப்புற அரபி வந்து— "(ஒரு வஸ்துவைக் கொண்டு ஒப்பிட்டுச் சொல்லிக் காட்ட) வஸ்துவோடு அல்லாஹ்வுக்குள்ள சம்பந்தம் என்ன?"

என்று கேட்டபோது, அதற்கு உத்தாரமாக "குல்ஹுவல்லாஹு அஹது... "சொல்லும்! அவன்— அல்லாஹ்— ஏகன்— அல்லாஹ் யாரளவிலும் எவ்வித தேவையும் அற்று எல்லாம் அவனளவில் தேவைப்பட்டனவாகும். அவன் யாரையும் பெறவுமில்லை; (அவன் யாராலும்) பெறப்படவுமில்லை. அவனுக்கு யாரும் ஒப்புவமை ஆகுமில்லை" என்ற (112 : 1, 4) திருவசனம் இறங்கிற்று.

கருத்தாவது:— எவ்விதமான சம்பந்தங்களை விட்டும் அல்லாஹ் பரிசுத்தமானவன் என்பதாகும்.

இதனாலேயே, நபிமூஸா (அலைஹிஸ்ஸலாம்) அவர்களிடத்தில் பிர்அவுன் அல்லாஹ்வின் மாஹியத்தை (எதார்த்த சுயரூபத்தை)ப் பற்றிக் கேட்பதுபோல், "உலகத்தை எல்லாம் போஷித்து வளர்க்கிற நாயன் யார்? (அவனது சுய ரூபமென்ன?)" என்று வினவியபோது, அவனுக்கு அல்லாஹ்வின் செயல்களைக் கொண்டே அல்லாது பதில் சொல்லவில்லை ஏன்? செயல்கள் தானே வினவியவனிடத்தில் மிகவும் விளக்கமானதாகும்.

எனவே, "வானங்களையும் பூமியையும் வளர்க்கிறவன்" என்று மூஸா (அலைஹிஸ்ஸலாம்) பதில் சொன்னார்கள்.

பிர்அவுன், தான் அல்லாஹ்வின் சுயவடிவத்தைப் பற்றிக் கேட்க நபிமூஸா (அலைஹிஸ்ஸலாம்) அதற்குப் பதில் சொல்வதை விடுத்து வேறு வகையில் திரும்பிப் பதில் சொல்வதைப் பற்றி அவர்களை மறுதளித்தவனைப்போல் தனது சபையினரை நோக்கி, "நீங்கள் கேட்டீர்களா?" என்று சொன்னான். பின்னர் மூஸா நபி (அலைஹிஸ்ஸலாம்) அவர்கள் "உங்களை வளர்ப்பவனும், உங்களது முன்னோர்களான தந்தையர்களை வளர்த்தவனும்" என்று சொன்னார்கள்.

அப்போது பிர்அவுன், நபி மூஸா (அலைஹிஸ்ஸலாம்) அவர்களை ஜுனூன் (புத்திகோளாறு) பக்கம் சேர்த்து, ஏன், அவன் தேடியது (அல்லாஹ்வின்) சுயரூபமும், அவனுக்கு ஒப்புவமையுமாகும். இவர்களோ, அல்லாஹ்வின் செயலைப் பற்றி செயலைக் கொண்டே பதில் சொல்கிறார்கள். அதனால், பிர்அவுன் (தனது அவையினரைப் பார்த்து) "உங்கள் அளவில் அனுப்பப்பட்ட உங்கள் தூதர் நிச்சயமாகப் பித்தம் பிடித்தவராகும் (26: 23, 27)" என்றான்.

இப்போது நாம் மாதிரியைப் பற்றிய விஷயத்திற்கே மீளுவோம். சொல்வதை கவனித்துக் கேள்!

கனவின் தாத்பரியங்களைப் பற்றி சொல்லக்கூடிய சாஸ்திரம் உவமானம் சொல்லப்படுவதன் அளவை உனக்கெடுத்துரைக்கிறது. ஏன்? கனவு தீர்க்கதரிசனத்தின் நின்றுமுள்ள ஒரு பாகமன்றோ!

நீ பார்க்கவில்லையா? கனவில் சூரியனைக் கண்டால் அதற்கு அரசன் என்று பொருளாகும். ஏன்? அவ்விருவருக்குமிடையில் ஆன்மாவாகிய கருத்தில் ஒரு வகையான கூட்டும், பொருத்தமும் இருக்கின்றது. அதாவது, எல்லாவற்றிலும் ஒளிப்பிரகாசத்தையும் குணபாட்டையும் வருஷிப்பதோடு எல்லாவற்றின் பேரிலும் உயர்வாகவும் இருப்பதாகும்.

சந்திரனோ, அதற்குத் தாத்பரியம் மந்திரி என்பதாகும். ஏன்? அரசன், தனது சமுகத்தை விட்டுத் தூரமான பிரஜைகளிடத்தில் மந்திரி மூலம் தனது கட்டளைகளைச் செலுத்துவது போல் சூரியனும் தான் மறைந்த விடத்தில் சந்திரன் மூலமாகத் தனது ஒளிப்பிரகாசத்தை உலகில் பரப்புகிறது.

மேலும் ஒரு மனிதன் தனது கையில் ஒரு மோதிரம் இருப்பதாகவும், அதைக் கொண்டு ஜனங்களுடைய வாய்களையும், மர்மஸ்தானங்களையும் முத்திரையிடுவது

...தும் கனவு கண்டால் அதற்குத் தாத்பரியம்:— அவன் ...ரான் மாதத்தில் ஸ்ஃபுறூக்கு முன் பாங்கு (அதான்) ...ல்வான் என்பதாகும்.

மேலும், ஒருவன் எண்ணெய்யை எண்ணை தரக்கூடிய ...த்தால்) மரத்தில் ஊற்றக் கனவு கண்டால், அதற்குத் ...த்பரியம்:— அவனிடத்தில் ஓர் அடிமைப் பெண்ணிருக் ...றது. அவள் அவனுக்குத் தாய். ஆனால், இவன் ...வளை இன்னாளென்று அறியவில்லை என்பதாகும்.

இம்மாதிரியான கனவு உவமானங்களின் தாத்பரியப் ...டங்களை எல்லாம் பூரணமாகச் சூழ்ந்தறிவது ...சாத்தியமாகும். எனவே அவைகளை எண்ணிக் காட்டிக் ...கொண்டிருக்கவும் இயலாது. எனினும் சொல்கிறேன்.

உயர்த்தியான ஆன்ம சிருஷ்டிகளில் அவர்களுக்கு ...ரியன், சந்திரன், நட்சத்திரங்களைக் கொண்டு ...வமானம் சொல்லப்படக் கூடியவர்கள் இருப்பது ...போலவே அவர்களின் பிரகாசிக்கும் இலட்சணமல்லாது வேறு இலட்சணங்களைக் கவனித்து அவர்களுக்கு வேறு உவமானங்களுள்ளவர்களும் இருக்கிறார்கள். எனவே, ...ந்தச் சிருஷ்டிகளில் எப்பொழுதும் பேதகப்படாது ...அப்படியே தரிபாடாக இருக்கக்கூடியதாகவும், சிறிய ...தாகாமல் எப்போழுதும் பெரிதாகவே இருக்கக் கூடியதாக ...வும். அதிலிருந்து மனித இருதயங்களெனும் பள்ளத்தாக்கு ...களில் ஞானமெனும் நீரூற்றும், அபூர்வமான காட்சிகளும் ...லித்தோடக் கூடியதாகவும் ஒன்றிருக்கிறதென்றால் ...அதற்கு (ஸ்தூல உலகில்) உவமானம் தூறு ஸீனாமலை ஆகும். இன்னும், இந்த அபூர்வக் காட்சிகளைப் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய சிருஷ்டிகளில் சிலவற்றை விட சில மேலானதாக இருக்கின்றதென்றால் அதற்கு உவமானம் ...வாதீ (பள்ளத்தாக்கு) ஆகும். அந்த அபூர்வக் காட்சி ...களெல்லாம் மனித இருதயங்களில் ஒன்று சேர்ந்த ...பின்னர், ஓரிதயத்திலிருந்து மற்ற இதயத்திற்கு ஓடுகிற

தென்றிருந்தால் அந்த இருதயங்கள் அவ்வியத்த (பள்ளத்தாக்குகள்) ஆகும்.

இந்தப் பள்ளத்தாக்குகளின் ஆரம்பப் பள்ளத்தாக்குகள் நபிமார்கள், அவுலியாக்கள். உலமாக்களுடைய இருதயங்களாகும். பின்னர் அவர்களுக்கு அடுத்துள்ளவர்களின் இருதயங்களாகும். இவைகள் முதலாம் பள்ளத்தாக்குக்கு தாழ்ந்ததாகவும், அதிலிருந்தே தனக்கு நீர் எடுத்துக் கொண்டும், முதலாம் பள்ளத்தாக்கு விசாலமானதாகவும், ஆழமானதாகவும் இருப்பதனால் முதலாம் பள்ளத்தாக்கு வாதில் ஐமன் (பறக்கத்தான பள்ளத்தாக்கு) என்பதற்குத் தகுமானதாகும்.

நபியவர்களின் ஆன்மா பிரகாசிக்கும் தீபமாகவும், மேலும், அல்லாஹ்வின் திருமறையில், ''நாம் உம்மளவில் நம்முடைய அம்றில் நின்றும் ரூஹை வஹியறிவித்தோம் என்று (42 : 52) சொன்னது போல் அது வஹியின் மூலம் பிரகாசத்தைப் பொருத்திக் கொண்டதென்றால், எதிலிருந்து பொருத்தப்பட்டதோ அதற்கு உவமானம் நெருப்பாகும்.

நபிமார்களிலிருந்து ஒளியை எடுத்துக் கொண்டவர்களில் சிலர் நபிமார்கள் சொன்னதைக் கேட்டுப் பின்பற்றுவதோடு மட்டுமுள்ளவர்களும், சிலர் அத்தோடு அகக் கண்ணின் நற்பேற்றில் உள்ளவர்களுமிருக்கிறார்கள். அகக்கண் திறவாது (நபியை) தொடர்ந்ததோடு மட்டுமுள்ளவர்களுக்கு உவமானம் தீக்கங்கு, தீப்பொறி, எரிநட்சத்திரமாகும். (அகக்கண் திறந்த) அனுபோகத்துடையவரோ சில நிலமைகளில் நபியோடு கூட்டானவராகும். அப்படிக் கூட்டாயிருப்பதற்கு உவமானம் நெருப்பில் வேகுவதாகும். எவனுடன் நெருப்பு இருக்கிறதோ அவனே நெருப்பில் வேகுவானேயல்லாது நெருப்பு என்பதைக் கேள்விப்பட்டவன் அல்ல.

நபிமார்களின் முதல் தங்குமிடமே (மன்ஸிலே) புலன்கள். கற்பனைகளின் கலக்கத்தை விட்டும் பரிசுத்த

...ஆலத்தளவில் ஏறுவதாக ஆனபோது அந்த ...லிலுக்கு உவமை வாதில் முகத்தஸ் (பரிசுத்த ...ள்ளத்தாக்கு) ஆகும்.

மேலும், அந்த பரிசுத்தப் பள்ளத்தாக்கைப் போய் ...ப்பது துன்யா, ஆகிரத்து (இம்மை, மறுமை) ஆகிய ...லகையும் (புறம்பாக) வீசி விடுவதைக் கொண்டும், ...ய்ப் பொருளான ஏக நாயனளவில் முகம் நோக்கு ...தைக் கொண்டுமே யல்லாது சாத்தியப்படாததாகவும், ...னியாவும் ஆகிரத்தும் ஒன்றோடொன்று நேருக்கு நேரானதாகவும் அவை இரண்டும் மனித ஜோதியான ஆதாரப் பொருளை அண்டிய ஆதேயப் பொருளாகவும், ஒரு சமயம் அவையிரண்டையும் தூக்கித் தூர வீசி விடுவதும், ஒரு சமயம் அவைகளைப் பூண்டு அணிந்து கொள்வதும் சாத்தியமானதாகவும் ஆனபோது அவை இரண்டையும் தூக்கித் தூர வீசி விடுவதற்கு உவமானம் :— ஹஜ்ஜுக்காக இஹ்றாம் கட்டி பரிசுத்த கஃபத்துல்லாஹ் அளவில் முன்னோக்கும் போது இரு பாத ரட்சைகளையும் கழட்டி விடுவதாகும்.

மேலும், நாம் இன்னொரு முறை தெய்வ சந்நிதி ...னவில் ஏறி (அதுபற்றி) பேசுவோம். அந்தச் சந்நிதியில் அதற்கு நேர்பட்ட (மனித ஆன்மாக்களாகிய) ஆதாரப் பொருட்களில் எதன் பொருட்டால் ஞானங்கள் வகுப்பாக ...பதிகிறதோ அதற்கு உவமானம். கலம் (எழுதுகோல்) ஆகும். இன்னும் அந்த ஆதாரப் பொருள்களில் (சந்நிதி)க்கு நேர்பட்டு ஞான சித்திரங்களை (தன்னுள்) ஏற்றுக் கொண்டதற்கு உவமானம் :— லவ்ஹு, கிதாபு, ...ரக்குன் மன்ஷூர் (பலகை, புத்தகம், பரப்பப்பட்ட ஏடுகள்) ஆகியனவாம்.

அவ்விதமான ஞானசித்திரங்களை எழுதக் கூடியதற்கு (கலத்திற்கு) மேலாலுள்ளதும் அதற்கு, இது வசப்பட்ட ...தாகவும் இருக்கக் கூடியதற்கு உவமானம் :— யது (கை) ஆகும். இந்தக் கை, பலகை, எழுதுகோல், புத்தகம் இவை

களெல்லாம் உள்ள அந்தச் சந்நிதானத்தில் இவைகள் யாவும் வரிசைக் கிரமமாக சேர்ந்திருப்பதற்கு உவமானம் ஸூறத்து (கோலம்) ஆகும்.

மனித கோலத்திலும் இம்மாதிரி ஒருங்கே சேர்ந்தமைந்திருப்பதைக் காணும் போது அது ரஹ்மானுடைய ஸூரத்தின் பேரிலேயே இருக்கிறது.

ரஹ்மானுடைய ஸூரத்தில் என்று சொல்வதற்கும், அல்லாஹ்வுடைய ஸூரத்தில் என்று சொல்வதற்கும் இடையில் வித்தியாசமிருக்கிறது. ஏனென்றால், தெய்வ சந்நிதானத்தில் இந்த கோலமாக (அதாவது, எது, லவ்ஹு, கிதாபு இவைகளெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து அமைந்திருக்கும் கோலமாக) அமைந்திருப்பதுதானே ரஹ்மத்து இலாஹிய்யா (தெய்வ கருணை) ஆகும். பின்பு, மனிதனுக்கு அல்லாஹ் உபகாரம் செய்து அவனுக்கு அவனே முழு உலகமாக இருக்கிறான், அல்லது முழு உலகிலிருந்தும் சுருக்கி எடுக்கப்பட்ட ஒரு நமூனாவாக இருக்கிறான் என்ற விதத்தில் முழு உலகிலுமுள்ள பல்வேறு வகைப் பொருள்களின் உருவங்களை எல்லாம் (தன்னுள்) சேர்த்துக் கொண்டதான சிறியதோர் உருவத்தை கொடுத்தான்.

மனித உருவமாகிறது— அதாவது இந்த உருவமாகிறது, அல்லாஹ்வின் எழுத்தால் வரையப்பட்டதாகும். அதுவோ அட்சரத்தைக் கொண்ட எழுத்தல்லாத தெய்வீக எழுத்தாகும். ஏன், அவனின் வார்த்தை எப்படி தொனி அட்சரங்களாலாவதை விட்டும், அவனது எழுதுகோல் கம்பு, இரும்புகளாலாவதை விட்டும், அவனது கரம், தசை எலும்புகளாலாவதை விட்டும் எப்படி பரிசுத்தமானதாக இருக்கிறதோ அதேபோல் அவனின் எழுத்தும் அட்சரங்களை விட்டும் பரிசுத்தமானதேயாகும்.

இந்தக் கிருபை இல்லையேயானால், மனிதன் தனது றப்பை (தன்னைப் போஷிப்பவனை) அறிய முடியாது. ஏனென்றால் தன்னை அறிந்தவரேயல்லாது

...று யாரும்) தனது றப்பை அறியமாட்டாரே. இது ...மத்து (கிருபை) உடைய குணபாடுகளில் நின்றுமுள்ள ...கையால் அவன் (மனிதன்) ரஹ்மானின் ஸூரத்தில் ...ருபையாளனது உருவத்தில்) ஆனான். அல்லாஹ்வின் ...ரத்தில் அல்ல. (வணக்கத்துக்குரியவனது உருவத்தில் ...ல்ல.)

எனவே, ஹளரதுல் இலாஹிய்யா (தெய்வீக சமுகம்) ...னது ஹளரத்து ரஹ்மானுக்கும் (கிருபையாளனது ...முகத்திற்கும்) வேறாகும். ஹளரத்துல் மலிக்குக்கும் ...அரச சமுகத்திற்கும்) வேறாகும். ஹளறதுர்ருபூபிய்யத் ...திற்கும் (போஷகனது சமுகத்திற்கும்) வேறாகும். இதனா ...லேயே, இந்த எல்லாச் சமுகங்களைக் கொண்டும் காவல் ...தேடும்படி கட்டளையிட்டுச் சொல்லியுள்ளான்.

"மனிதர்களது றப்பை (போஷகனை)க் கொண்டும் ...மனிதர்களின் மலிக்கை (அரசனை)க் கொண்டும், மனிதர் ...களது இலாஹை (நாயனைக்) கொண்டும் காவல் தேடு ...கிறேன் என்று சொல்வீராக"— (114 : 1: 3)

இந்தக் கருத்து இல்லையென்றால், "நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஆதமை ரஹ்மானின் ஸூரத்தில் படைத்தான்" என்ற சொல் பத இசைப்பு சரியில்லாததாக ஆகும். மேலும்— ("இன்னல்லாஹ கலக ஆதம அலாஸூரதிர் ரஹ்மான்" என்றில்லாமல்) "இன்னல்லாஹ கலக ஆதம அலாஸூ ரதிஹி" (அல்லாஹ் ஆதமை அவனுடைய ஸூரத்தில் படைத்தான்) என்று சொல்லியிருக்க வேண்டும்.

ஸஹீஹான ஹதீதில் வந்த பதம் "அலா ஸூரதிர் ரஹ்மானி" (ரஹ்மானின் ஸூரத்தில்) என்பதுவேயாகும். ஹளரதுல்மலிக்கை ஹளரதுர் ருபூபிய்யத்தை விட்டு பிரத்தியேகமாக— அலாதியாகக் காட்டுவதற்கு நீண்ட வியாக்கியானம் செய்ய வேண்டியிருப்பதனால் அதனை நாம் விட்டுவிடுகிறோம். உனக்கு இந்த நமூனாவிலிருந்து

இந்த அளவிற்குப் போதும். அதுவோ கரை காணாச் சமுத்திரமாகும்.

இப்போது சொல்லிவந்த இவ்வுவமானங்களில் உன் மனதிற்கு திருப்திக் குறைவு உண்டானால், (பின்வரும்) அல்லாஹ்வின் திருவசனத்தைக் கொண்டாவது திருப்தி பெறுவாயாக.

"(அவன்) வானத்திலிருந்து தண்ணீரை இறக்கினான். பள்ளத்தாக்குகள் அதனதன் அளவுக்குத் தக்கபடி (அத் தண்ணீரால்) பாய்ந்தோடின." *(13 : 17)*

இதில் தண்ணீர் என்பது மஃரிபா (மெய்ஞ்ஞானம்) எனவும், பள்ளத்தாக்குகள் என்பது இருதயங்கள் எனவும் தப்ஸீரில் கருத்துத் தரப்பட்டுள்ளது.

இறுதியுரையும், மன்னிப்புக் கோர்வதும்

இப்படி நஃமூனாவென்று சொல்வதனாலும், உவமானங்கள் சொல்லிக் காட்டுவதனாலும் நான் வெளிரங்க (கரு)த்தை தூர வீசி எறிந்து விட்டதாகவும், அது (வெளிரங்கக் கருத்து) சரியல்ல என்று நான் முடிவு கொண்டிருப்பதாகவும், நபிமூஸா (அலைஹிஸ்ஸலாம்) அவர்களிடம் பாதரட்சை இருக்கவில்லை, அல்லாஹ் தஆலா, அவர்களை நோக்கி "உமது இரு பாதரட்சைகளையும் கழற்றி விடுவீராக" என்று சொன்னதை அவர்கள் கேட்கவில்லை என்று நான் சொல்வதாகவும் எண்ணிக் கொள்ளாதே. (அம் மாதிரிக் கொள்கைகளை விட்டு நம்மனைவரையும்) அல்லாஹ் காப்பானாக.

...அந்தரங்க (கரு)த்தை மறுப்பது "ஹஷ்வியாக்களின்"
...ன்கையாக இருப்பது போல் வெளிரங்க (கரு)த்தை
... "பாத்தினியாக்களின்" கொள்கையாகும்.
...ப்பது
...ர்கள் மாலைக்கண்ணைக் கொண்டு இரு உலகங்களில்
...றையே பார்க்கிறார்கள். இரு உலகுக்குமிடையில்
...பாடிருப்பதையும் அறியார்கள். நேர்பாட்டின்
...த்தையும் விளங்க மாட்டார்கள்.

ஆகவே, வெளிரங்கத்தை மட்டும் தனிமையாகக்
...ள்பவர்கள் ஹஷ்விய்யாக்கள். அந்தரங்கத்தை மட்டும்
...யாகக் கொள்பவர்கள் பாத்தினிய்யாக்கள். இரண்டுக்
... இடையில் சேகரமாகின்றவனே காமில் (சம்பூரண
...வன்) ஆகும். இதனாலேயே, "குர்ஆனுக்கு வெளிரங்க
..., உள்ரங்கமும், ஹத்தும், மத்லஉம் இருக்கிறது"
...ர்ஆனுக்கு வெளிரங்கமான கருத்தும், அந்தரங்கமான
...த்தும், மனித அறிவில் தீர்மானமான கருத்தும்,
...ல்லாஹ்வின் உதிப்பினால் வெளியாகும் கருத்துமிருக்
...து.) என நாயகம் (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி
...ஸல்லம்) திருவுளமாயிருக்கிறார்கள். இந்த ஹதீது
...லி (ரலியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்களோடு நின்று
...ட்டது. (அவர்களுக்கும் மேல், றஸூலுல்லாஹி
...ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) சொன்னதாக
...ரவில்லை) என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

நான் சொல்கிறேன்:— நபிமூஸா (அலைஹிஸ்ஸலாம்)
...வர்களிடம் இரு பாதரட்சைகளையும் கழற்றி விடும்படி
...சான்னதைக் கொண்டு இரு உலகத்தையும் வீசி விடுமாறு
...ட்டளையிட்டதாகவும் விளங்கினார்கள். ஆகவே,
...வர்கள் வெளிரங்கத்தில், இரு பாதரட்சைகளையும்
...ழற்றச் சொன்னதற்கும் அந்தரங்கத்தில் இரு உலகங்
...களையும் களையும்படி சொன்ன கட்டளைக்கும்
...ழிபட்டார்கள். இதுதான் இஃதிபார் அதாவது, ஒன்றி
...ருந்து வேறொன்றுக்குக் கடப்பதுவாகும் வெளிரங்கத்தி
...ருந்து உள்ரங்கத்துக்குக் கடப்பதுவாகும்.

(வெளிரங்கத்தை விட்டுவிட்டு உள்ரங்கத்தளவில் கடப்பது என்று கருத்தல்ல.)

''நாயும் உருவமும் இருக்கக்கூடிய இல்லத்தில் மலக்குகள் புகுத மாட்டார்கள்,'' என்ற நாயக வாக்கியத்தைக் கேட்டும் வீட்டில் நாய் வளர்க்கிறான். இந்த ஹதீதுக்கு வெளிரங்கப் பொருள் கருத்தல்ல. இருதயம் என்ற இல்லத்தை கோபம் என்ற நாயை விட்டும் நீக்கி வைத்தல் என்பதாகும். ஏனென்றால், அது மலக்குகளை, ஒளிப்பிரகாசமாகிய ஞானத்தை (வரவிடாமல்) தடுத்து விடும். கோபமாகிறது புத்தியை அடர்ந்தேறி அதை நாசப்படுத்தி விடுகிறது என்று சொல்கிறவனுக்கும், ஹதீதில் கூறப்பட்ட பிரகாரம் வெளிரங்கத்திலும் வழிப்பட்டு பின்னர் ''நாய் அதன் உருவத்தைக் கொண்டல்ல. என்கிலும் அதன் தத்துவப் பொருளைக் கொண்டேயாகும். அதாவது, துஷ்ட மிருகக் குணம், தங்கடம் விளைவிக்கும் குணமாகும். இந்தத் தூலமும், திரேகமும் தங்குமிடமான வீட்டை நாயின் உருவத்தை விட்டும் காப்பாற்றுவது அவசியம்'' என்றால், எதார்த்தப் பொருளான ஆன்மா தங்குமிடமான இருதயத்தை நாயின் தத்துவத்தை விட்டும் காப்பாற்றுவது மிகவும் அவசியமாகும் என்று சொல்கிறானே அவனுக்குமிடையில் மிகவும் வித்தியாசமிருக்கிறது. ஏனென்றால், வெளிரங்கம் உள்ரங்கம் இரண்டுக்குமிடையில் சேகரமாக்கியவனே காமிலாவான். இதுதான் அவர்கள் (மகான்கள்) ''காமில் உடைய ஞானவொளி அவனின் பேணுதலுடைய ஒளியை அணைத்து விடாது'' என்று கூறுவதன் கருத்தாகும்.

இப்படித்தான் காமிலானவரை, அவரது அகக்கண் வெளிச்சம் பூரணமாக இருப்பதோடு ஷரஃ உடைய கட்டளைகளில் ஒரு கட்டளையையேனும் விட்டுவிட தன் மனதிற்கு லேசிபடுத்திக் கொடுக்காதவராகவே (இளக்கரம் கொடுத்து கவனமின்மை கொண்டிராதவராக)வே பார்ப்பாய். இஃது ஒரு கால் சறுகுமிடமாகும்.

இங்கிருந்தேதான் இறைவழி நடப்பவர்களில் சிலருக்கு, ஷரீஅத்தின் சட்ட திட்டங்களான விரிப்பை அப்படியே சுருட்டி வைத்து விடுவது ஆகுமெனத் தோன்றியது. அப்படிப்பட்டவர்களில் சிலர் தொழுகையையே விட்டு போட்டு தாங்கள் தங்களது இருதயங்களில் எப்பொழுதும் (உள்ரங்கமாக) தொழுது கொண்டிருப்பதாகவே நினைக்றொர்கள். இது, வழிகேட்டில் சிக்குண்ட ''இபாஹிய்யா'' (வரம்பை மீறி மனம் போன போக்கில் எப்படியும் நடப்பது ஆகுமானதே என்று சொல்லக் கூடிய) சர்வ முட்டாள்களின் பெரியதொரு வழிசறுகுதலாகும். இவர்களில் ஒருவன், ''அல்லாஹு தஆலா நமது வணக்கத்தை விட்டும் தேவையற்றவன். (ஏன், அவன் சகலவற்றை விட்டும் தேவையற்றவனல்லவா?)'' என்று சொல்கிறான்.

இன்னொருவன், ''அகம் கெடுதல்களால் நிரம்பிக் கிடக்கின்றது. அவைகளை விட்டும் அதை சுத்தமாக்கவே முடியாதே,'' என்றும் ''கோபத்தையும் ஆசையையும் அடர்ந்தேற விட்டுவிடும்படியாகவே ஏவப்பட்டிருப்பதாக நினைத்துக் கொண்டு அவை இரண்டையும் அடக்க முடியும் என்ற ஆதரவுக்கே இடமில்லை'' என்றும் சொல்கிறான்.

இவைகளெல்லாம் பற்பல வகையான மடமைகளாகும். ஆனால், நாம் (மேலே) கூறிவந்தது, ஒரு பந்தயக் குதிரை கால்மடிந்து விழுவது போலவும், இறைவழி நடப்பவன் அடிபிசகுதல் போலவுமாகும். ஷைத்தான் அவனைத் தடுத்து மருட்சியெனும் கயிற்றால் கட்டி வழிகேட்டில் தூக்கிப் போட்டு ஆழ்த்துகிறான்.

பாதரட்சைகளைப் பற்றிய பேச்சளவில் மீளுகிறேன். இரு பாதரட்சைகளையும் களட்டுவது என்ற வெளிப்படை இரு உலகங்களையும் விடுமாறு எச்சரிப்பதாகவே உள்ளது. எனவே, வெளிரங்கத்தில் இந்த உவமானம் ஹக்கு

(உண்மை) ஆகும். இதை அந்தரங்கத்தின் பேரில் நடத்தாட்டுவது ஹகீகத்து (எதார்த்தம்) ஆகும். ஒவ்வொரு ஹக்குக்கும் ஹகீகத்து இருக்கவே செய்கிறது. இந்தப் பதவியுடையவர்கள், பின்னால் பளிங்கியின் பொருள் வருவது போல், பளிங்கியின் படித்தரத்தை எட்டியவராவர்.

ஏனென்றால், உவமானங்களை வார்க்கப்படும் களிமண்ணாகிய கற்பனையானது அழுத்தமானதாகவும், திண்ணமானதாகவும் இருக்கிறது. அது இரகசியங்களை மறைக்கும்; உனக்கும் (இரகசியமான) ஒளிகளுக்கும் இடையே திரையாகும். ஆனால் அது தெளிவாகுமானால் பளிங்கிக் கண்ணாடிக்கொப்பாகும். ஒளிகளை மறைக்காது. ஒளியை எடுத்துக் காட்டக் கூடியதாகவும் கடுரக் காற்றினால் அணைந்து போகாமல் ஒளியைப் பாதுகாக்கக் கூடியதுமாகும். கண்ணாடி பற்றிய செய்தி பின்னால் உனக்குச் சொல்லித் தரப்படும். எனவே, தாழ்ந்த தடிப்பான கற்பனை யென்னும் உலகம் நபிமார்கள் (அலைஹிஸ்ஸலாம்) உடைய விஷயத்தில் கண்ணாடியாகவும், ஒளிகளுக்குப் பளிங்கிக் கண்ணாடி யாகவும், இரகசியங்களைத் தெளிவுபடுத்தித் தரக்கூடிய தாகவும் மேலுலகங்களில் ஏறுவதற்கு ஏணியாகவும் ஆகிவிட்டதென்று அறிந்து கொள்! இப்படி அறிவதனால் தான் இந்த வெளிரங்க உவமானம் உண்மையென அறியப்படுகிறது. இதற்குப் பின்னாலேயே இருக்கிறது இரகசியம். இப்படியே பிரகாசம், பகல் மற்றவைகளை யும் ஒழுங்குபடுத்திக் கொள்!

நுட்பம்

''நான் அப்துர் றஹ்மானிப்னு அவுபை தவழ்ந்தவராக சுவர்க்கத்தில் நுழையக் கண்டேன்'' என்று நாயகம் (ஸல்லல்லாஹுஅலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் சொன்னதும், அவர்களை நாயகம் (ஸல்லல்லாஹுஅலைஹி வஸல்லம்) வெளிக் கண்ணால் அப்படிப் பார்க்கவில்லை என்று நினைத்து விடாதே. என்கிலும், நிச்சயமாக அப்துர் றஹ்மான் இபுனு அவுபு (ரலியல்லாஹு அன்ஹு) தனது தூலத்தோடு வீட்டில் தூங்கிக் கொண்டிருந்த போதிலும் அவர்களை, உறங்கக் கூடிய ஒருவன் தனது தூக்கத்தில் (கனவில்) காண்பது போன்று நாயகம் (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் தங்களது விழிப்பிலேயே பார்த்தார்கள்.

ஏனென்றால், தூக்கம் இதுபோன்ற காட்சிகளை உண்டாக்குவதெல்லாம் அது புலன்களை, அவையின் ஆதிக்கம் தெய்வீக அகமியமான ஆன்மாக்களின் பேரில் செல்லுபடியாக விடாமல் அடக்கிக் கொள்வதனாலேயே யாகும். ஏன்? புலன்கள் ஆன்மாவைப் பராக்கிலாக்கி அதை புலனுலகின் பக்கம் இழுக்கக் கூடியதும் மறைவான தெய்வீக உலகைவிட்டும் அதன் முகத்தைத் திருப்பக் கூடியதுமாகும்.

அந்தத் தெய்வீக ஒளிகளான நபிமார்களின் ஆன்மாக்களோ நல்ல தெளிவாகவும், அதைப் புலன்கள் தமது உலகங்களுக்கு இழுக்கவோ, அதைப் பராக்காக்கவோ முடியாத விதத்தில் அந்த ஆன்மாக்கள் அடர்ந்தேறி இருக்கும். ஆகவே அவைகள், மற்றவர்கள் கனவில் காணக்கூடியதை விழிப்பில் பார்க்கும்.

நிர்ச்சையான சம்பூரணத்திலிருப்பத
மேலும், அவை எற்றிக் கொள்வது பார்க்கப்பட்ட
னால் அவை கட்டுண்டதாக இல்லாமல் அதன்
உருவத்தோடு மட்டும் சென்று விடுகிறது. ஆகையினால்
அகமியத்தளவிலும்
அவர்களுக்கு வெளியாகிறது.

ஈமான், சுவர்க்கமென்று சொல்லக்கூடிய மேலுலகுக்கு (மனிதனை) இழுப்பதாகவும், வாழ்வும் சீமான் தனமும் இப்போதைய ஜீவியத்தளவில், அதாவது தாழ்ந்த கீழுலகு அளவில் இழுப்பதாகவும், துன்யாவின் பராக்களவில் இழுக்கக்கூடியது, ஆகிரத்தின் பக்கம் இழுக்கக் கூடியதை (முற்றாக) தடுத்து விடக்கூடிய விதத்தில் மிகவும் சக்தி வாய்ந்ததாக இருந்தால் சுவர்க்கம் போவதை விட்டும் தடுத்தே விடுவதாகவும், ஈமான் உடைய இழுப்பும் பலமுள்ளதாகவே இருந்தால் (சுவர்க்கம் போவதற்கு) கொஞ்சம் சிரமத்தையும், தாமதத்தையும் உண்டாக்குவதாகவும் உள்ளன. இதற்கு, (இப்படித் தாமதமாகப் போவதற்கு) இந்தக் காட்சியுலகில் உவமானம் தவழ்வதாகும். இப்படியே (நபிமார்களுக்கு) கற்பனை (உலகென்னும்) கண்ணாடிக்குப் பின்னா லிருந்தும் பல இரகசியங்களும் வெளியாகும். இவ்விஷயம் நாயகம் (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் அப்துர்றஹ்மானிபுனு அவுபு (ரலியல்லாஹு அன்ஹு) உடைய விஷயத்தில் கூறியதோடு மட்டும் கட்டுப்பட்டு விடாது; அவர்கள் அப்துர்றஹ்மானிபுனு அவுபு (ரலியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்களை மட்டுமே பார்த்திருந்த போதிலும் சரியே.

எங்கிலும், எவர்களின் அகப்பார்வை சக்திவாய்ந்த தாகவும், ஈமான் பலமுள்ளதாகவும் இருப்பதோடு, செல்வமும் அதிகமாக இருப்பது ஈமானோடு போட்டி யிடவும், ஈமானின் பலம் அதிகமாக இருப்பதனால் ஈமானை மிகைக்க முடியாத அளவில் செல்வமுள்ளவர்கள்

...த்தனை பேர்களின் விஷயத்திலும் இப்படியேதான் ...ப்புக் கூறப்படும்.

இப்போது சொல்லப்பட்ட சம்பவம் நபிமார்கள் உருவங்களைப் பார்க்கும் விதத்தையும், உருவங்களுக் ...ப்பால் தத்துவங்களைக் காட்சி காணும் விதத்தையும் ...னக்கு அறிவித்துத் தருகிறது. பெரும்பாலும் கருத்து ...கக் காட்சியளவிலேயே முதலாவதாக வரும். பின்னர் ...திலிருந்து கற்பனா சக்திக்கு வந்து அதில் கருத்துக்கு நேர்பாடானதும், கருத்தை எடுத்து இயம்பக் கூடியதுமான உருவத்தில் அது படிகின்றது. வஹ்யில் நின்று இந்தப் பாகமே கனவில் 'தஃபீர்' (வேறு பொருளில் கடப்பது) அளவில் தேவைப்படுகிறது போன்று விழிப்பில் 'தஃவீல்' (வலிந்துரை) அளவில் தேவைப்படுகிறது. அதிலிருந்து கனவிலுண்டானதற்கு நபிமார்களின் விசேஷ தத்துவத்துடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் அதன் சம்பந்தம் ஒன்றுக்கு நாற்பத்தாறோடு உள்ள சம்பந்தமாகும். [நாயகம் (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்களுக்கு நுபுவ்வத்து இருபத்து மூன்று ஆண்டுகாலம். அதற்குமுன் ஆறு மாத காலமாக நல்ல கனவுகள் வந்து கொண்டிருந்தன. அந்தக் காலத்திற்கு நுபுவ்வத்தின் காலத்தோடு ஒன்றுக்கு நாற்பத்தாறோடு உள்ள சம்பந்தமாகும்.] அதிலிருந்து விழிப்பிலுண்டானதோ அதன் சம்பந்தம் இதைவிடவும் வலுப்பமானதாகும்.

நான் நம்புகிறேன். அதன் சம்பந்தம் ஒன்றுக்கு மூன்றோடுள்ள சம்பந்தமாகும். ஏனென்றால், நமக்கு வெளியானதன்படி நபிமார்களின் விசேஷத்துவம் மூன்று இனங்களில் அதன் பனர்கள் மட்டறுகின்றன. இது (விழிப்பில் காணுகிறது) அந்த மூன்றினங்களில் ஒன்றாகும்.

இரண்டாவது அச்சாணி

இரண்டாவது அச்சாணி பிரகாசமான மனித ஆன்மாக்களின் படித்தரங்களைப் பற்றி விவரிப்பதாகும். ஏன்? அதைத் தெரிவதனால்தான் குர்ஆனில் கூறப்பட்ட உவமைகளை அறிய முடிகிறது. அதில்—

(1) றூஹுல் ஹஸ்ஸாஸு (உணரும் சக்தி) இது புலன்கள் கொண்டு வருபவற்றை வாங்கிக் கொள்ளும். இதுதான் றூஹுல் ஹைவானி (ஜீவசக்தி)க்கு துவக்கமாகும்; அஸ்திவாரமுமாகும். இதனாலேயே ஜீவராசிகள் ஜீவனுள்ளனவாக இருக்கின்றன. இது சிறு மதளைக்கும் உண்டு.

(2) றூஹுல் கியாலீ (கற்பனா சக்தி) இது புலன்கள் கொண்டு வருவதை எழுதிவைத்துத் தன்னிடம் பாதுகாத்துத் தங்கரியமாக வைத்து இதற்கு மேலுள்ள றூஹுல் அக்லிக்கு (புத்திக்கு) தேவைப்படும் சமயம் அதை எடுத்துக்காட்டும். மதளைக்கு இது ஆரம்பத்தில் இல்லை. இதனாலேயே ஒரு பொருளை எடுப்பதற்கு அது ஆசைப்பட்டு விரும்புகிறது. அந்தப் பொருளை அதை விட்டும் மறைக்கப்பட்டால் அதை மறந்து விடுகிறது. அதனளவில் அதன் மனம் முரண்டுகிறதில்லை. இந்நிலை அது கொஞ்சம் பெரிதாகிற வரையில். அப்பால், அந்தப் பொருளை அதைவிட்டும் மறைக்கப்பட்டால் அழுது அதைத் தேடுகிறது. ஏன்? அந்தப் பொருளின் உருவம் அதன் கற்பனா சக்தியில் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிறதனால்.

மிருகங்களில் ஒரு சிலவற்றிற்கு இது இல்லை. எனினும் வேறு சிலவற்றிற்கு இருக்கவே செய்கிறது.

நெருப்பில் விழும் ஈசல் (விட்டில்)களுக்கு இது இல்லை. ஏனென்றால், அது பகலின் ஒளியின் பேரில் ஆசை பூண்டு நெருப்பை விரும்புகிறது. விளக்கானது அந்த ஒளியிருக்கு மிடத்திற்குப் போவதற்காக திறந்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் வாசல் என்று அது நினைத்துக் கொள்கிறது. அதனால் அதில் தன் உயிரை மாய்த்து வேதனைப்படுகிறது. ஆனால், அதை விட்டும் கடந்து இருளுக்கு வந்துவிட்டால் திரும்பத் திரும்ப விளக்கின் பக்கமே பாய்ந்தோடுகிறது. அதனிடம் தான் அனுபவித்த வேதனையைப் புலன் எடுத்துக் கொடுத்ததைப் பாதுகாத்துத் தரிபாடாக வைத்திருக்கக் கூடிய கற்பனா சக்தி இருந்திருக்குமானால் மறு தடவை விளக்கின் பக்கம் போகவே செய்யாது.

நாயோ அதையொரு கம்பால் ஒரு விடுத்தம் அடிக்கப் பட்டால் அதன்பின் கம்பைக் கண்டதுமே எடுக்கும் ஓட்டம்.

(3) றூஹுல் அக்லி. இது புலன், கற்பனா சக்தி இவைகளுக்கப்பாற்பட்ட கருத்துக்களை அறியக்கூடிய புத்தியாகும். இது மனிதனுக்கே சொந்தமான அபூர்வ சக்தியாகும். மிருகங்களிடத்திலும் சிறு பிள்ளைகளிடத் திலும் இது காணப்படாது. இதனால் எட்டிக் கொள்ளப் படுவதானது, அவசியமான (அதாவது, சிந்தனை செய்யாமலே விளங்கக்கூடிய) பொது அறிவுகளாம், நாம் இதுபற்றி கண்ணின் ஒளியை விடவும் புத்தியின் ஒளியை மேம்படுத்திக் கூறியவிடத்தில் விளக்கியதுபோல்.

(4) றூஹுல் பிக்ரு: (சிந்தனா சக்தி) இது புத்தியி னால் அறியப்பட்டவைகளை மட்டும் எடுத்து அவைகளுக் கிடையில் இணைத்து ஜோடி சேர்த்து அதனால் பல அற்புத அறிவுகளையும் எடுக்கும். பின்னர், உதாரணமாக மறுமுறையும் அதிலிருந்து பிரதிபலித்துண்டான இரண்டு அறிவுகளுக்கிடையில் இணைத்து அதிலிருந்தும் வேறொரு

அறிவை எடுக்கும். இப்படியே முடிவில்லாது அறிவுகளை அதிகப்படுத்திக் கொண்டே இருக்கும்.

(5) றூஹுல் குதுஸின்னபவிய்யி (பரிசுத்த நபித்துவ சக்தி) இது, நபிமார்களுக்கும், ஒரு சில அவுலியாக்களுக்கும் சொந்தமாக்கப்பட்டது. இதில் மறைவான (உலகின்) தோற்றங்களும், வானம் பூமிகளின் மலக்கூத்துடைய அறிவுகளில் அநேகமும், புத்திக்கும் சிந்தனா சக்திக்கும் எட்டாத தெய்வீக அறிவுகளும் வெளியாகும்.

இதனளவில்தான், "நாம் உம்மளவில் நமது அம்ரில் நின்றும் ஒரு றூஹை (ஒரு மலக்கின் மூலமாக) வஹியறிவித்தோம். நீர் வேதம் இன்னதென்றும், ஈமான் (ஷரீஅத்தின் சட்டதிட்டம்) இன்னதென்றும் தெரிந்திருக்க வில்லை. என்கிலும், நாம் அதை (குர்ஆனை) ஒளியாக ஆக்கினோம். அதைக் கொண்டு நம்முடைய அடியார் களில் நாம் நாடினவர்களை நேர்வழி காட்டுவோம். நிச்சயமாக, நீர் செவ்வையான நேரிய பாதையளவில் நேர்வழி காட்டுவீர்" என்ற அல்லாஹு தஆலாவின் (42 : 52) திருவசனத்தைக் கொண்டுள்ள சயிக்கினை யாகும்.

எனவே, புத்தியின் உலகில் தரிபட்டிருப்பவனே! புலனுணர்ச்சி, விபர உணர்ச்சிக்கப்பால் புலனுணர்வா லும் விபரஉணர்வாலும் அறிந்துகொள்ள முடியாத விஷயங்கள் வெளியாகக் கூடியதான புத்தியின் உலகம் ஒன்றிருப்பது தூரமாகாதது போன்று, புத்திக்கும் வெளியாகாத விஷயங்கள் வெளியாகக்கூடிய புத்திக்கு அப்பாற்பட்டதோர் உலகமும் இருக்கிறது என்பதுவும் தூரமில்லை.

ஆகவே, உனது முடிவான சம்பூரணம் உன் நபுஸாகிய புத்தியுலகிலேயே தரிபட்டிருப்பது என்றே வைத்துக்

...ள்ளாதே. சில மனிதர்களுக்கு மட்டும் சொந்தமாக ...வற்றில் நீ புரிந்து கொள்ளக்கூடிய ஓர் உவமானத்தை ...விரும்புவாயானால் இதோ கவியின் ரசிகத் தன்மையைப் ...ர். எப்படி அது மனிதர்களில் ஒரு சாராருக்கு மட்டுமே ...ந்தமானதாக இருக்கிறது!

அது ஒருவகையான உணர்ச்சி. இதை விட்டும் சிலர் ...று கெட்டிருக்கிறார்கள். எதுவரையிலுமென்றால், ...வர்களிடத்தில் பல மெட்டுக்களான இராகங்களும், ...சைப்புகளும் மெட்டுக்களில்லாத சப்தங்களை விட்டும் ...வேறாக தோன்றுவதே இல்லை. இந்த இராக உணர்வு ...க்தியின் வலுப்பத்தை மற்றவர்களில் கவனித்துப்பார்! ...அவர்கள் அதிலிருந்து சங்கீதங்களையும், தாளங்களையும், ...மெட்டுக்களையும் உண்டாக்கி எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். ...அவற்றில் சில கவலையை உண்டுபண்ணுகின்றன; சில ...ந்தோஷத்தை உண்டாக்குகின்றன; ஒரு சில அழ ...வைக்கின்றன; வேறு சில பயித்தியமாக்குகின்றன; மற்றும் ...சில சாகடித்து விடுகின்றன. இந்தக் குணபாடுகளெல்லாம் ...ராகத்தைக் கிரகித்து அனுபவிக்கக்கூடிய அனுபவம் ...எவரிலுண்டோ அவரிலேயேதான் உண்டாகும்.

எவன் இந்த அனுபவ சக்தியை இழந்திருக்கிறானோ அவன் சப்தத்தைக் கேட்பதில் கூட்டானாலும் அவனில் இந்தக் குணங்களெல்லாம் பலஹீனமாகவே இருக்கும். அவன் சங்கீதத்தினால் பரவசமடைந்தவனையும், ...உணர்ச்சிவசமாகி போதத்தை இழந்தவனையும் கண்டு ஆச்சரியப்படுவான். சங்கீத ரஷிகர்கள் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்தாலும் இவனுக்கு சங்கீத இன்ப அனுபவத்தை ...விளக்கிவைக்க அவர்களால் முடியாது. இது ஓர் அர்ப்ப ...மாச்சாரத்தின் உதாரணமேயாகும். ஏனெனில், இதுவே ...னது விளக்கத்திற்கு ஏற்றதாகும். இதைக் கொண்டு ...பிமார்களுக்குச் சொந்தமான அனுபவத்தைச் ...ரிபிடித்துப் பார்த்துக்கொள். இந்தத் தத்துவத்தில் ஒரு

சிலவற்றைக் கொண்டாவது அனுபவம் பெறக்கூடியவர்
களில் நீயும் ஒருவனாக முயற்சி எடுத்துக் கொள்.

அவுலியாக்களுக்கு இதில் பெரும் பேறுண்டு. அதற்கு
நீ சக்தியற்றவனாக இருந்தால் நாம் மேலே சொல்லிவந்த
ஒழுங்குகளைக் கொண்டும் சயிக்கினையாகக் காட்டக்
கூடிய உவமானங்களைக் கொண்டும் அதையறிந்த
கூட்டத்திலாகவாவது ஆக முயற்சி மேற் கொள். அதற்கும்
இயலாது போனால் அதை நம்பியவர்களுக்கும் தாழ்ந்த
வனாக ஆகாதே.

"உங்களில் நின்றும் நன்நம்பிக்கை (ஈமான்)
கொண்டவர்களையும், ஞான அறிவைக் கொடுக்கப்
பட்டவர்களையும் அல்லாஹ் பற்பல பதவிகளிலும்
உயர்த்தியாக்கி வைக்கின்றான்"— (58 : 11)

ஞானம் ஈமானுக்கு (நம்பிக்கைக்கு) மேம்பட்டதாகும்.
அனுபவம் ஞானத்திற்கும் மேம்பட்டதாகும். அனுபவம்
கண்காட்சியாகும். அறிவு ஒன்றோடொன்றை ஒழுங்கு
பிடித்து எடுப்பதாகும். ஈமான் அனுபோகக்காரர் பேரில்
அல்லது அறிந்தவர்கள் பேரில் நல்லெண்ணத்தோடு அவர்
களைத் துயர்வது மட்டுமேயாகும்.

இப்போது சொல்லப்பட்ட ஐந்து றூஹு (தத்துவம்)
களையும் தெரிந்து கொண்டாயானால் அறிந்து கொள்!
இவைகள் அத்தனையும் ஒளிகளாகும். ஏனென்றால்
இவைகளினால் பலவகையான சிருஷ்டிப் பொருட்களும்
வெளியாகின்றன. இவற்றில் நின்றும் புலனுணர்வும்,
கற்பனா சக்தியும் அதன் இனத்தில் மிருகங்களும்
கூட்டான போதிலும் அதிலிருந்து மனிதனுக்குக் கிடைக்கக்
கூடியது வேறுவிதமானதும், உயர்வானதும், மேலானது
மாகும். இவ்விரண்டையும் மனிதனில் அழகான,
உயர்வான வேறொரு கருத்துக்காக படைக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆனால், மிருகங்களோ அவைகளில் இவ்விரண்டையும் உணவு தேட ஆயுதமாகவும், மனிதனுக்கு வசப்பட்டு நடப்பதற்காகவுமே யல்லாது படைக்கப்படவில்லை. மனிதனுக்கு அவைகளை படைக்கப்பட்டதெல்லாம் அதைக் கொண்டு மனிதன் தாழ்ந்த உலகத்தின் திசையிலிருந்து சிறப்பான, மார்க்க சம்பந்தமான ஆரம்ப அறிவுகளை வேட்டையாடிப் பிடித்துக் கொள்வதற்கு வலையாக ஆகுவதற்கேதான். ஏனென்றால், மனிதன் புலனைக் கொண்டு ஒரு குறிப்பிட்ட மனிதனை எட்டிக் கொள்வானேயானால் அவன் புத்தியைக் கொண்டு பொதுவான— குறிப்பில்லாத ஒரு கருத்தை எடுத்துக் கொள்வான், நாம், அப்துர் றஹ்மான் இபுனு அவுபு (ரலியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்களின் உவமானத்தில் கூறிவந்ததுபோல்.

நீ இந்த ஐந்து றூஹுகளையும் தெரிந்து கொண்டபின் நாம் உவமானங்களை எடுத்துக் காட்டுவதன் பக்கம் திரும்புகிறோம்.

இந்த ஆயத்தின் உவமானங்கள் பற்றிய விபரம்

அறிந்துகொள்! இந்த ஐந்து றூஹுகளும், மாடக்குழி, பளிங்கு விளக்கு, மரம், எண்ணெய் இவைகளுக்கு ஒப்பாகியிருப்பதைப் பற்றி பேசுவதென்றால் பேச்சை விரிவாக்கிக் கொண்டு போக முடியும். ஆனால், நான் வட்டுறுக்கமாக அதன் வழியின் பேரில் உணர்த்துவதோடு சுருக்கிச் சொல்கிறேன்.

அறிந்துகொள்! புலனுணர்வு சக்தியாகிறது, அதன் அமைப்பைப் பார்த்தால் அதன் ஒளிகள் இரு கண்களின் இரு நாசித் துவாரங்கள், மற்றும் பல துவாரங்களின் வழியாகப் புறப்படுகிறது. வெளியுலகில் அதற்கு நேர்பாடான உவமானம் மிஷ்காத்து (மாடக்குழி) ஆகும்.

கற்பனா சக்தியோ அதில் நீ மூன்று அமைப்புகளைக் காண்பாய். (1) அது திண்ணமான தாழ்ந்த உலகின் களிமண்ணிலுள்ளது. ஏனென்றால், கற்பனா சக்தியால் கற்பிதமான பொருள், அளவையும் கோலத்தையும் உடையதாகவும் கற்பனை செய்கிறவனோடு தூரம், சமீபம் என்ற சம்பந்தத்தோடும் இருக்கிறது. சடலங்களின் லட்சணங்களைப் பூண்ட இந்தத் திண்ணமான பொருள் திசை, அளவு, சமீபம், தூரம் என்ற லட்சணங்களை விட்டுப் பரிசுத்தமான புத்தியால் உணரக்கூடிய கலப்பற்ற ஒளிப் பிரகாசங்களை விட்டும் திரையாக மறைக்கத்தான் செய்யும்.

(2) இந்தத் திண்ணமான கற்பனா சக்தி தெளிவாகி, இலேசாகி, பழக்கப்பட்டு, கட்டுப்படுத்தப்பட்டு விட்டால் இது புத்தியைக் கொண்டறியப்பட்ட கருத்துகளுக்கு நேரானதாகவும், அதிலிருந்து ஒளி பிரகாசிக்க திரையாகாமலுமிருக்கும்.

(3) புத்தியைக் கொண்டு உணரக்கூடிய அறிவுகள் கட்டுப்பாட்டில் அமைவதற்காக ஆரம்பத்தில் கற்பனா சக்தி அவசியம் தேவைப்பட்டதாகவே இருக்கிறது. அப்போதுதான் அவை துளும்பாமலும், அசையாமலும், கட்டுப்பாட்டைத் தாண்டி ஒரேயடியாகப் பறந்து போகாமலுமிருக்கும். ஏனென்றால், கற்பனை உவமானங்கள் புத்தியால் அறியப்படும் அறிவுகளை ஒன்றாகச் சேகரம் செய்கின்றனவே.

இம்மூன்றமைப்புகளையும் வெளியுலகில் கண்பார்வை
ள் பார்க்கப்படக்கூடியதில் ஜுஜாஜது (பளிங்கிக்
காலி)லேயே யல்லாது பெற்றுக் கொள்ளமாட்டாய்.
து ஆரம்பத்தில் ஒரு கனமான பொருளினால் உண்டான
கும். ஆனால், இது தெளிவாகி லேசாகியிருக்கிறது. எது
ட்டுமென்றால், இது விளக்கின் ஒளிக்குத் திரையாக
வதில்லை. எனினும் இது தன் பக்கத்திலிருந்து ஒளியை
த்துக் கொடுக்கிறது. பின்னர், இது விளக்கை
மையான காற்றை விட்டும், இலேசாக அசைவதை
ட்டும் காப்பாற்றிக் கொள்கிறது. ஆகையால், இதுவே
தற்கு (கற்பனா சக்திக்கு) உவமானமாகப் பொருத்த
டையதாகும்.

மூன்றாவதான றூஹுல் அக்லியோ (புத்தியோ)
தைக்கொண்டுதான் சிறப்பான தெய்வீக இரகசியங்
ளை அறியப்படுகிறது. அதற்கு உவமானமாக ஆகிற
ற்றைப் பற்றிய வகை விபரம் உனக்குத் தெரியாமல்
ாகாது. மேலே நபிமார்கள் பிரகாசிக்கும் தீபமாக
னதன் பொருளைப் பற்றி விபரித்து வந்ததிலிருந்து
இதை நீ அறிவாய்.

நான்காவதான றூஹுல் பிக்ரி (சிந்தனா சக்தி)யோ
தன் அமைப்பிலுள்ளது. அது ஒரு அசலிலிருந்து (அடி
ட்டிலிருந்து) ஆரம்பமாகும். பின்னர் இரு பனர்களாய்
ரியும். அப்பால் ஒவ்வொரு பனரும் இரண்டு பனர்களாக
இப்படியே புத்தியால் பங்கிட்டுக் கொடுக்கப்பட்டவை
ளைக் கொண்டு மிகுந்த பனர்களாகப் போகும். பின்னர்
இறுதியாகச் சில பயன்கள் அளவில் கொண்டுவிடும்.
அவைகள், அவை போன்றவைகளுக்கு விதைகளாய்
ஆகிவிடும். ஏன்? திரும்பவும் அதில் சிலதை சிலதோடு
சேர்த்து இப்படியே எடுக்க முடியும்தானே.

ஆகவே, அதற்கு இந்த உலகில் உவமானம் மரமாகும்.
அதன் பிரயோசனமான பழங்கள்— அறிவுகள் பன்மடங்கு

இரட்டிப்பாகவும், ஸ்திரமாகவும், தரிபாடாகவும் இருக்க அது மூலாதாரமாக ஆகிறபோது அதற்கு ஆரஞ்சு, ஆப்பிள், மாதுளை இவை போன்ற ஏனைய மரங்களைக் கொண்டு உவமானம் சொல்லப்படாமல் ஜைத்தூன் மரத்தைக் கொண்டு குறிப்பாக உவமானம் சொல்லப் படுவது அவசியமாயிற்று. ஏனெனில், அதன் விதையி னுடைய சத்தானது விளக்கிற்கு மூலாதாரமான எண்ணெய்யாகும். அத்தோடு அது மற்ற எண்ணெய்களை விட அதிகப் பிரகாசம் கொடுப்பது கொண்டு குறிப்பான தாகும். பழம் அதிகமான மரத்திற்கு பறக்கத்து செய்யப் பட்ட மரம் எனச் சொல்லப்படும் போது, எது ஒரு குறிப்பான எண்ணிக்கையின் வரம்பில் கட்டுப்படாமல் அபரிமிதமாகப் பழம் தரக் கூடியதோ அதற்கு பறக்கத்துச் செய்யப்பட்ட மரம் என்று அவசியம் சொல்ல வேண்டும்.

புத்தியால் அறியப்பட்டு சிந்தனா சக்திக்குள்ளானவை களின் பனர்கள் திசைகள் அளவிலும், சமீபம் தூரத்தள விலும் சேர்த்து சொல்வதை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் நீங்கி இருக்கிற போது அவை உதயகிரியைச் சேர்ந்தனவாகவோ, அல்லது அஸ்தகிரியைச் சேர்ந்தனவாகவோ அல்லாம லிருக்கத் தகுமானவையாகும்.

(5) றூஹுல் குதுஸியாகிய நபிமார்கள், ஒலிமார் களின் பரிசுத்த ஆன்மாக்கள் அவை தெளிவிலும், பிரகாசத் திலும் உச்சஸ்தானத்திலானதாகவும் இன்னும் சிந்தனா சக்தியில் சிலது மஃரிபத்தின் வகைகளில் ஸ்திரமாக தரிபட் டிருப்பதற்குத் தனக்குக் கற்றுக் கொடுக்கவும், உணர்ச்சி யூட்டவும் வெளியிலிருந்து உதவியளவில் தேவையானதாக வும், சிலது தான் அதிகத் தெளிவாக இருப்பதனால் வெளியுதவியில்லாமல் தன்னாலேயே உணர்ச்சி பெறக் கூடியதாகவும் (இருவகையாக) பிரிந்திருக்கும் போது அதிக சக்திவாய்ந்த தெளிவில் உச்சஸ்தானத்திலுள்ளதை "அதன்

ண்ணெய் நெருப்பு தொடாதுபோனாலும் பிரகாசிக் ம்" என்று சொல்ல ரொம்பத் தகுமானதாகும்.

ஏனெனில், ஒலிமார்களில் சிலர் நபிமார்களின் உதவி ல்லாமலே அவர்களது ஒளிப் பிரகாசிக்கக் கூடியவர்களும் ருக்கிறார்கள். நபிமார்களிலும் சிலர் மலாயிகத்துடைய தவியை விட்டும் தேவையற்றவர்களுமிருக்கிறார்கள். கவே, இந்த வகைக்கு இந்த உவமானம் நேர்மையான ாகும். இந்தப் பிரகாசங்களெல்லாம் ஒன்றன்பின் ன்றாக வரிசையாக்கப்பட்டிருக்கிறது. புலனுணர்வே தலாவதாயிருக்கிறது. இது கற்பனா சக்திக்கு அடிப்படை ம், ஆயத்தமும் போலிருக்கிறது. ஏனென்றால், கற்பனா க்தி இதற்குப் பின்னாலேயே வைக்கப்பட்டதாகவே ல்லாமல் ரூபகரமாகாது. சிந்தனா சக்தியும், புத்தியும் வை இரண்டிற்கும் பின்னாலேயே இருக்கிறது.

எனவே, கண்ணாடி விளக்குக்கு இடம்போலவும், ாடக்குழி கண்ணாடிக்கு இடம் போலவுமாகிறது. அப்போது விளக்கு கண்ணாடியிலும், கண்ணாடி ாடக்குழியிலுமிருக்கிறது. இவைகளெல்லாம் ஒளிகளாக வும் ஒன்றுக்குமேலொன்றாகவும் இருப்பதனால் இஃது ஒளிக்குமேல் ஒளியாக இருக்கிறது என்பது பொருத்த ாகும். (ஆகவே இவற்றை நன்கு) உணர்ந்து கொள்! அல்லாஹ்வே நல்லுதவியாளன்.

முடிவுரை

இந்த உவமானம் முஃமின்களுடைய இருதயங்கள் அல்லது நபிமார்கள், அவுலியாக்களுடைய இருதயங் களுக்கேதான் பொருந்தும், காபிரீன்களுடைய இருதயங்

களுக்கல்ல. ஏனெனில், ஒளி என்பது கொண்டு நேர்வழியைத்தான் கருதப்படுகிறது. எது நேர்பாதையை விட்டும் திருப்பப்பட்டதாகக் கிடக்கிறதோ அது, அசத்தியமும் இருளுமாகும்; இருளை விடவும் கடினமாகும். ஏனெனில் இருள் சத்தியத்தினளவில் வழி காட்டாதது போன்று அசத்தியத்தினளவிலும் வழிகாட்டாது. காபிரீன்களின் புத்திகள் தலைகீழாகக் கிடக்கின்றன. அப்படியே அவர்களது ஏனைய அறிவுகளும், மேலும், அவை அவர்களது விஷயத்தில் வழிகேட்டிற்கு உதவியாகவும் இருக்கின்றன.

எனவே, அவர்களுக்கு உவமானம், ஆழிய சமுத்திரத்தில் கிடக்கும் மனிதன் போன்றாகும். அதை அலை மூடியிருக்கிறது. அதற்குமேல் அலை. அதற்குமேல் மேகம். இப்படியாக ஒன்றன்மேலொன்றாக அந்தகார இருள்மயமே'' என்பதாகும்.

ஆழிய சமுத்திரம் என்பது பலவகையான ஆபத்துகளும், கெடுதல்களும், கண்ணைக் குருடாக்கும் கலக்கமும், மிகுந்த துன்பங்களும் நிறைந்த துனியாவாகும். முதல் அலை என்பது மிருக லட்சணங்கள் அளவிலும், புலனுணர்வு இன்பத்தின் பராக்களவிலும். உலகத் தேட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்வதளவிலும் எழுப்பக்கூடிய ஆசையெனும் அலையாகும். அவர்கள் அதிலேயே மூழ்கி மிருகங்களைப் போல் உண்டு, தின்று, சுகித்துக் கொண்டே இருப்பார்கள். நரகமே அவர்களின் ஒதுங்கும் தலமாகும். ஆகவே, இந்த அலைக்கு இருள் எனச் சொல்வது தகுமாகும்.

ஏனென்றால், ஒரு வஸ்துவை நேசிப்பதானது (மற்றவைகளைப் பார்க்க, கேட்க விடாது) குருடாகவும், செவிடாகவும் செய்யும்.

இரண்டாவது அலை என்பது கோபம், பகைமை, துவேஷம், பொறாமை, கெடும்பு, சுயப்பிரஸ்தாபம், பெருமை, அதிக ஐஸ்வரியத் தேட்டம் போன்றவற்றில் இழுத்துவிடக் கூடிய துஷ்ட மிருக லட்சணமெனும் அலையாகும். இவைகளும் இருளாகத் தகுமானவையே. ஏனெனில், கோபமோ புத்தியை மிகைத்துவிடும். மேலும், இது மேலேயுள்ள அலை என்பதற்கும் தகுமாகும். ஏனென்றால், கோபமாகிறது மிகுதமான ஜனங்களில் இச்சையை மிகைத்து விடுகிறது. கோபம் பொங்கிவிட்டதென்றால் இச்சைகளையும், இன்பங்களையும் மறக்க வைத்து விடுகிறது! இச்சைக்குக் கோபத்தோடு அறவே ஈடுக்குப் பிடிக்க முடியாது.

கார்மேகம் என்பதாகிறது, கெட்ட கொள்கைகளும் எண்ணங்களும், கற்பனைகளுமாம். இது காபிருக் கிடையிலும், ஈமானுக்கும், சத்தியத்தை அறிவதற்கும் இன்னும் திரு குர்ஆன், புத்தியெனும் சூரிய ஒளியைக் கொண்டு பிரகாசம் பெறுவதற்கிடையிலும் திரையாக இருக்கிறது. ஏன்? மேகத்தின் இயல்பு சூரிய ஒளிப் பிரகாசத்தை மறைப்பது தானே!

இவை யாவுமே இருள்களேயாகும்போது இவை ஒன்றன் மேலொன்றான இருள் என்பதற்குத் தகும். இந்த இருள்களெல்லாம் சமீபமான பொருள்களையும் தெரிந்து கொள்ள முடியாமல் மறைத்து விடுகின்றன. இதனாலேயே காபிரீன்கள் நபிமார்களுடன் கிட்ட நெருங்கி பழகிக் கொண்டிருந்தும், இலேசாகக் கவனித்தாலுங்கூட விளங்கக் கூடிய அந்த நபிமார்களின் அற்புத நிகழ்ச்சிகளைக் கண்டு உணர முடியாது, அவர்களுக்குத் திரையாகி விட்டன. ஆகையால், கையை நீட்டினால் அதையும் கண்டு கொள்ள முடியாது என்று சொல்வது பொருத்தமாகும்.

எல்லா ஒளிகளின் உற்பத்தித்தலம் முன் சொல்லப் பட்டதுபோல் ஆதி ஒளியாகிய ஹக்கு தஆலாவில் நின்றும்

உள்ளதாகுமென்னும் போது. ''எவனுக்கு அல்லாஹ் ஒளிப் பிரகாசத்தை ஆக்கிக் கொடுக்கவில்லையோ அவனுக்கு எந்த ஒளியுமில்லை,'' என்பதாக முவஹ்ஹிது (அத்துவைதி) ஒவ்வொருவரும் நம்பிக்கை கொள்வது அவசியம். இந்த ஆயத்தின் இரகசியத்தைப் பற்றிய இவ்வளவு விளக்கம் உனக்குப் போதும் எனத் திருப்தியடைவாயாக.

மூன்றாவது அத்தியாயம்

''அல்லாஹு தஆலாவுக்கு ஒளியாலும், இருளாலும் எழுபது திரைகள் உண்டு. அவற்றை அவன் நீக்குவானேயானால், அவனது திருமுகத்தின் ஜொலிப்பு, எவர்களின் பார்வை அவனைப் பார்த்ததோ அவர்களையெல்லாம் கரித்து விடும்'' என்று, இன்னொரு ரிவாயத்தின்படி எழுநூறு திரைகளென்றும், மற்றொரு ரிவாயத்தின்படி எழுபதினாயிரம் திரைகளென்றும் வந்துள்ள நாயகம் (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் கூறிய திருமொழியின் கருத்து பற்றி விளக்குவதிலாம். சொல்கிறேன், கேள்!

அல்லாஹு தஆலா தனது தாத்துக்கு தனது தாத்தினாலேயே தன் தாத்திலேயே வெளியாகியே இருக்கிறான். திரையாவதெல்லாம் திரையிடப்பட்டவர்களைப் பொறுத்தே உள்ளது. மனிதர்களில் திரையிடப்பட்டவர்கள் மூன்று பிரிவினராக உள்ளனர். இருளைக் கொண்டு மட்டும் திரையிடப்பட்டவர்களும், ஒளியைக் கொண்டு மட்டும் திரையிடப்பட்டவர்களும், இருளோடு சேர்ந்த ஒளியைக் கொண்டு திரையிடப்பட்டவர்களுமாக இருக்கிறார்கள். இப்பிரிவினர்களில் அனந்த வகையினர்கள் இருக்கிறார்கள். சிரமம் எடுத்து அவர்களையெல்லாம் கணக்கெடுத்து இத்தனை வகையினர் என்று என்னால் மட்டிட்டுச் சொல்ல முடியும். ஆனால், எனக்கு வெளியாகும் அந்த மட்டு திட்டத்தின் மீது நான் உறுதி

..ள்ள மாட்டேன். ஏனென்றால், ஹதீது ஷரீபில் ..ந்தது கொண்டு அந்தக் குறிப்பான எண்ணிக்கைதான் ..த்தா; அல்லவா என்பதும் தெரியாது. ஆனால், ..நூறு அல்லது எழுபதினாயிரம் என்று மட்டுப்படுத்து ..து நபித்துவ சக்திக்கு மட்டுமேயல்லாது வேறு யாருக்கும் ..த்தியப்படாது.

அத்தோடு எனது பகிரங்கமான எண்ணமும் இந்த ..ண்ணிக்கையை மட்டுப்படுத்துவதற்காக கூறப்பட்டதல்ல ..ன்பதாகும். ஏனென்றால், பழக்க வழக்கத்தில் ஓர் ..ண்ணிக்கையைச் சொல்லி அதைக் கொண்டு அந்தக் ..றிப்பிட்ட எண்ணிக்கையைக் கருதாது அது கொண்டு ..குந்த எண்ணம் என்பதையும் கருதப்படுகிறது. இதன் ..ண்மையை அல்லாஹ் மிக அறிந்தவன். இது மனித ..க்திக்குப் புறம்பானது.

ஆனால், இப்போது என்னால் முடியுமானது உனக்கு ..ந்தக் கூட்டங்களையும், அவற்றின் சில வகைகளையும் ..ளக்கித் தருவதேதான். எனவே, சொல்கிறேன் கவன ..ாகக் கேள்.

முதலாவது பிரிவினர்

இவர்கள் வெறும் இருளைக் கொண்டு மட்டும் திரை ..டப்பட்டவர்கள். இவர்கள் முல்ஹிதுகள் (மறுக்கின்ற ..வர்கள்— நாஸ்திகர்கள்) இவர்கள் அல்லாஹ்வைக் ..காண்டும். இறுதி நாளைக் கொண்டும் நம்பிக்கை ..கொள்ளமாட்டார்கள். மறுமை வாழ்வை அடியோடு ..ம்பாததால் இவ்வுலக வாழ்க்கையையே பெரிதெனத் ..தெரிந்து கொள்வார்கள். இவர்களில் பல வகையினர் ..உண்டு.

(1) அவர்களில் ஒருவகையினருக்கு இவ்வுலகம் ..உண்டாகக் காரணம் என்ன என்பதனைத் தெரிந்து ..கொள்ள ஆசை உண்டாகும். ஆனாலும், அந்த ..எண்ணத்தை சுபாவகுணம் (தபீஅத்து) மாற்றிவிடும்.

இந்தக் குணம் உடலத்தில் அமைக்கப்பட்ட
இலட்சணம். அதிலேயே இது தங்கி நிற்கும். இ
இருள்மயமானது. ஒருவித ஞானமும், அறிவும் இதற்கு
கிடையாது. இதற்குத் தன்னையும் தெரியாது. வெளி
பார்வையால் தெரிந்து கொள்ளவும் இதில் பிரகாசமில்லை.

(2) அவர்களில் இரண்டாவது வகையினர், தங்கள்
நபுஸைக் கொண்டே பராக்காகிக் கிடக்கின்றனர். உலக
உற்பத்தியின் காரணத்தைப் பற்றித் தேட அவர்களுக்கு
ஓய்வே இல்லை. மிருகங்களைப் போன்றே ஜீவிக்கிறார்கள்.
இவர்களின் திரை இவர்களில் அமைக்கப்பட்ட நப்ஸும்,
இருளான இச்சையுமேயாகும். இவ்விரண்டையும் விடக்
கடுமையான இருள் வேறொன்றுமில்லை. இதனாலேயே,
''தனது இச்சையை நாயனாக ஆக்கிக் கொண்டவனைப்
பார்த்தீரா?'' (25 : 43) என்று அல்லாஹ் வினவியுள்ளான்.

''மன இச்சையானது வணங்கப்படக்கூடிய நாயன்
களிலெல்லாம் அல்லாஹ்விடத்தில் மிகவும் வெறுக்கப்
பட்டதாகும்'' என்று நாயகம் (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி
வஸல்லம்) திருவுளமாகியுள்ளார்கள்.

இவ்வகையினரும் பல இனங்களாக உள்ளனர். இவை
களில் ஒரு இனத்தினர், தேவைகளை முடித்துக் கொள்
வதும், இச்சைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதும், காம
இச்சை, ஊண், தீன், உடை அலங்காரப் பிரியம் போன்ற
கேவலமான ஆசைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்வதும்தான்
உலகத்தில் பிரதான இலட்சியமெனக் கருதுகிறார்கள்.
இவர்கள் சுகபோக இச்சையின் அடிமைகள். அதையே
விரும்பி வணங்குகிறார்கள். (அதற்கே வழிபட்டு நடக்
கிறார்கள்) அதையடைவதுதான் முடிவான சீர்வதித்தனம்
என்பதாகவும் நம்பியிருக்கிறார்கள். தாங்கள் மிருக
அந்தஸ்திலிருப்பதைக் கொண்டே திருப்தியடைகின்றனர்.
மேலும், மக்கள் அவர்களைக் குறைவான கண் கொண்டு
பாராமலிருக்கவே (இப்படி) செய்கிறார்கள். இந்த
வகையினர்கள் மட்டிட முடியாத அளவில் அநேகமாக
இருக்கிறார்கள். இவர்கள் அத்தனை பேரும் அல்லாஹ்வை

..டும் கலப்பற்ற இருளைக் கொண்டே திரையிடப்பட் ..க்கிறார்கள். அது இவர்களின் இருளான நபுஸுகளே ..கும். இவர்களின் இனங்களைப் பற்றி உணர்த்யதி ..ன்னர் இனத்தில் ஒவ்வொருவரைப் பற்றியும் கூறிக் ..காண்டே போவதில் அர்த்தமில்லை. நாவினால் மட்டும் ..ாஇலாஹ இல்லல்லாஹு'' என்று சொல்பவர்களும் இக் ..ட்டத்தில் சேர்ந்தவர்கள்தான். இவர்கள் இப்படி ..மொப்பாமல் வாயால் மாத்திரம்) கலிமாச் சொன்ன ..னது பயத்திற்காகவோ, முஸ்லிம்களிடம் தங்களையும் ..ஸ்லிம்கள் என்று வெளிக்குக் காண்பித்துக் கொள்வதற் ..கவோ, அவர்களிடம் மதிப்புப் பெற்றுக் கொள்வதற் ..கவோ, அவர்களில் நின்றும் பொருள் உதவி பெறுவதற் ..கவோ, மூதாதைகளின் கொள்கைக்கு உதவி செய்ய ..ண்டும் என்ற பிடிவாதத்திற்காகவோ இப்படிச் ..சால்லிக் கொள்கிறார்கள். இவர்கள் நாவினால் சொன்ன ..னது அமல் செய்வதன் பேரில் இவர்களை இழுத்து ..டவில்லையானால் இவர்களை இருளைவிட்டும் ..ியளவில் அப்புறப்படுத்தி வைக்காது. என்கிலும், ..வர்களுக்குக் காரிய கர்த்தாக்கள் தாகூத்து (ஷைத்தான்) ..ாகும். அந்த ஷைத்தான்கள் இவர்களை ஒளியிலிருந்து ..ருள் அளவில் அப்புறப்படுத்துவார்கள்.

ஆனால், எவர்களுக்குத் தங்களது தீய செயல்கள் ..வறுப்பையும், நற்செயல்கள் சந்தோஷத்தையும் உண்டு ..ண்ணக் கூடிய விதத்தில் அவர்களில் கலிமா குணபாடு ..செய்து விட்டதோ, அவர்கள் கலப்பற்ற இருளைவிட்டும் ..றப்பட்டு விட்டார்கள்; அவர்கள் மிகுதியான பாவங் ..களையுடையவர்களானாலும் சரியே.

இரண்டாவது பிரிவினர்

இவர்கள் இருளோடு சேர்ந்த ஒளியைக் கொண்டு ..திரையிடப்பட்டவர்கள். இவர்கள் மூன்று வகையாக ..ள்ளனர்.

(அ) முதல் வகையினர்— இவர்களுக்கு இருளுண்டான புலனறிவிலிருந்தேயாகும்.

(ஆ) இரண்டாவது வகையினர்— இவர்களுக்கு இரு உண்டானது கற்பனா சக்தியிலிருந்தேயாகும்.

(இ) மூன்றாவது வகையினர்— இவர்களுக்கு இருளுண் டானது கெட்ட கணிப்புகளிலிருந்தேயாகும்.

(அ) முதல் வகையினரான, புலனறிவால் இருளை கொண்டு திரையிடப்பட்டவர்கள் பல படித்தரத்தி ராவார்கள். இவர்களில் ஒருவருமே தங்கள் நபுஸளவி திரும்பிப் பார்ப்பதை விட்டும் இன்னும் தங்கள் நாயனை அறியவேண்டுமென்ற ஆர்வம், ஆசையை விட்டு (முற்றாக) ஒழியமாட்டார்கள். இவர்களில் முதல் படித்தரத்தார்கள் விக்கிரகத் தொழும்பர்கள். இவர்களில் கடைசி படித்தரத்தையுடையவர்கள் தனவிய்யா (இரு தெய்வ வணங்கிகள்) இவ்விருவர்களுக்கு மத்தியில் பல படித்தரத்திலுள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். 1 முதலாப் படித்தரத்தினர்களான விக்கிரகத் தொழும்பர்கள் பொதுவாகத் தங்களுக்கு ஒரு நாயன் (படைத்துப் பரிபாலிப்பவன்) இருக்கிறான் என்றும், அவனைத் தங்களின் இருளான நபுஸைக்கான பெரியவனாகத் தெரிந்து மதிப்பது அவசியம் எனவும் நம்புகிறார்கள். ஆனால், புலனிருள் அவர்களைப் புலனுணர்வுக்குட் பட்டவைகளை விட்டும் கடக்க விடாது திரை போட்டுக் கொண்டது. ஆகவே, இவர்கள் தங்கம், வெள்ளி, மாணிக்கம் போன்ற அபூர்வப் பொருள்களிலிருந்து சில சடங்களை அழகிய உருவத்தில் சித்தரித்து அதையே நாயனாக (தெய்வமாக) ஆக்கிக் கொண்டார்கள். இவர்கள் அல்லாஹ்வின் அழகு, மகிமை எனும் லட்சணங் கொண்டு திரையிடப்பட்டவராவர். ஆனாலும், அதை (அழகு, மகிமையை) இவர்கள் புலன்களால் அறியப்பட்ட தூலங்களுடன் சேர்க்கிறார்கள். இவர்களை இந்தப் புலனிருள் அந்தப் பேரழகை விட்டும் தடுத்து விடுகிறது.

(2) இரண்டாவது படித்தரத்தார்கள்— துருக்கி தேசத்தின் கடைசி எல்லையிலிருக்கிற கூட்டத்தினராவர். இவர்களுக்கு எவ்வித மார்க்கமும் இல்லை; வரம்புமில்லை. இவர்கள் தங்களுக்கு நாயன் இருக்கிறான், அவன் எல்லா வஸ்துக்களிலும் மிக்க அழகானவன், என்று நம்புகிறார்கள். இவர்கள் யாராவது ஒரு மனிதனையோ அல்லது மரம் அல்லது குதிரை மற்றவைகளையோ மிக அழகுள்ளனவாகக் காண்பார்களேயானால் அதற்குச் சாஷ்டாங்கம் செய்து, "இது எங்கள் நாயன்" என்கிறார்கள். இவர்கள் புலனிருளோடு அழகொளியைக் கொண்டு திரைபோடப்பட்டவர்களாவார்கள். இவர்கள் ஒளியைக் கவனிப்பதில் விக்கிரகத் தொழும்பர்களை விடவும் ஆழ்ந்தவர்கள். ஏனென்றால், இவர்கள் ஒரு குறிப்பான வஸ்துவில் அல்லாது பொதுவான அழகை வணங்குகிறார்கள். இன்னும் இவர்கள், அதை எல்லா பொருள்களிலும் விட்டுவிட்டு ஒரு குறிப்பான பொருளில் மட்டும் கட்டுப்படுத்துகிறார்களுமில்லை. மேலும் தங்கள் புறத்தாலும் தங்கள் கரங்களினாலும் செய்யப்பட்டதை விடுத்து இயற்கையான அழகையே வணங்குகிறார்கள்.

(3) மூன்றாவது படித்தரத்தார்கள்— இவர்கள் தங்கள் நாயன் தன்னிலேயே ஒளியானவனாகவும், உருவத்தில் அழகானவனாகவும், அதிகாரத்தை உடையவனாகவும், அவன் சமூகத்தில் யாரும் கிட்டவே நெருங்க அச்சப்படக் கூடியவனாகவும் இருக்கவேண்டியது அவசியம்; ஆனாலும், அவன் புலனுக்குத் தென்பட்டவனாகவே இருக்கவேண்டும் என்றும் சொல்வார்கள். ஏன்? இவர்களிடத்தில் புலனறிவுக்கு அப்பாற்பட்டது என்பதற்கு அர்த்தமே இல்லையே. பின்னர் இவர்கள் இந்த லட்சணங்களோடு நெருப்பைக் கண்டதும் அதை வணங்கவும். அதையே தெய்வமாகவும் ஆக்கிக் கொண்டார்கள், இவர்கள் அழகு அதிகாரம் எனும் ஒளியினால் திரையிடப்பட்டவர்களாவர். இவை (இந்த அழகு ஆட்சியின் ஒளி)களோ அல்லாஹ்வின் ஒளிகளில் நின்றுமுள்ளதாகவேயிருக்கிறது.

(4) நான்காவது படித்தரத்தார்கள்— இவர்கள், நெருப்பானது அதைப் பொருத்தி வைப்பது கொண்டும் அதை அணைத்து விடுவது கொண்டும் அதன் பேரில் நாம் அதிகாரம் செய்கிறோம். அது நமது அதிகாரத்தின் கீழிருக்கிறது. ஆகவே, இது தெய்வமாயிருக்க லாயக்கல்லை. எங்கிலும், எது இந்த இலட்சணத்துடன் (அழகதிகாரத்துடன்) இருந்து அதன் ஆட்சியின் கீழ் நாமும் இருக்கிறோமோ, மேலும் மேலாம்பரமான உயர்த்தியை உடையதாகவுமிருக்கிறதோ அதுவே (தெய்வீகத்துக்கு லாயக்கானதாக) ஆகும் என்று நினைக்கிறார்கள்.

பின்னர், நட்சத்திரக் கணித கலையும், உலகில் நடக்கும் குணபாடுகள் அத்தனையும் அவைகளைப் பொறுத்தேதான் என்பதும் பிரஸ்தாபமாக இருக்கவே (குணபாடுகளெல்லாம் நட்சத்திரங்களினாலேயே ஆகின்றன என்ற இவர்களது நம்பிக்கைக்கு ஒப்ப) இவர்களில் “ஷிஃறா”வெனும் நட்சத்திரத்தை வணங்குபவர்களும், “முஷ்த்தரீ” எனும் நட்சத்திரத்தை வணங்குபவர்களும், இவையன்றி வேறு நட்சத்திரங்களை வணங்குபவர்களும் உண்டானார்கள். இவர்கள் அறிவின் ஒளியினாலும், பிரகாசத்தின் ஒளியினாலும், அடர்ந்தேறுதலின் ஒளியினாலும் திரை போடப்பட்டவர்களாவர். இவைகளும் அல்லாஹ்வின் ஒளிகளில் நின்றுமுள்ளனவே.

(5) ஐந்தாவது படித்தரத்தார்கள்— இவர்கள், ஆதாரம் கண்டெடுக்குமிடத்தில் அவர்களுக்கு ஒத்தாசையாகவே இருக்கிறார்கள். என்கிலும், இவர்கள், எங்கள் நாயன் இந்த ஒளிப் பொருள்களளவில் சேர்த்துப் பார்த்து (ஒன்றை விட) சின்னது, (மற்றொன்றை விட) பெரியது, என்று சொல்வதற்கில்லாமல் அவை (அத்தனை)களை விடவும் பெரிதாக இருக்க வேண்டுமென்று சூரியனே எல்லாவற்றையும் விடப் பெரியதாக இருக்கிறது என்று சொல்லி அதையே வணங்குகிறார்கள். இவர்கள் எல்லா ஒளிகளையும் பார்க்க மேலாம்பரமென்னும் ஒளியைக்

கொண்டு புலனிருளோடும் சேர்ந்தறணையாகத் திரை போடப்பட்டவர்கள்.

(6) ஆறாவது படித்தரத்தார்கள்— இவர்கள், அவர்களை விட மேலே போய் ஒளியென்பது எல்லாமுமே (யாவுமே) தான். சூரியன் மாத்திரம் ஒளியைக் கொண்டு சொந்த மல்ல. அதல்லாதவைக்கும் ஒளிகளுண்டு. நாயனுக்கு அவனுடைய ஒளியில் கூட்டு இருப்பது தகாது என்று சொல்லி எல்லா ஒளிகளையும் சேர்த்துக் கொள்ளக் கூடியதான பொது ஒளியை வணங்குகிறார்கள். மேலும், அதுவே உலகைப் போஷித்து வளர்க்கக் கூடியது, நன்மைகள் அத்தனையும் அதனளவிலேயே சேர்ந்துள்ளன என்றும் நம்புகிறார்கள். பின்னர், உலகில் தீமைகளும் நடப்பதைப் பார்த்து அவைகளை விட்டும் தங்கள் நாயனைப் பரிசுத்தப்படுத்துவான் வேண்டி அதனளவில் (அவர்களின் நாயனான பொது ஒளியளவில்) அவைகளைச் சேர்ப்பதைச் சரிகாணாது அவனுக்கும் இருளுக்குமிடையில் (எப்போதும்) பிணக்கு இருந்து கொண்டிருப்பதாகவே ஆக்கிக் கொண்டு உலகத்தை ஒளி, இருள் இரண்டளவிலும் பிரித்தார்கள். சில சமயம் அவ்விரண்டிற்கும் ''எஜ்தான் அஹ்றமன்'' என பெயர் சொல்வார்கள். (எஜ்தான் அஹ்றமன் என்பது பாரிஸி பதங்கள். எஜ்தான் என்பதற்கு அல்லாஹ் என்றும் அஹ்றமன் என்பதற்கு ஷெய்த்தான் என்றும் பொருள் கொள்கிறார்கள் இரு தெய்வக் கொள்கைக்காரர்கள்.) இந்த வகையினரின் கூட்டத்தார்கள் இன்னும் அனேகர் உண்டு. இந்த அளவு சுட்டிக் காட்டியது உனக்குப் போதும்.

(ஆ) இரண்டாவது வகையினர் :—

கற்பனை எனும் இருளோடு சேர்ந்தறணையாகச் சில ஒளிகளைக் கொண்டு திரை போடப்பட்டவர்களாவர். இவர்கள் புலனைக் கடந்து புலன்களால் அறியப்பட்டவைகளுக்கு அப்பால் ஒன்றிருப்பதாக தரிபடுத்துகிறார்கள். ஆனாலும், கற்பனையைக் கடக்க அவர்களால் முடிகிற

தில்லை. ஆகவே, அர்ஷின் பேரில் உட்கார்ந்திருக்கக் கூடியதான ஒரு மவ்ஜூதை (பொருளை) வணங்குகிறார்கள். இவர்களில் தரத்தால் மிகக் குறைந்தவர்கள் முஜஸ்ஸமிய்யாக்கள். (சட வாதிகள் அதாவது ஆண்டவனுக்குச் சடமிருப்பதாகச் சொல்பவர்கள்) பின்னர், கர்ராமியாக்களின் வகைகள் அத்தனையும். எனக்கு அவர்களின் எல்லோர்களின் வார்த்தைகளையும், அவர்களது கொள்கைகளையும் பற்றி விவரிக்க அவகாசமில்லை. மிகுதியாகப் பேசிக்கொண்டு போவதில் பயனுமில்லை. என்கிலும் அவர்களில் உயர்ந்த வகுப்பார் (ஆண்டவனுக்கு) ஸ்தூலத்தையும் அதன் பன்பு(களான திசை)களில் குறிப்பாக மேல் திசையைத் தவிர மற்றெல்லாவற்றையும் மறுக்கிறவர்களுமாவர். ஏனென்றால், ஒரு திசையளவிலும் சேர்க்கப்படாததும் ஆலத்திற்குப் புறம்பாலுள்ளது என்றோ அல்லது; உள்ளாலே உள்ளது என்றோ வர்ணிக்கப்படாததுமான ஒரு பொருள் அவர்களிடத்தில் மவ்ஜூதாகவே (உளதாகவே) இருக்காது என்பதாகும். ஏன், அப்படியொன்று கற்பனை செய்யப்பட்டதாக ஆகாதே!

மஃகூலாத்தின் (புத்தியால் அறியப்பட்டவற்றின்) முதல் படித்தரமானது திசைகள், தலங்கள் அளவில் சேர்ப்பதை விட்டும் அப்பாற்பட்டது என்பதை இவர்கள் அறியார்கள்.

(இ) மூன்றாவது வகையினர்கள் :—

இவர்கள் புத்தியின் கெட்ட கணிப்புகளான இருளோடு சேர்ந்த றணையாக தெய்வீக ஒளிகளைக் கொண்டு திரையிடப்பட்டவர்களாவர். இவர்கள் கேட்கக்கூடிய, பார்க்கக்கூடிய, அறிவையுடைய, தத்துவமுடைய, நாட்டத்தையுடைய, உயிரையுடைய, திசைகளத்தனைகளை விட்டும் பரிசுத்தமான நாயன் ஒருவனையேதான் வணங்குகிறார்கள். ஆனாலும், அவனுக்குள்ள இந்த லட்சணங்களையெல்லாம் தங்களுக்குள்ள லட்சணங்களைப் போன்றனவாகவே கருதுகிறார்கள். ஒரு சமயம்

அவர்களில் ஒருவர், அவனுடைய (அல்லாஹ்வுடைய) பேச்சு நம்முடைய பேச்சைப் போன்றே அச்சரம், தொனிகளாலானது என்று பகிரங்கமாகவே சொல்கிறார்கள். இன்னொருவர், இன்னும் மேலே சென்று அது (அவனுடைய கலாம்) அப்படியல்ல, எனினும் நம்முடைய மனப் பேச்சைப்போல் அச்சரமும், தொனியும் இல்லாததாகும் என்கிறார். மேலும், கேள்வி, பார்வை, சீவன் இவைகளின் எதார்த்தத்தைப் பற்றி அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டாலும், வார்த்தைகளால் தஷ்பீஹை (ஒப்பாக்கி வைப்பதை) விட்டும் மறுத்த போதிலும் கருத்தில் அதனளவிலேயே மீளுகிறார்கள். ஏனெனில், அல்லாஹ்வின் ஹக்கில் இம்மாதிரியான பதப் பிரயோகங்களுக்குரிய கருத்துக்களை இவர்கள் அறவே விளங்க மாட்டார்களே. இதனாலேயே அல்லாஹ்வின் இறாதத்து (நாட்டம்) பற்றியும் அது நம்முடைய நாட்டத்தைப் போன்றே புதிதானதும், நாம் (ஒரு வஸ்துவை) விரும்புவதும், தேடுவதும் போலவே அதுவும் தேடுதலும் விரும்புதலு மாகும் என்றும் சொல்கிறார்கள். இவை பிரசித்தமான கொள்கைகளாகும். இதுபற்றி விவரிக்கத் தேவையில்லை. இவர்கள் புத்தியின் கெட்ட கணிப்பான இருளுடன் ஒளிகளின் தொகுப்பைக் கொண்டு திரை போடப்பட்டவர்களாவர். இவர்களெல்லோரும் இருளோடு சேர்ந்த ஒளியைக் கொண்டு திரை போடப்பட்டவர்களாகிய இரண்டாம் பிரிவினர்களின் வகையினர்களாவார்கள்.

மூன்றாவது பிரிவினர்கள்

இவர்கள் கலப்பற்ற ஒளியைக் கொண்டு திரையிடப்பட்டவர்கள். இவர்களும் பலவகையாவார்கள். இவர்களை மட்டிட்டுச் சொல்ல முடியாது. இவர்களில் நின்றும் மூன்று வகையினர்கள் அளவிலேயே சயிக்கினையாகச் சொல்கிறேன்.

சமுகம் சேர்ந்தவர்கள்) நான்காவது கூட்டத்தினரே யாவார்கள். இந்த நான்காவது கூட்டத்தவர்களுக்கும் அந்த வழிபடப்பட்ட நாயன் கலப்பற்ற வஹ்தானிய்யத் திற்கும் (ஏகத்துவத்திற்கும்) முடிவான சம்பூரணத்திற்கும் மாறான லட்சணத்தைப் பூண்டவன் என்றேதான் வெளியாகிறது. இதுவும் ஓர் இரகசியத்தினால்தான். அதைப்பற்றி விவரிக்க இந்நூல் இடம்தராது

இன்னமும் அந்த வழிபடப்பட்ட நாயனுக்கும், சத்திய மெய்ப்பொருளான ஹக்கு தஆலாவுக்குமுள்ள சம்பந்தமாகிறது சூரியனுக்குக் கலப்பற்ற ஒளியோடு உள்ள சம்பந்தம், அல்லது நெருப்புக் கங்கிற்கு கலப்பற்ற நெருப்போடு உள்ள சம்பந்தமாகும். (என்றும் அவர் களுக்கு வெளியானது) ஆகவே, அவர்கள் வானங்களை எல்லாம் அசைத்தாட்டுகின்றவன் யார்? அவைகளை அசைத்தாட்டும் படி கட்டளையிடுபவன் யார்? என்று (அறிவதற்காக) கவனத்தைத் திருப்பியபோது பார்க்கிற வர்கள். ஒருவருடைய கண் பார்வைகளும் அவர்களின் அகப்பார்வைகளும் எட்டிக்கொள்வதை விட்டும் பரிசுத்த மான ஒருண்மைப் பொருளிலேயே போய்ச் சேர்ந்தார்கள். ஏன்? நாம், முன்பு வர்ணித்து வந்த எல்லாவற்றையும் விட்டும் அவனைப் பரிசுத்தமானவனாகவே பெற்றுக் கொண்டார்களே. பின்னர், இவர்களும் பலவகை யினராகப் பிரிந்தார்கள். இவர்களில் ஒருவகையார் அவனில் நின்றும் அவர் பார்வை எட்டக்கூடியது அத்தனையும் கரிந்தழிந்து இல்லாமலாகி, எங்கிலும் அவர் மட்டும் பரிசுத்தப் பேரழகைப் பார்த்தவராகவும், இன்னும், அந்தத் தெய்வீக சமுகத்தில் சேர்ந்ததனால் கிடைத்த பேரழகிலே தனது தாத்தையும் காண்பவராகவும் எஞ்சி தரிபட்டிருக்கிறார். இதில் காண்பவனையன்றி காணப் பட்ட பொருளத்தனையும் அழிந்துவிட்டது அவர்களில் சிலர் மிக்கவும் விசேஷமானவர்கள். (இவர்கள்) அவர் களையும் தாண்டி விட்டவர்கள். இவர்களை அது (ஹக்கு தஆலாவின் பரிசுத்த தாத்தின் திருமுகம்) கரித்து விட்டது.

அவனின் ஜலால் (ஆங்கார லட்சணம்) உடைய அதிகாரம் இவர்களை மூடி விட்டது. இவர்கள் அழிந்து தங்கள் தாத்தே இல்லாமற் போனார்கள். தங்களை விட்டுங்கூட அழிந்து நாஸ்தியாகி விட்டதனால் இவர்களுக்குத் தங்கள் கவனமும் எஞ்சியிருக்கவில்லை. ஒருவனான மெய்ப் பொருள் ஒன்றேயல்லாது வேறொன்றும் மிச்சமில்லை.

''எல்லா வஸ்துக்களும் அழிந்தவையே, அவனது வஜ்ஹைத் தவிர'' (28: 88) என்ற (திருமறை வசனத்தின்) பொருள் இவர்களுக்கு அனுபவரீதியாகி விட்டது. இது பற்றி நாம் முந்திய அத்தியாயத்தில் சயிக்கினை செய் துள்ளோம். இன்னும் இவர்கள் இத்திஹாது (ஒன்று சேருதல்) என்ற பதத்தை எப்படிச் சொன்னார்கள்? அதைக் கொண்டு என்ன கருதிக் கொண்டார்கள்? என்பதனையும் கூறியுள்ளோம். இதுதான் வாஸிலீன் களின் தீர்ச்சையான முடிவாகும்.

இன்னும், அவர்களில் சிலர் ஏற்றத்திலும், உயர்விலும் (மேலே) நாம் சொல்லிவந்தபடி, படிப்படியாக ஏறாமலும், அவர்களின் ஏற்றத்தில் தாமதமில்லாமலும், முதலாம் ஏற்றத்திலேயே பரிசுத்தத்தை அறிவதளவிலும், நாயகத் தனத்தை எதெதை யெல்லாம் விட்டு பரிசுத்தப்படுத்துவது அவசியமோ அவைகளை யெல்லாம் விட்டும் தூய்மைப் படுத்துவதளவிலும் முந்திவிட்டார்கள். மற்றவர்கள் பேரில் கடைசியாக மிகைக்கக் கூடியது இவர்கள் பேரில் துவக்கத்திலேயே மிகைத்து இவர்கள் பேரில் (ஹக்கின்) தஜல்லி (காட்சி) ஒரேயடியாக வந்து வேகமாய் அடர்ந்தேறி அவனது திருமுகத்தின் ஜுவாலை புலன் பார்வையோ அல்லது அகப்பார்வையோ எட்டிக்கொள்ள சாத்தியமானவையடங்கலையும் கரித்து விட்டது. முந்தியது [நபி இபுறாஹீம் (அலைஹிஸ்ஸலாம்)] கலீலுல்லாஹி அவர்களது வழிக்கும், பிந்தியது (நபி, முஹம்மது முஸ்தபா) ஹபீபுல்லாஹி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்களது வழிக்கும் ஒப்பாகும். (முந்தியது ஸுலூக்கின் வழியும், பிந்தியது ஜதுபின் வழியுமாகும்.

"அல்லாஹ் தான் நாடியவர்களை தன்னளவில் தெரிந் தெடுத்துக் கொள்வான்; இன்னும் அவனளவில் மீளுகிற வர்களுக்கு வழியும் காட்டுவான்") அல்லாஹ்வின் ஸலவாத்தும் ஸலாமும் அவ்விருவர் பேரிலுமுண்டாவதாக.

இவ்விருவரது பாதங்களின் இரகசியங்களைப் பற்றி யும், இவ்விருவரது மகாம்களின் ஒளிப்பிரகாசங்களைப் பற்றியும் அலலாஹ் நன்கறிந்தவன். இதுதான் திரையிடப் பட்டவர்களின் பிரிவினர்களைப் பற்றிய சயிக்கினை யாகும்.

மகாமத்து (தங்குமிடம்)களை வகுத்துப் பார்க்கப்படு மானால் இன்னும், இறைவழி நடப்பவர்களின், திரை களை ஆராய்ந்து பார்க்கப்படுமானால் அவர்களின் எண்ணிக்கை எழுபதினாயிரத்தை எட்டுவது தூரமல்ல. ஆனால், அவர்களில் ஒவ்வொருவரைப் பற்றியும் துருவிப் பார்த்தால் நாம் சொல்லி வந்த கூட்டங்களை விட்டும் அப்புறப்பட மாட்டார்கள். ஏனென்றால், அவர்களைத் திரையிடப்படுவதெல்லாம் ஒன்று, அவர்களின் மனித லட்சணப் பண்புகளைக் கொண்டாகும் அல்லது புலனைக் கொண்டு அல்லது கற்பனையைக் கொண்டு அல்லது புத்தியின் கணிப்புகளைக் கொண்டு அல்லது முன் சொல்லப்பட்டது போல் கலப்பற்ற ஒளியைக் கொண்டே யாகும். இதுதான் இந்த வினாக்களின் விடைகளில் என் முன்னால் வந்ததாகும். வினாவோ என்னை வந்து மோதுகிறது. (என்) சிந்தனையோ பலவாறாகப் பிரிந்து கிடக்கிறது. கவனம் இந்தப் போக்கில்லாத வேறொன்றில் சென்று கொண்டிருக்கிறது. ஆதலால், நான் வேண்டிச் சொல்வதாகிறது, எனக்கு எனது எழுதுகோல் வரம்பு கடந்து போவதிலும், பாதம் சறுகிப் போவதிலும் என்னை மன்னிக்கும்படி துஆக் கேட்பதாகும்.

தெய்வீக இரகசியத்தின் ஆழத்தில் மூழ்குவது பெரும் சங்கடமானதாகும். திரைக்கப்பாலுள்ள உயர்வான ஒளிப் பிரகாசத்தை வெளியாக்குவது இலேசானதல்ல.

சர்வபுகழும் உலக இரட்சகனான நாயனாகிய அல்லாஹ்வுக்கே. கிருபையாளனாகிய அல்லாஹ், எங்கள் பெருமானார் முஹம்மது (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் மீதும் அவர்களது பரிசுத்த சகாக்கள் மீதும், கிளைஞர் மீதும் ஸலவாத்தும் (ஸலாமும்) சொல்லி யருளுவானாக! ஆமீன்.

